

NR 83 – WRZESIEŃ 2012

AGRICOLA

PISMO SGGW

ISSN 1640-4734

**XII Dni SGGW
18–19 maja 2012**

To będzie kadencja naszej współpracy z praktyką

Rozmowa z wybranym przez społeczność akademicką na kadencję 2012–2016 rektorem SGGW prof. dr. hab. Alojzym Szymańskim

Rozpoczyna Pan drugą kadencję jako rektor Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Czym będzie ona różniła się od pierwszej?

– Miniona kadencja była poszukiwaniem drogi dalszego rozwoju Uczelni i intensywnych działań na rzecz modernizacji infrastruktury badawczej oraz wzmocnienia zespołów badawczych, które powinny cechować dynamizm, oryginalność pomysłów, oryginalność poznawania tajemnic natury. Hasło „Kochaj ludzi i pracą urzeczywistniaj swoje marzenia” niosło ze sobą dążenie do tego, by Uczelnia osiągnęła

w swoim rozwoju pozycję porównywalną do uniwersytetów krajów wysoko rozwiniętych i należała do wiodących polskich uniwersytetów. Ten kierunek realizowaliśmy przez ostatnie cztery lata, pozyskując i wykorzystując środki finansowe z funduszy strukturalnych UE oraz międzynarodowych programów badawczych. Perspektywę finansową 2007–2013 wykorzystaliśmy bardzo dobrze, uzyskując ponad 182 miliony złotych z funduszy strukturalnych oraz około 42 miliony w międzynarodowych programach badawczych. Dzięki nim SGGW nabyła nowoczesne wyposa-

żenie i aparaturę, które w naukach technicznych, biologicznych, rolniczych, leśnych i weterynaryjnych dają możliwość uzyskiwania wyników badań porównywalnych z tymi, jakie mają wyspecjalizowane ośrodki na świecie. To jest kadencja miniona.

Kadencja obecna przynosi nowe wyzwania. I choć najważniejszy jest człowiek w całej swej wielkości, ze wszystkimi jego aspiracjami i umiejętnościami, człowiek, bez którego dobrych myśli funkcjonowanie jakiegokolwiek instytucji byłoby niemożliwe, to jednocześnie w szkole wyższej niezmiernie

liczy się materia – to, co można przekazać z wyników badań naukowych do praktyki, do gospodarki. Dzisiaj, poza intensyfikacją działań na rzecz pozyskiwania środków finansowych na badania naukowe, priorytetem stają się wdrożenia i innowacyjność. Z dniem 1 września br. powołaliśmy nową jednostkę – Biuro Współpracy z Gospodarką, które zajmie się koordynacją transferu wiedzy kadr naukowych do przemysłu, rozumianego jako szeroko pojęte rolnictwo, gospodarka żywnościowa oraz środowisko z całym obszernym programem zadań.

Przyjmujemy, że połączenie badań i innowacyjności będzie następować m.in. poprzez powoływanie centrów badawczo-innowacyjnych, obejmujących swoją działalnością podstawowe filary badawcze w SGGW. Centrum Wodne już pracuje. Jako drugie zostało zaplanowane Centrum Żywności i Żywnienia. Kolejne, które zgłoszono, to: Centrum Biologii Doświadczalnej, Centrum Neurologii Weterynaryjnej „Neurowet” oraz Weterynaryjne Centrum Badawcze, które zostało zaakceptowane do realizacji w Regionalnym Programie Operacyjnym Województwa Mazowieckiego.

Powstają pierwsze klastry, łączące pomysły kadry badawczej z potrzebami zakładów produkcyjnych. Podpisana została m.in. umowa z Marszałkiem Województwa Mazowieckiego w sprawie utworzenia w SGGW, przy wsparciu z funduszy strukturalnych Regionalnego Programu Operacyjnego Mazowsza, klastra „Innowacyjność w Agrobiznesie”. Prowadzą go pracownicy naukowcy naszej Uczelni z obszaru nauk ekonomicznych, logistyki oraz agrobiznesu. Celem jest pomoc małym i średnim firmom w zakresie pozyskiwania i popularyzowania rynków zbytu w obszarze gospodarki żywnościowej i rolnictwa.

Powstają wspólne przedsięwzięcia Uczelni z instytucjami gospodarczymi kraju w zakresie ochrony środowiska. Wystąpiliśmy m.in. z propozycją udziału w programie prac badawczych dotyczących pozyskiwania gazu łupkowego. Proponujemy prowadzenie badań i przygotowanie propozycji chroniących środowisko na terenach prac wiertniczych i prac w trakcie pozyskiwania gazu. Jest to bardzo istotny problem, szczególnie w naszym kraju, gdyż gęstość zaludnienia w Polsce jest znacznie większa niż w Stanach Zjednoczonych czy w Kanadzie, gdzie ta technologia jest szeroko stosowana. Nie możemy zapominać, że środowisko i natura dane są człowiekowi po to, żeby mądrze i rozsądnie z nich korzystać, a nie po to, by je niszczył.

Bardzo ważnym obszarem działalności naszej Uczelni jest też cały kompleks

badań i propozycje rozwiązań technicznych w zakresie gospodarki żywnościowej, obejmujące zarówno produkcję surowca, jak i jego przetwarzanie. Prowadzone są prace badawcze dotyczące wykorzystania nowoczesnych technik i metod badań w zakresie poprawy jakości wołowiny oraz innych produktów pochodzenia zwierzęcego przy wykorzystaniu środków z programu Innowacyjna Gospodarka. Przygotowywane są nowe metody hodowli zwierząt i produkcji przetworów mięsnych po to, by jakość polskich artykułów nie tylko dorównała, ale przewyższyła swoją jakością podobne produkty znajdujące się na rynkach Unii Europejskiej.

Przygotowaliśmy również wniosek na projekt w zakresie opracowania

metod badawczych i technologii wytwarzania produktów zbożowych. Traktujemy go jako zamknięcie całego obszaru badań nad bezpieczeństwem żywności, produkcją żywności i oceną jej jakości. Wszystko to stanowi wkład SGGW w rozwój gospodarczy naszego kraju i w działania zmierzające do tego, by przetwórstwo i rolnictwo polskie były postrzegane w innych krajach jako wyróżniające się dobrą jakością.

To są zatem główne kierunki badań i formy współpracy z gospodarką w najbliższych latach?

– Wymieniłem zaledwie kilka inicjatyw i możliwych form współpracy. A jest ich wiele. Uczelnia zatrudnia 1200 pracowników nauki na 13 wydziałach

o różnej specyfice, prowadzących różnorodne kierunki badań naukowych. W najbliższym czasie powinniśmy obserwować wyraźną poprawę w zakresie popularyzacji wyników tych prac.

SGGW uczestniczy w realizacji wielu potężnych projektów badawczych, jest zatem przyływ dodatkowych środków finansowych do Uczelni?

– Nie chodzi o samo zdobywanie pieniędzy. Istotne jest to, że te dodatkowe środki finansowe przynoszą rozwój zespołów badawczych, pracujących w coraz bardziej nowoczesny sposób, że są zatrudniane młode osoby i następuje rozwój kadry, że jest kupowana nowoczesna aparatura, dzięki czemu wyniki badań liczą się w świecie i mogą

być publikowane w renomowanych czasopismach. To wszystko tworzy nową jakość. Im więcej tego typu zespołów badawczych powstaje, tym lepiej uczelnia się rozwija. Uniwersytet musi być forum nieustannej wymiany myśli i innowacyjności. To jest miejsce dla ludzi z pasją, dla ludzi niezależnych, którzy wolność myślenia i tworzenia przedkładają ponad wszystko. Tylko w tej wolności i wzajemnej życzliwości mogą powstać rzeczy wartościowe.

Jak wygląda, Panie Rektorze, aktywność SGGW na tle innych uczelni rolniczych i przyrodniczych w Polsce?

– SGGW jest od wielu lat liderem rozwoju badań naukowych w zakresie rolnictwa, leśnictwa, weterynarii

i taką uczelnią powinna pozostać. W wielu przypadkach nasze badania są realizowane wspólnie z zespołami badawczymi innych uczelni rolniczych, przyrodniczych i uniwersytetów.

Dzisiaj nie jest możliwe prowadzenie kompleksowych badań przez pojedyncze jednostki. Badania prowadzą interdyscyplinarne zespoły badawcze, łączące pomysły powstałe w wielu uczelniach. Chcielibyśmy, aby SGGW jako lider uczelni rolniczych nadal inicjowała kierunki rozwoju ich badań. Cieszy nas też fakt, że zarówno polskie, jak i zagraniczne uczelnie chętnie z nami współpracują.

Czy jako przewodniczący Konferencji Rektorów Uczelni Rolniczych i Przyrodniczych ma Pan w tym zakresie konkretne propozycje?

– Jako przewodniczący konferencji rektorów tych uczelni w minionej i w nowej kadencji będę inicjował wspólne prace badawcze, współpracę w zakresie przygotowania nowych programów dydaktycznych oraz sprawnego i nowoczesnego systemu zarządzania naszymi uczelniami. Uczelnie rolnicze i przyrodnicze mają tę specyfikę, że posiadają ogromny potencjał doświadczalny w postaci zakładów leśnych i rolniczych, które prowadząc działalność gospodarczą umożliwiając w dużej mierze bezpośrednie wdrażanie opracowywanych na poszczególnych wydziałach metod i nowych technologii. W tych gospodarstwach uczymy studentów, jak nowoczesnie gospodarować, by w trudnym obszarze gospodarki naszego kraju – gospodarki rolniczej i przetwórstwa rolnego – być dobrym i konkurencyjnym, by współpracować nie tylko z instytucjami naszego kraju, ale całej Europy i świata.

Skoro ta kadencja ma być kadencją współpracy uczelni z gospodarką i kadencją budowania metod transferu badań do gospodarki, to musimy zadbać o jak najpełniejsze wykorzystanie własnego potencjału, aby to, co jest wynikiem badań naszych naukowców, było w praktyce sprawdzone w naszych gospodarstwach i dopiero później oferowane gospodarce Polski i Unii Europejskiej.

Przejdźmy do dydaktyki. Czy SGGW odczuwa skutki niżu demograficznego? Czy Uczelnia ma dobrych kandydatów na studia?

– W SGGW z roku na rok zwiększa się liczba kandydatów na poszczególne kierunki studiów. Do rekrutacji na studia na rok akademicki 2012/2013 w pierwszej kwalifikacji na wszystkie formy i stopnie studiów zarejestro-

wało się ponad 17 500 kandydatów (o 1800 więcej niż w analogicznym terminie w roku poprzednim), w tym prawie 13 000 kandydatów na studia stacjonarne I stopnia. Zainteresowanie poszczególnymi kierunkami jest różne. Najwięcej kandydatów było w tym roku na: finanse i rachunkowość (9,8 kandydata na 1 miejsce), weterynarię (8,9/miejsce), dietetykę, gospodarkę przestrzenną (8,4/miejsce), biotechnologię (7,7/miejsce). Uważam, że poziom naszej Uczelni, dobra infrastruktura techniczna oraz dbałość o dobro studenta wpływają na to, że młodzież chętnie przychodzi do nas po to, by zdobywać wiedzę, by dyplom SGGW prowadził absolwentów w dorosłe, dostatnie życie zawodowe.

Czy poziom kształcenia w SGGW nie jest przereklamowany?

– W naszej Uczelni zawsze ważne były dbałość o pracownika i studenta oraz jasno określony, wysoki poziom kształcenia, bo nie chodzi o to, by rozdáwać dyplomy, ale by zapewnić właściwe kwalifikacje, a dyplom jest jedynie potwierdzeniem tego stanu rzeczy. Kształcimy młodzież na wysokim poziomie po to, by gospodarka naszego kraju miała dobrych fachowców i by ci, którzy zakładali Uczelnię i prowadzili ją przez 200 lat mogli ze spokojem patrzeć na to, jaka jest dzisiaj SGGW, i mieli pewność, że nie jest sprzeniewierzony trud dawnych pokoleń. Dzisiaj rynek bardzo szybko weryfikuje atrakcyjność uczelni. Skoro jest wielu chętnych na studia i w czasie studiów młodzież nie odchodzi, skoro absolwenci mają pracę, to znaczy, że dzieje się dobrze, że uczelnia realizuje to, do czego została powołana.

Z tego wynika, że nasi studenci są dobrze wykształceni, i to na kierunkach potrzebnych na rynku pracy?

– SGGW określiła się jako uczelnia dla obszarów wiejskich, dla obszarów o nierozwiniętej infrastrukturze technicznej, a to rodzi określone konsekwencje. Prowadzimy badania naukowe w obszarze nauk o środowisku, leśnych, rolniczych, weterynaryjnych, technicznych, społecznych, za którymi musi podążać dydaktyka. Stąd 32 kierunki studiów, które obecnie proponujemy, wiążą się z tą tematyką. Przygotowujemy absolwentów do zadań, jakie wynikają z potrzeb gospodarki żywnościowej, bezpieczeństwa żywności, potrzeb gospodarki leśnej, gospodarki rolnej, inżynierii środowiska, budownictwa, weterynarii, ekonomii, socjologii wsi i pedagogiki. Wszystkie bowiem te elementy stanowią o życiu ludności na obszarach wiejskich. Nie będzie rozwoju polskiej wsi bez wykształconego młodego pokolenia, które po zdobyciu wiedzy w Warszawie wróci w rodzinne strony, by poprawiać warunki życia ludzi mieszkających od lat na terenach wiejskich.

Czy programy nauczania nadążają za otaczającą nas rzeczywistością?

– Czas przynosi nowe wyzwania. Zmieniła się ustawa o szkolnictwie wyższym, która wprowadza konieczność dostosowania programów nauczania do potrzeb praktycznych w oparciu o Krajowe Ramy Kwalifikacji. Wydziały, które mają uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego, mogą dowolnie kreować kierunki studiów i programy dydaktyczne bez konieczności uzyskiwania dodatkowej zgody. To, co bezwzględnie musi być przestrzegane, to

efekt kształcenia w postaci właściwego przygotowania absolwenta do pracy w ściśle określonym obszarze.

Istotne jest zapewnienie studentom kontaktu z ich kolegami z zagranicy studiującymi w SGGW oraz możliwości wyjazdu na studia na jeden lub dwa semestry do uniwersytetów innych krajów, by poznali, jak studiuja inni. Mobilność pracowników i studentów jest rzeczą niezbędną i podstawową, by uczelnia taka jak SGGW mogła właściwie się rozwijać, by człowiek wykształcony poznał świat i był na świat otwarty.

Dotyczy to nie tylko samych studentów. Niezwykle ważny jest dla rozwoju uczelni wzrost mobilności pracowników, głównie młodych pracowników nauki, którzy przed doktoratem lub bezpośrednio po doktoracie powinni spędzić pewien okres swojego życia w innym kraju, by dowiedzieć się, co w nauce światowej jest nowego i poznać inne środowisko naukowe. Dla zwiększenia mobilności i finansowego wsparcia wyjeżdżających utworzyliśmy własny fundusz stypendialny. Rolę wspierającą mobilność kadr pełnią również tematy strukturalne UE, w których są wydzielone fundusze na zatrudnianie „post-doków” i wysyłanie doktorów za granicę, ale to wciąż za mało. Będziemy starali się zwiększać zakres własnego funduszu stypendialnego i promować te rozwiązania proponowane przez wydziały, które dają możliwość pozyskiwania środków finansowych z Unii Europejskiej, aby mobilność była bardziej rozwijana. Nie ma bowiem nauki polskiej – jest nauka światowa. Istotne jest to, byśmy włączając się w nurt nauki światowej mogli proponować rozwiązania, które będą w tej nauce przyjęte, a poziom naszej nauki będzie akceptowany przez międzynarodowe gremia naukowe.

Co jakiś czas pojawiają się komunikaty o pozycji SGGW w przeprowadzanych rankingach polskich wyższych uczelni. W tym zakresie są rozbieżności.

– Rankingi są prowadzone przez liczne zespoły, które przyjmują różne kryteria oceny uczelni. W SGGW przywiązujemy dużą wagę do tego, by jej ostrzeżenie było właściwe, by wszystko, co czynimy, było widoczne w Internecie, w publikacjach. W renomowanym międzynarodowym rankingu uniwersytetów Webometrics SGGW znajduje się w pierwszej dwudziestce krajowych szkół wyższych. Utrzymujemy też stałe pierwszą pozycję wśród polskich uczelni rolniczych i przyrodniczych. Cieszy nas również, że już po raz trzeci SGGW uzyskała pierwsze miejsce w rankingu

Akademickiego Centrum Informacyjnego (ACE) na najbardziej innowacyjną i kreatywną uczelnię w Polsce w tworzeniu perspektyw zawodowych.

Jakie są kontakty Uczelni z absolwentami i wiedza na temat ich ścieżek życiowych?

– Z naszymi absolwentami utrzymujemy więzi w różnych formach. W nowej kadencji podjęliśmy decyzję o powołaniu pełnomocnika ds. monitorowania losów zawodowych absolwentów, tak, jak jest to praktykowane od wielu lat w uniwersytetach krajów wysoko rozwiniętych, aby móc otrzymywać informację zwrotną, jakie są potrzeby rynku pracy, kreować poszczególne kierunki studiów i nabory na te kierunki. Ta informacja jest potrzebna Uczelni, by odpowiednio rozwijać jej profil badawczy i dydaktyczny.

Jakie działania są podejmowane, by ułatwić absolwentom odnalezienie się na rynku pracy?

– Bardzo ważne w rozwoju Uczelni jest to, żeby dać studentom i młodym absolwentom możliwość organizowania własnych firm i prowadzenia ich działalności. Rolę taką spełniają na całym świecie inkubatory przedsiębiorczości. Inkubatory w SGGW istnieją od lat. Zarządzają nimi studenci. Zatem już w czasie studiów jest możliwość pozyskiwania wiedzy o tym, jak założyć firmę, a kończąc studia można mieć własny pomysł na życie, na to, jak wpisać się we współczesny świat gospodarczy, by nie szukać pracodawcy, lecz stworzyć stanowisko pracy dla siebie i dla innych. Tę działalność chcemy w nowej kadencji rozwijać bardzo intensywnie.

Nowa kadencja przyniosła zmiany w obszarze zarządzania Uczelnią.

– Zgodnie z nowym Statutem SGGW, od 1 września br. został powołany I zastępca rektora. Jest nim prof. dr hab. Wiesław Bielański, prorektor ds. rozwoju, który będzie koordynował pracę całego zespołu rektorskiego w czasie mojej nieobecności.

Wraz z nową kadencją zwiększyła się do czterech liczba prorektorów SGGW. Powstała bowiem nowa funkcja prorektora ds. współpracy międzynarodowej. Wynika to z wagi, jaką przywiązujemy do tego obszaru działalności Uczelni.

Nowa kadencja przynosi też korektę i wyeksponowanie takich kwestii, jak pozyskiwanie środków finansowych na międzynarodowe programy badawcze, współpraca z gospodarką i monitorowanie karier zawodowych absolwentów SGGW, którymi będą się zajmować powołani przeze mnie pełnomocnicy.

Co pozostaje zatem w bezpośredniej gestii Waszej Magnificencji?

– Całościowe zarządzanie gospodarką finansową i majątkiem Uczelni, sprawy kadrowe, problematyka współpracy z instytucjami, określanie i inicjowanie strategii rozwoju Uczelni w obszarze badań, dydaktyki i innowacyjności, wydawanie aktów prawnych – to niektóre z moich zadań.

Jakie są Pana plany zawodowe poza pełnieniem funkcji rektora? Co z geotechniką, co z pracą badawczą, z licznymi Pana doktorantami?

– Kierując uczelnią od wielu lat jako prorektor i rektor nie zapominam o tym, że przede wszystkim jestem profesorem. Człowiekiem, w którym ciąży obowiązek prowadzenia badań naukowych, opieki nad rozwijającą się kadrą naukową, uczenia studentów i ich wychowania.

Jako że jestem geotechnikiem, czyli osobą zajmującą się problematyką posadawiania budowli na gruncie, budownictwa pod ziemią i fundamentowania budowli – dążę do tego, by stosowane u nas w tej dyscyplinie metodyki badań były porównywalne do tych, jakie są stosowane w uniwersytetach krajów rozwiniętych. Dzięki funduszom strukturalnym UE zostało wybudowane Centrum Wodne – kompleks laboratoriów Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska, w którym są zorganizowane laboratoria Katedry Geoinżynierii na bardzo wysokim poziomie merytorycznym i technicznym. Aparatura, którą obecnie one dysponują, występuje jedynie w kilku ośrodkach uniwersyteckich na świecie. Sprowadzona została ze Stanów Zjednoczonych, z Wielkiej Brytanii, z Hiszpanii i jako jedyna

pracuje w Polsce. Dzięki niej młodzi pracownicy i doktoranci wykonują badania z obszaru metod badawczych okształceń gruntów, metod obliczeniowych osiadań fundamentów, stanu technicznego budowli hydrotechnicznych oraz wykorzystania geowłóknin w konstrukcjach ziemnych.

Działalność w Katedrze sprawia mi ogromną radość, gdyż wszystko to, co tam powstaje, jest bezpośrednio wdrażane w projektowaniu i wykonawstwie budowli inżynierskich.

Przykłady, Panie Rektorze?

– Wały przeciwpowodziowe Noteci, wały przeciwpowodziowe Wisły, wiadukty kolejowe, pierwsza linia warszawskiego metra. To był mój ścisły kontakt z praktyką i wielkie nasze zaangażowanie.

Czego życzy Pan Rektor społeczności akademickiej w rozpoczynającym się nowym roku akademickim?

– Przede wszystkim jestem bardzo wdzięczny Państwu za wybór na drugą kadencję, za to, że mogę przez kolejne cztery lata kierować SGGW, Uczelnią o tak wielkich tradycjach. Uczelnią potężną, wyraźnie zaznaczoną w polskim szkolnictwie wyższym, bardzo dobrze ocenianą na arenie międzynarodowej. Serdecznie życząc wszystkim Państwu wiele pomyślności w życiu zawodowym i osobistym, zadowolenia z przełożonych i współpracowników, poczucia samorealizacji oraz życzliwości, uśmiechu i dobrego zdrowia.

Bardzo dziękuję Panu Rektorowi za rozmowę.

Rozmawiała: Anna Żuchowska

WŁADZE

SZKOŁY GŁÓWNEJ GOSPODARSTWA WIEJSKIEGO

kadencji 2012/2013 – 2015/2016

Senat Akademicki

JM Rektor – prof. dr hab. Alojzy SZYMAŃSKI

Prorektorzy:

ds. Rozwoju – prof. dr hab. Wiesław BIELAWSKI
ds. Nauki – prof. dr hab. Jan NIEMIEC
ds. Dydaktyki – prof. dr hab. Bogdan KLEPACKI
ds. Współpracy Międzynarodowej – prof. dr hab. Marek S. SZYNDEL

Dziekani wydziałów:

Rolnictwa i Biologii – dr hab. Grażyna GARBACZEWSKA, prof. nadzw. SGGW
Medycyny Weterynaryjnej – prof. dr hab. Marian BINEK
Leśnego – prof. dr hab. Henryk ŻYBURA
Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu – prof. dr hab. Katarzyna NIEMIROWICZ-SZCZYTT
Budownictwa i Inżynierii Środowiska – prof. dr hab. Jerzy JEZNAK
Technologii Drewna – prof. dr hab. Krzysztof J. KRAJEWSKI
Nauk o Zwierzętach – dr hab. Wanda OLECH-PIASECKA, prof. nadzw. SGGW
Nauk Ekonomicznych – dr hab. Jarosław GOŁĘBIEWSKI
Nauk o Żywności – prof. dr hab. Dorota WITROWA-RAJCHERT
Nauk o Żywieniu Człowieka i Konsumpcji – prof. dr hab. Krystyna GUTKOWSKA
Inżynierii Produkcji – dr hab. Tomasz NUREK, prof. nadzw. SGGW
Nauk Humanistycznych – dr hab. Franciszek KAMPKA, prof. nadzw. SGGW
Zastosowań Informatyki i Matematyki – dr hab. Arkadiusz ORŁOWSKI, prof. nadzw. SGGW

Przedstawiciele profesorów i doktorów habilitowanych wydziałów:

Rolnictwa i Biologii – prof. dr hab. Jan ROZBICKI
Medycyny Weterynaryjnej – prof. dr hab. Tomasz MOTYL
Leśnego – dr hab. Tadeusz MOSKALIK, prof. nadzw. SGGW
Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu – prof. dr hab. Kazimierz TOMALA
Budownictwa i Inżynierii Środowiska – prof. dr hab. Kazimierz BANASIK
Technologii Drewna – prof. dr hab. Jarosław GÓRSKI
Nauk o Zwierzętach – prof. dr hab. Teresa OSTASZEWSKA
Nauk Ekonomicznych – prof. dr hab. Henryk RUNOWSKI
Nauk o Żywności – prof. dr hab. Andrzej LENART
Nauk o Żywieniu Człowieka i Konsumpcji – dr hab. Irena OZIMEK, prof. nadzw. SGGW
Inżynierii Produkcji – dr hab. Jędrzej TRAJER, prof. nadzw. SGGW
Nauk Humanistycznych – dr hab. Wiesław WALKIEWICZ, prof. nadzw. SGGW
Zastosowań Informatyki i Matematyki – dr hab. Leszek CHMIELEWSKI, prof. nadzw. SGGW

Przedstawiciele pozostałych nauczycieli akademickich:

dr inż. Dariusz KORPETTA
dr inż. Sławomir ORZECZOWSKI
dr inż. Andrzej RADOMSKI
dr inż. Wojciech SAS
dr Joanna WYLEŻAŁEK
dr Aldona ZAWOJSKA

Przedstawiciele pracowników naukowo-technicznych:

Ewa KAZUBEK
mgr inż. Ewa KRAJEWSKA

Przedstawiciele pracowników administracji:

inż. Marek GRZĄDKOWSKI
inż. Antoni KRZYŻANOWSKI

Przedstawiciel doktorantów:

mgr inż. Iwona FLORCZAK

Przedstawiciele studentów:

Michał DĄBROWSKI
Alicja DYMERSKA
Karolina DZIAMSKA
Tomasz GOŁASZEWSKI
Łukasz JABŁONOWSKI
Joanna MALINGER
Radosław PROKOPIUK
Grzegorz RUTKO
Marcin STAŃCZYK
Wojciech ULINOWSKI

Dziekani i prodziekani

Wydział Rolnictwa i Biologii

Dziekan

Prodziekani: ds. Nauki
ds. Dydaktyki (rolnictwo)
ds. Dydaktyki (biologia)

- dr hab. Grażyna GARBACZEWSKA, prof. nadzw. SGGW
- prof. dr hab. Józef CHOJNICKI
- prof. dr hab. Zdzisław WYSZYŃSKI
- prof. dr hab. Barbara ZAGDAŃSKA

Wydział Medycyny Weterynaryjnej

Dziekan

Prodziekani: ds. Nauki
ds. Dydaktyki
ds. Studiów Obcojęzycznych

- prof. dr hab. Marian BINEK
- prof. dr hab. Tomasz MOTYL
- dr hab. Marcin BAŃBURA, prof. nadzw. SGGW
- prof. dr hab. Romuald ZABIELSKI

Wydział Leśny

Dziekan

Prodziekani: ds. Nauki
ds. Dydaktyki (studia stacjonarne)
ds. Dydaktyki (studia niestacjonarne)

ds. Dydaktyki (gospodarka przestrzenna)

- prof. dr hab. Henryk ŻYBURA
- dr hab. Michał ZASADA, prof. nadzw. SGGW
- dr inż. Arkadiusz GRUCHAŁA
- dr hab. Marta ALEKSANDROWICZ-TRZCIŃSKA, prof. nadzw. SGGW
- dr hab. Bolesław PORTER, prof. nadzw. SGGW

Wydział Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu

Dziekan

Prodziekani: ds. Nauki
ds. Dydaktyki (architektura krajobrazu)
ds. Dydaktyki (ogrodnictwo)
ds. Dydaktyki (biotechnologia)

- prof. dr hab. Katarzyna NIEMIROWICZ-SZCZYTT
- prof. dr hab. Marek GAJEWSKI
- dr hab. Piotr LATOCHA
- dr hab. Wojciech WAKULIŃSKI, prof. nadzw. SGGW
- dr hab. Wojciech PŁADER, prof. nadzw. SGGW

Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska

Dziekan

Prodziekani: ds. Nauki
ds. Dydaktyki
ds. Rozwoju

- prof. dr hab. Jerzy JEZNACH
- dr hab. inż. Eugeniusz KODA
- dr inż. Zdzisław SKUTNIK
- dr inż. Janusz URBAŃSKI

Wydział Technologii Drewna

Dziekan

Prodziekani: ds. Nauki i Rozwoju
ds. Dydaktyki

- prof. dr hab. Krzysztof J. KRAJEWSKI
- prof. dr hab. Piotr BEER
- dr inż. Piotr BORYSIUK

Wydział Nauk o Zwierzętach

Dziekan

Prodziekani: ds. Nauki
ds. Studiów Stacjonarnych
ds. Studiów Niestacjonarnych

- dr hab. Wanda OLECH-PIASECKA, prof. nadzw. SGGW
- dr hab. Iwona KOSIERADZKA
- dr hab. Justyna WIĘCEK
- dr Andrzej ŁOZICKI

Wydział Nauk Ekonomicznych

Dziekan

Prodziekani: ds. Nauki
ds. Studiów Stacjonarnych
ds. Studiów Niestacjonarnych i Rozwoju
ds. Współpracy z Jednostkami
Krajowymi i Zagranicznymi

- dr hab. Jarosław GOŁĘBIEWSKI
- dr hab. Jakub KRACIUK
- dr hab. Justyna FRANC-DĄBROWSKA
- dr hab. Ludwik WICKI
- dr Nina DREJERSKA

Wydział Nauk o Żywności

Dziekan

Prodziekani: ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą
ds. Dydaktyki
ds. Dydaktyki i Rozwoju

- prof. dr hab. Dorota WITROWA-RAJCHERT
- dr hab. Piotr KOCZOŃ
- dr inż. Rafał WOŁOSIAK
- prof. dr hab. Mirosław SŁOWIŃSKI

Wydział Nauk o Żywieniu Człowieka i Konsumpcji

Dziekan

Prodziekani: ds. Nauki
ds. Dydaktyki (studia stacjonarne)
ds. Dydaktyki (studia niestacjonarne)

- prof. dr hab. Krystyna GUTKOWSKA
- prof. dr hab. Danuta ROSOŁOWSKA-HUSZCZ
- dr hab. Irena OZIMEK, prof. nadzw. SGGW
- dr hab. Jadwiga HAMUŁKA

Wydział Inżynierii Produkcji

Dziekan

Prodziekani: ds. Nauki
ds. Dydaktyki

- dr hab. Tomasz NUREK, prof. nadzw. SGGW
- dr hab. inż. Jędrzej TRAJER, prof. nadzw. SGGW
- dr inż. Bogdan DRÓZDŹ

Wydział Nauk Humanistycznych

Dziekan

Prodziekani: ds. Nauki i Rozwoju
ds. Dydaktyki (pedagogika)
ds. Dydaktyki (socjologia)

- dr hab. Franciszek KAMPKA, prof. nadzw. SGGW
- dr hab. Stanisław STĘPKA, prof. nadzw. SGGW
- dr Małgorzata BIELECKA
- dr Katarzyna STOBIŃSKA

Wydział Zastosowań Informatyki i Matematyki

Dziekan

Prodziekani: ds. Nauki
ds. Dydaktyki
ds. Studiów Niestacjonarnych i Rozwoju

- dr hab. Arkadiusz ORŁOWSKI, prof. nadzw. SGGW
- dr hab. Leszek CHMIELEWSKI, prof. nadzw. SGGW
- dr Paweł JANKOWSKI
- dr Joanna LANDMESSER

Władze rektorskie

JM Rektor
prof. dr hab.
Alojzy SZYMAŃSKI

Urodził się 07.11.1950 r. Jest absolwentem Wydziału Melioracji Wodnych SGGW. Studia ukończył w 1974 r., uzyskując dyplom magistra inżyniera. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w grudniu 1982 r., a stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie budownictwa w 1992 r. Tytuł naukowy profesora nauk technicznych

otrzymał w 2004 r. W 1994 r. został zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego, a w 2006 r. profesora zwyczajnego. W latach 1999–2002 pełnił funkcję dziekana Wydziału Inżynierii i Kształtowania Środowiska SGGW, a w latach 2002–2008 prorektora ds. rozwoju SGGW. W 2008 r. został wybrany do pełnienia funkcji rektora SGGW.

Przebieg pracy zawodowej

Po ukończeniu studiów rozpoczął pracę zawodową jako inspektor w Powiatowym Zarządzie Gospodarki Wodnej i Melioracji w Mońkach. W latach 1976–1978 pracował jako sekretarz Wydziału Melioracji Wodnych SGGW w Warszawie. W 1978 r. rozpoczął naukę na studiach doktoranckich, a po uzyskaniu stopnia doktora w 1982 r. rozpoczął pracę w Katedrze Geotechniki SGGW na stanowisku adiunkta. Dwa lata po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego, w październiku 1994 r. został zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Katedrze Geoinżynierii SGGW. Od 2006 r. pracuje na stanowisku profesora zwyczajnego.

Pracując w Katedrze Geotechniki prof. dr hab. Alojzy Szymański odbył liczne staże w zagranicznych jednostkach naukowych, m.in. na uniwersytetach McGill w Montrealu, Gent w Belgii, Cairo w Egipcie, Purdue w USA oraz w Szwedzkim Instytucie Geotechnicznym w Linköping.

Praktyczne doświadczenie uzyskał podczas wykonywania ekspertyz obejmujących ocenę stanu budowli i podłoża, metodykę wyznaczania parametrów obliczeniowych w projektowaniu budowli oraz propozycje rozwiązań projektowych budowli ziemnych.

Badania naukowe prowadzone przez prof. Alojzego Szymańskiego koncentrowały się zasadniczo na trzech problemach: rozwoju metod obliczeniowych konsolidacji i odkształceń podłoża słabonośnego, doskonalenia metodyki badań i doboru parametrów niezbędnych w projektowaniu posadowień budowli inżynierskich oraz wykorzystania zjawiska wzmocnienia gruntów słabych przy posadawianiu budowli hydrotechnicznych i lądowych.

Pracując jako profesor nadzwyczajny pełnił funkcje: prodziekana Wydziału Melioracji i Inżynierii Środowiska ds. dydaktyki (1990–1996), kierownika stacjonarnych studiów doktoranckich (1996–1999), dziekana Wydziału Inżynierii i Kształtowania Środowiska SGGW (1999–2002). Od 2000 r. jest kierownikiem Zakładu Geotechniki. W latach 2002–2008 pełnił funkcję prorektora ds. rozwoju SGGW, a w latach 2008–2012 rektora SGGW.

Działalność naukowa i dydaktyczna

Łączny dorobek naukowy prof. dr hab. Alojzego Szymańskiego obejmuje 220 pozycji, w tym 120 prac opublikowanych: po

uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego – 3 pozycje książkowe i 45 artykułów naukowych, w tym 24 oryginalne prace twórcze, oraz 30 prac niepublikowanych. Po uzyskaniu tytułu profesora – 1 monografia, 25 artykułów naukowych oraz 20 prac niepublikowanych.

Prace jego autorstwa lub współautorstwa, które nie zostały opublikowane, to głównie ekspertyzy, opracowania i projekty, dokumentujące realizowane granty lub prace zlecone wdrażające nowoczesne rozwiązania do praktyki inżynierskiej.

Obszar badań naukowych prof. dr hab. Alojzego Szymańskiego koncentruje się na następujących kierunkach:

- rozwój metod modelowania przebiegu odkształceń gruntów słabych z wykorzystaniem zjawiska wzmocnienia gruntów słabych,
- doskonalenie metodyki badań i doboru parametrów do obliczeń osiadań budowli hydrotechnicznych i lądowych,
- rozwój metod oceny i kontroli stanu technicznego budowli hydrotechnicznych,
- doskonalenie metodyki rozpoznania budowy geologicznej podłoża z wykorzystaniem badań „in situ” do wyznaczania parametrów podłoża niezbędnych w budownictwie lądowym i podziemnym.

Tematyka interpretacji wyników badań „in situ” w rozpoznaniu budowy geologicznej podłoża została wykorzystana w ocenie warunków geotechnicznych na trasie metra w Warszawie oraz innych budowli inżynierskich. Prace badawcze prowadzone były w ramach grantów KBN i zakończone propozycjami wytycznych badań i wyznaczania parametrów na potrzeby posadowienia obiektów inżynierskich.

W okresie zatrudnienia w SGGW prof. dr hab. Alojzy Szymański opracował 12 recenzji prac doktorskich i habilitacyjnych oraz recenzję dorobku naukowego w postępowaniu o nadanie tytułu profesora na zlecenie Rady Naukowej IBW PAN, Rady Wydziału Inżynierii Środowiska Politechniki Gdańskiej, Rady Wydziału Melioracji i Inżynierii Środowiska Akademii Rolniczej w Poznaniu i Rady Wydziału Inżynierii i Kształtowania Środowiska SGGW. Ponadto, jest promotorem 12 prac doktorskich realizowanych na Wydziale Inżynierii i Kształtowania Środowiska SGGW. Do chwili obecnej 8 przewodów doktorskich zostało zakończonych. Jest wykładowcą przedmiotów mechanika gruntów, mechanika skał i budownictwo ziemne, promotorem wielu prac magisterskich realizowanych na kierunkach budownictwo i inżynieria środowiska.

Za swą działalność naukową został wyróżniony trzema nagrodami Ministra Edukacji Narodowej (1985 r. – za opracowanie metodyki badań gruntów słabonośnych, 1989 r. – za osiągnięcia w zakresie fundamentowania budowli wodnych, 1997 r. – za współautorstwo książki „Embankments on organic soils” wydanej przez Wydawnictwo Elsevier w Holandii).

Prof. dr hab. Alojzy Szymański współpracuje również z praktyką inżynierską, o czym świadczą posiadane uprawnienia: Certyfikat Polskiego Komitetu Geotechniki (od 1999 r.), uprawnienia biegłego w zakresie ocen oddziaływania na środowisko (od 1998 r.), uprawnienia geologiczno-inżynierskie kat. VI (od 1997 r.), rzeczoznawca SITWM NOT (od 1984 r.).

Działalność organizacyjna

Prof. dr hab. Alojzy Szymański w trakcie pracy na Uczelni był i nadal jest aktywny w pracach wielu organizacji naukowych i zawodowych.

Jest członkiem Międzynarodowego Stowarzyszenia Mechaniki Gruntów i Geotechniki, Polskiego Komitetu Geotechniki, Sekcji Geotechniki i Infrastruktury Podziemnej KILiW PAN. W latach 1982–1985 był sekretarzem Koła SITWM NOT w SGGW, w latach 1985–1988 przewodniczącym Koła SITWM w SGGW, a w latach

1987–1990 (dwie kadencje) pełnił funkcję sekretarza Sekcji Konstrukcji Hydrotechnicznych KILiW PAN.

W latach 1999–2002 pełnił funkcję dziekana Wydziału Inżynierii i Kształtowania Środowiska SGGW. W trakcie kadencji została przeprowadzona modyfikacja programu kształcenia na kierunku inżynieria środowiska oraz uruchomiono drugi kierunek

nauczania – budownictwo. W latach 2002–2008 pełnił funkcję prorektora ds. rozwoju SGGW, prowadząc rozbudowę Uczelni oraz restrukturyzację zakładów doświadczalnych.

W latach 2008–2012 pełnił funkcję rektora SGGW, wdrażając program wykorzystania funduszy strukturalnych do unowocześnienia Uczelni.

**Prorektor ds. Rozwoju
i zastępca Rektora**
prof. dr hab. Wiesław BIELAWSKI

Wykształcenie i tytuły naukowe

Urodził się 23.12.1950 r. w Wierobiach (woj. podlaskie). W 1974 r. ukończył studia na Wydziale Rolniczym SGGW, uzyskując tytuł magistra inżyniera rolnictwa. Bezpośrednio po studiach został zatrudniony na stanowisku asystenta w Katedrze Biochemii, gdzie pracuje do chwili obecnej. Stopień doktora nauk

przyrodniczych uzyskał w 1982 r. za pracę „Drogi asymilacji NH_4^+ prowadzące do powstania aminokwasów u siewek żyta” obronioną przed Radą Naukową Instytutu Biologii Roślin. W 1992 r. uzyskał stopień doktora habilitowanego nauk rolniczych w zakresie agronomii – biochemii roślin na podstawie rozprawy „Izoenzymy syntetazy glutaminowej z siewek pszenżyta na przykładzie odmiany Malno”. Tytuł profesora nauk rolniczych otrzymał w 2002 r., a stanowisko profesora zwyczajnego w 2008 r.

Miejsca pracy i stanowiska

Pracując w SGGW pełnił funkcje: prorektora ds. rozwoju (2008–2012), prodziekana ds. dydaktyki (1999–2002), prodziekana ds. nauki (2002–2005), kierownika Zamiejscowego Ośrodka Dydaktycznego w Łowiczu (1999–2002), kierownika Zamiejscowego Ośrodka Dydaktycznego w Leśnej Podlaskiej (2000–2002), kierownika Katedry Biochemii (1994–2008), kierownika stacjonarnych studiów doktoranckich (2005–2009). Był rzecznikiem Komisji Dyscyplinarnej przy Radzie Głównej Szkolnictwa Wyższego, członkiem Rady Programowej „Acta Physiologiae Plantarum” oraz kilku towarzystw naukowych.

Działalność naukowa i dydaktyczna

Łączny dorobek naukowy obejmuje 108 prac, w tym 56 opublikowanych w czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym z tzw. listy filadelfijskiej. Tematyka tych prac dotyczyła: asymilacji azotu nieorganicznego u roślin, przemian 2-oksokwasów i aminokwasów w warunkach stymulujących i hamujących fotooddychanie, funkcji fizjologicznych glutaminy,

mechanizmów biochemicznych odporności zbóż na porażenie, proteolizy u roślin i bakterii glebowych, endogennych inhibitorów proteinaz cysteinowych – fitocystatyn. Większość badań naukowych prowadził w ramach grantów własnych, promotorskich, zamawianych i unijnych. Był kierownikiem lub głównym wykonawcą 15 projektów naukowo-badawczych, w tym 11 finansowanych przez MNiSW.

Wykonał 15 recenzji prac doktorskich i habilitacyjnych, 3 recenzje dorobku naukowego na tytuł profesora oraz 10 recenzji dorobku na stanowisko profesora nadzwyczajnego i zwyczajnego. Recenzje opracowywał na wnioski rad wydziałów: Rolnictwa i Biologii SGGW, Biologii UAM w Poznaniu, Biologii i Nauk o Ziemi UMCS w Lublinie oraz Biologii Uniwersytetu Wrocławskiego.

Był promotorem 8 zakończonych przewodów doktorskich, 3 kolejne przewody doktorskie są w trakcie realizacji.

Ma również znaczące osiągnięcia dydaktyczne. Prowadzi zajęcia (wykłady, ćwiczenia, seminaria) dla studentów studiów inżynierskich, licencjackich, magisterskich, doktoranckich oraz podyplomowych na własnym wydziale oraz wykłady dla studentów studiów stacjonarnych Wydziału Nauk o Żywności. Wielokrotnie w anonimowych ankietach studenci wskazywali go jako jednego z najlepszych wykładowców. W 2003 r. został wyróżniony Nagrodą Edukacyjną Prezydenta m.st. Warszawy w kategorii „Najlepszy Nauczyciel Akademicki”.

W celu podwyższenia kwalifikacji naukowych i dydaktycznych odbył krajowe i zagraniczne staże naukowe, m.in. na Wydziale Biologii Uniwersytetu Carleton w Ottawie, w Akademii Rolniczej im. Timiriazewa w Moskwie, Instytucie Biochemii Akademii Nauk ZSRR w Moskwie, Federalnym Centrum Badań nad Zbożami i Ziemiakami w Detmold oraz Instytucie Hodowli i Aklimatyzacji Roślin w Radzikowie.

Nagrody i odznaczenia

Za osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i organizacyjne został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Odznaką Honorową „Zasłużony dla Rolnictwa”, Złotą Odznaką Honorową „Za Zasługi dla SGGW”, Medalem XXX-lecia Solidarności, otrzymał wyróżnienie Prezydenta m.st. Warszawy w kategorii „Najlepszy Nauczyciel Akademicki” oraz uzyskał nagrodę Ministra Edukacji Narodowej i wiele nagród JM Rektora SGGW.

Prorektor ds. Nauki
prof. dr hab. Jan NIEMIEC

Wykształcenie i tytuły naukowe

Urodził się 11.06.1953 r. w Rzepienniku Suchym (woj. małopolskie). Studiował w SGGW na Wydziale Zootechnicznym, który ukończył w 1978 r., uzyskując dyplom magistra zootechniki. Po ukończeniu studiów rozpoczął pracę w Instytucie Produkcji Drobiarskiej na Wydziale Zootechnicznym SGGW i w tym samym roku rozpoczął studia doktoranckie. Stopień doktora nauk

rolniczych uzyskał w 1982 r., a doktora habilitowanego nauk rolniczych w zakresie zootechniki – hodowla drobiu w 1991 r. W 2001 r. uzyskał tytuł profesora nauk rolniczych, a w 2005 r. stanowisko profesora zwyczajnego w Katedrze Szczegółowej Hodowli Zwierząt SGGW.

Miejsca pracy i stanowiska

Podczas pracy na Uczelni pełnił funkcje: prodziekana Wydziału Nauk o Zwierzętach ds. studiów zaocznych i rozwoju wydziału (1996–1999 i 2002–2005), kierownika Katedry Szczegółowej Hodowli Zwierząt (1999–2002), dziekana Wydziału Nauk o Zwierzętach (2005–2008), kierownika Zakładu Hodowli Drobiu (od 2007 r.), prorektora ds. nauki (2008–2012).

Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego, Zarządu Polskiego Oddziału World’s Poultry Science Association.

W latach 2007–2011 członek Rady Naukowej Instytutu Genetyki i Hodowli Zwierząt PAN w Jastrzębcu. Był zastępcą redaktora naczelnego magazynu „Drobiarstwo”, kierownikiem naukowym projektu SAPARD PL 06-04/00, a także trzykrotnie członkiem sekcji P06 w KBN. W czasie zatrudnienia w SGGW odbył staż w Instytucie Zootechniki w Balicach koło Krakowa (trzy miesiące), roczne stypendium naukowe w Uniwersytecie Hohenheim w Stuttgarcie (RFN), sześciomiesięczny staż naukowo-produkcyjny w firmie „Gebrüder Kunz” w Bilten (Szwajcaria) i dwumiesięczny kurs na temat „Strategies for pigmeat, poultry production, marketing and extension development” w Shuttleworth College (Wielka Brytania).

Działalność naukowa i dydaktyczna

Był kierownikiem 9 grantów naukowych KBN oraz głównym wykonawcą kolejnych 4. W ramach Polskiego Oddziału WPSA był współorganizatorem dwóch międzynarodowych sympozjów drobiarskich organizowanych przez Zakład Hodowli Drobiu SGGW.

Jest autorem lub współautorem 158 oryginalnych prac twórczych, współautorem 11 podręczników i skryptów oraz 35 ekspertyz

i 17 artykułów popularnonaukowych. Opracował 22 recenzje prac doktorskich i habilitacyjnych oraz 7 ocen dorobku naukowego na tytuł profesora. Był promotorem 5 zakończonych przewodów doktorskich, a obecnie jest opiekunem naukowym 5 doktorantów. Jego prace badawcze prowadzone wraz z zespołem dotyczą: wpływu skażenia pasz mikotoksynami na wyniki produkcyjne i jakość produktów drobiarskich, wpływu żywienia i genotypu na jakość mięsa i jaj oraz możliwości produkcji mięsa i jaj o podwyższonej wartości odżywczej. Wykonuje również badania zlecane we współpracy z firmami paszowymi DSM, Trow Nutrition oraz Altech. Prowadzi zajęcia z hodowli drobiu na wydziałach: Nauk o Zwierzętach, Medycyny Weterynaryjnej, Rolnictwa i Biologii.

Nagrody i odznaczenia

Uzyskał nagrodę zespołową MNiSW za podręcznik oraz kilkanaście nagród JM Rektora SGGW. Odznaczony Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Medalem Złotym za Długoletnią Służbę oraz Złotą Odznaką Honorową „Za Zasługi dla SGGW”.

Jest doktorem honoris causa Uniwersytetu Rolniczego w Grodnie.

Prorektor ds. Dydaktyki prof. dr hab. Bogdan KLEPACKI

Profesor honorowy Lwowskiego Państwowego Uniwersytetu Agrarnego w Dublanach (Ukraina). Specjalność naukowa: ekonomia. Miejsce pracy: Katedra Ekonomiki i Organizacji Przedsiębiorstw, Wydział Nauk Ekonomicznych SGGW.

Urodził się 14.08.1953 r. w Klepaczach (Podlasie). Studia w latach 1972–1977 na Wydziale Ekonomiczno-Rolniczym SGGW w Warszawie. Doktorat – 1983 r., doktor

habilitowany nauk ekonomicznych – 1991 r., profesor nauk ekonomicznych – 1997 r.

Najważniejsze osiągnięcia naukowe

Ocena wpływu powiększenia obszaru na organizację i ekonomikę gospodarstw indywidualnych, wpływ prowadzenia rachunkowości rolnej na wyniki i efektywność tych gospodarstw, ocena technologii produkcji, efektywności ich zmian oraz organizacyjnych i ekonomicznych uwarunkowań postępu technologicznego, rachunek ekonomiczny w produkcji rolniczej, racjonalizacja produkcji pasz na glebach lekkich, przystosowania przedsiębiorstw agrobiznesu do zmiennych warunków gospodarowania, agrologistyka jako szansa rozwoju przedsiębiorstw agrobiznesu.

Upowszechnienie wyników badań

Autor/współautor około 450 publikacji (m.in. książki: *Organizacyjne i ekonomiczne uwarunkowania postępu technologicznego w gospodarstwach indywidualnych (na przykładzie produkcji roślinnej)*, *Ekonomika i organizacja rolnictwa*, *Produkcyjne i ekonomiczne przystosowania gospodarstw prywatnych do zmian warunków gospodarowania*, *Wybrane pojęcia z zakresu organizacji gospodarstw, produkcji i pracy w rolnictwie*, *Podstawy organizacji i zarządzania*), w tym: ponad 200 oryginalnych prac twórczych, ponad 30 podręczników i skryptów oraz ponad 200 innych publikacji. Autor około 100 ekspertyz, biznesplanów, scenariuszy TV, założeń do programów komputerowych technologii produkcji roślinnej, analizy kosztów, współautor założeń do poradnika zarządzania w ustalaniu nadwyżki bezpośredniej.

Promotor w 23 zakończonych przewodach doktorskich, promotor ponad 400 prac magisterskich, około 200 licencjackich,

recenzent: 25 prac doktorskich, 12 rozpraw habilitacyjnych (6 wydawniczych i 6 w przewodzie), 7 wniosków o tytuł profesora, 7 wniosków na stanowisko profesora zwyczajnego i nadzwyczajnego, 2 wniosków o doktorat honoris causa.

Współpracował w uczelniach z takich państw, jak Litwa, Ukraina, Wielka Brytania, RFN, USA, Holandia. Brał udział w referacie zamawianym na kilkunastu konferencjach (kongresach) zagranicznych (Słowacja, Ukraina, RFN, Turcja, Grecja, Kanada). Visiting professor lub invited speaker (Litwa, Anglia, Szkocja, Ukraina, Chiny, Portugalia). Kierował 2 tematami badawczymi we współpracy z UE i FAO, obecnie kierownik finansowanego przez UE projektu Klaster Innowacji w Agrobiznesie oraz 3 innych grantów (łącznie kierował dotychczas 9 grantami). Współorganizator Kongresu Europejskiego Stowarzyszenia Ekonomistów Rolnych, przewodniczący Komitetu Organizacyjnego I i VI Forum Polsko-Ukraińskiego (ostatnio z udziałem dziekanów z Czech, Słowacji, Węgier), członek Amerykańskiego oraz Europejskiego Stowarzyszenia Ekonomistów Rolnych, członek Międzynarodowego Stowarzyszenia Zarządzania w Rolnictwie.

Praca zawodowa i ważniejsze funkcje

Od 1977 r. Katedra Ekonomiki i Organizacji Gospodarstw Rolniczych SGGW (obecnie Katedra Ekonomiki i Organizacji Przedsiębiorstw), 1997–2007 – Wyższa Szkoła Biznesu i Przedsiębiorczości (WSBiP) w Ostrowcu Św., prodziekan Wydziału Ekonomiczno-Rolniczego SGGW (1992–1996), dziekan (1996–1999 i 2005–2012), rektor WSBiP (1998–2001), 1996–2011 – członek Komitetu Ekonomiki Rolnej PAN (1996–1999 sekretarz, 1999–2007 zastępca przewodniczącego, 2007–2011 przewodniczący KER PAN). Od 2011 r. przewodniczący Komitetu Ekonomii Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich PAN, członek Komitetu Nauk Ekonomicznych PAN, przewodniczący Rady Naukowej Instytutu Rozwoju Wsi i Rolnictwa PAN (1999–2011), członek komitetów i rad redakcyjnych czasopism: „Roczniki Nauk Rolniczych PAN”, „Roczniki Naukowe SERiA”, „Wież Jutra”, „Zagadnienia Ekonomiki Rolnej”, „Wież i Rolnictwo”.

Nagrody i odznaczenia

Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi, Medal Komisji Edukacji Narodowej, nagrody MEN i JM Rektora SGGW, odznaki honorowe Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie (Złoty Laur), Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, uniwersytetów rolniczych w Kijowie, Lwowie, Żytomierzu (Ukraina), Pradze (Czechy) i Nitrze (Słowacja).

Prorektor ds. Współpracy Międzynarodowej
prof. dr hab. Marek Stefan SZYNDEL

Urodził się 27.07.1954 r. w Łodzi. W 1978 r. ukończył studia magisterskie na Wydziale Ogrodniczym SGGW i rozpoczął pracę w Katedrze Fitopatologii. W 1986 r. obronił pracę doktorską. W 1998 r. uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego nauk rolniczych w zakresie ogrodnictwa – fitopatologii, a w 2010 r. tytuł profesora nauk rolniczych.

Miejsca pracy i stanowiska

W SGGW był dziekanem Wydziału Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu (2005–2012), prodziekanem ds. dydaktyki na kierunku ogrodnictwo (2002–2005), profesorem nadzwyczajnym SGGW w Katedrze Fitopatologii (2002–2010), przewodniczącym Senackiej Komisji ds. Współpracy z Zagranicą (2005–2008). W kadencji 2011–2014 jest członkiem Komitetu Ochrony Roślin Wydziału II PAN. Od 2007 r. jest przewodniczącym Sekcji Wirusologicznej Polskiego Towarzystwa Fitopatologicznego, wiceprzewodniczącym Oddziału Warszawskiego PTFit i członkiem ZG PTFit, od 2006 r. przewodniczącym Grupy Roboczej Wirusowych Chorób Roślin KOR PAN a w latach 2002–2011 był członkiem rad naukowych „Acta Scientiarum Polonorum” seria „Hortorum Cultus” i „Annals of Warsaw University of Life Sciences SGGW – Horticulture and Landscape Architecture”.

Zagraniczne staże naukowe

W 1988 r. w ramach wymiany „The Polish Agricultural Exchange Program” odbył 14-miesięczny staż jako postdoctoral researcher w Department of Plant Pathology Cornell University, Ithaca (USA). W latach 1994–1995 (18 miesięcy) oraz 1998–2001 (36 miesięcy) ponownie wyjechał do w USA, tym razem jako Director of research w firmie H&I Agritech Inc. W czasie pobytu

w Ithaca otrzymał jednocześnie pozycję Visiting Fellow w Department of Plant Pathology Cornell University.

Działalność naukowa i dydaktyczna

W pracy badawczej specjalizuje się w wykorzystaniu technik immunoelektronomikroskopowych (IEM), do wykrywania i identyfikacji wirusów roślin, w badaniach IEM nad pokrewieństwem serologicznym wirusów, a także w badaniach nad zmiennością biologiczną i molekularną wirusów roślin, zwłaszcza z rodzajów *Polerovirus*, *Potyvirus*, *Carlavirus* i *Allexivirus*.

Jest autorem 79 publikacji naukowych, rozdziału o wirusach roślin w „Encyclopedia of Rose Science” (Elsevier Acad. Press) i monografii o carlawirusach, współautorem 6 podręczników i skryptów z fitopatologii oraz 83 genowych sekwencji nukleotydowych zdeponowanych w GenBanku. Był kierownikiem lub wykonawcą w 13 projektach badawczych, w tym grantu uzyskanego w USA „Grow New York Grant Program”. Jest promotorem 2 zakończonych przewodów doktorskich (w tym doktorat typu co-tutelle), recenzentem 3 rozpraw doktorskich i został powołany przez Radę Wydziału na recenzenta dwóch kolejnych, wykonał ocenę dorobku naukowo-dydaktycznego na stanowisko profesora SGGW.

Pod jego kierunkiem studenci wykonali 21 prac dyplomowych, w tym w ramach projektu Socrates/Erasmus. Prowadził zajęcia dydaktyczne z wirusologii roślin i fitopatologii na kierunkach: architektura krajobrazu, biologia, biotechnologia, ogrodnictwo i rolnictwo.

Nagrody i odznaczenia

Za dotychczasową działalność naukowo-badawczą, dydaktyczną i organizacyjną został odznaczony Odznaką Honorową „Za Zasługi dla SGGW”, Srebrnym Krzyżem Zasługi, Medalem Złotym za Długoletnią Służbę oraz otrzymał kilkanaście nagród JM Rektora SGGW i dyplom gratulacyjny od JM Rektora dla najlepszego adiunkta Wydziału Ogrodnictwa SGGW w roku akademickim 1997/1998.

Stan rodzinny: żonaty, dwie dorosłe córki – Katarzyna i Małgorzata.

Dziekani wydziałów

Wydział Rolnictwa i Biologii
dr hab. Grażyna GARBACZEWSKA,
prof. nadzw. SGGW

Urodziła się 10.02.1949 r. we Wrocławiu. Jest absolwentką Wydziału Biologii Uniwersytetu Warszawskiego. W październiku 1971 r. odbyła asystenckie studia przygotowawcze w SGGW, w 1972 r. została asystentem w Katedrze Botaniki. Stopień doktora nauk rolniczych uzyskała w 1978 r. na Wydziale Rolniczym SGGW, stopień doktora habilitowanego nauk rolniczych w zakresie cytologii

i wirusologii roślin w 1990 r. W latach 1996–2003 była zatrudniona na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Politechnice Białostockiej. Od 2004 r. jest zatrudniona na stanowisku profesora SGGW w Katedrze Botaniki Wydziału Rolnictwa i Biologii.

Jej działalność naukowa dotyczy przede wszystkim zagadnień procesów patogenezы roślin uprawnych porażonych wirusami i cyklu życiowego wirusów. Badania prowadzone są metodami mikroskopii elektronicznej. Początkowo prowadziła badania cytologicznych aspektów interakcji ziemiaka z wirusami jako wykonawca w programach węzłowych CPBP. Następnie współpracowała z kilkoma ośrodkami krajowymi (Instytut Ziemiaka,

IHAR, IOR) i zagranicznymi (instytuty INRA we Francji). W ramach działalności naukowej odbyła trzy długoterminowe staże zagraniczne w INRA Versailles i Rennes (łącznie 30 miesięcy). Opublikowała w sumie 63 oryginalne prace naukowe i jest współautorem podręcznika akademickiego. Była promotorem 3 ukończonych prac doktorskich i dwóch w toku oraz kilku prac magisterskich. Opracowała 10 recenzji prac doktorskich. Zorganizowała 3 seminaria polsko-francuskie dotyczące chorób wirusowych roślin i transportu wirusów. Prowadziła wykłady i ćwiczenia dla studentów kilku kierunków studiów z przedmiotów: botanika, biologia komórki, biologia oddziaływań roślina-wirus.

Przez 5 kadencji była członkiem Rady Programowej Międzywydziałowego Studium Biotechnologii. Była przedstawicielem do Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego (1985–1988) i przewodniczącą Oddziału Warszawskiego Polskiego Towarzystwa Botanicznego (1996–2001). W latach 2005–2008 była prodziekanem ds. kierunku biologia, następnie została wybrana na stanowisko dziekana Wydziału Rolnictwa i Biologii w kadencji 2008–2012, a w kwietniu 2012 r. na kolejną kadencję 2012–2016.

Za działalność naukową uzyskała 2 nagrody Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki, a za działalność naukową i organizacyjną kilkanaście nagród JM Rektora SGGW. Została odznaczona Odznaką Honorową „Za Zasługi dla SGGW” i Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

**Wydział Medycyny
Weterynaryjnej**
prof. dr hab. Marian BINEK

Urodził się 06.08.1951 r. w Pińczowie. Studia ukończył w SGGW na Wydziale Weterynaryjnym, gdzie w 1976 r. uzyskał tytuł lekarza weterynarii. Stopień naukowy doktora nauk weterynaryjnych uzyskał w 1981 r., a stopień doktora habilitowanego w 1991 r. Tytuł naukowy profesora nauk weterynaryjnych został mu nadany przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

21 lutego 2005 r. W 2008 r. został mianowany na stanowisko profesora zwyczajnego w SGGW.

Pracę zawodową rozpoczął w 1976 r. w Zakładzie Bakteriologii Instytutu Chorób Zakaźnych i Inwazyjnych macierzystego wydziału i kontynuuje ją do chwili obecnej. Od 1997 r. pełni funkcję kierownika Zakładu Bakteriologii i Biologii Molekularnej. W latach 2000–2001 był kierownikiem Katedry Mikrobiologii, Parazytologii i Chorób Zakaźnych, a od 2002 r. przez dwie kadencje prodziekanem ds. nauki i współpracy z zagranicą. W kadencji 2008–2012 pełnił funkcję dziekana. Kierował również studium doktoranckim pt. „Choroby zakaźne, mikrobiologia i parazytologia” (I edycja 2000–2004, II edycja 2001–2005). W latach 1999–2002 był pełnomocnikiem dziekana Wydziału Medycyny Weterynaryjnej ds. rozbudowy Wydziału na Ursynowie.

Odbył wiele staży naukowych w kraju i za granicą: w Państwowym Zakładzie Higieny w Warszawie, akademiach medycznych w Białymstoku, Poznaniu i Gdańsku, Wojskowym Ośrodku Naukowo-Badawczym Służby Weterynaryjnej w Puławach, Instytucie Mikrobiologii, Tierärztliche Hochschule w Hanowerze w Niemczech, Zakładzie Mikrobiologii i Immunologii Temple University School of Medicine w Filadelfii w USA. Dorobek

naukowy prof. dr. hab. Mariana Binka obejmuje ponad 200 pozycji, w tym ponad 100 oryginalnych prac twórczych, które ukazały się drukiem w renomowanych czasopismach zagranicznych i krajowych periodykach naukowych indeksowanych przez ISI. W pracy badawczej koncentruje się na poznaniu mechanizmów chorobotwórczości bakterii jelitowych i patogenyzy wywołanych przez nie chorób, rozwoju mikroflory jelitowej u zwierząt i możliwościach sterowania tymi procesami w celu zapobieżenia kolonizacji bakterii niepożądanych, a także na rozwoju laboratoryjnych metod diagnostycznych zakaźnych chorób zwierząt. Wypromował 7 doktorów nauk weterynaryjnych. Prowadzi zajęcia dydaktyczne w formie wykładów i ćwiczeń z mikrobiologii na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej, w tym na studiach anglojęzycznych dla cudzoziemców, i Wydziale Nauk o Zwierzętach. Jest współredaktorem i autorem skryptów oraz 2-tomowego podręcznika akademickiego pt. „Zarys klinicznej bakteriologii weterynaryjnej” (Wydawnictwo SGGW 2004).

Od 2000 r. z wyboru jest członkiem Komitetu Mikrobiologii PAN, a od 2003 r. został wybrany również do Komitetu Nauk Weterynaryjnych PAN. W 2004 r. powierzono mu funkcję wiceprzewodniczącego Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Mikrobiologów (PTM), a w 2009 r. wiceprezesa Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych. W 2004 r. został powołany przez Polskie Centrum Akredytacji jako audytor ekspert, a od 2008 r. jako audytor techniczny w procesie akredytacji laboratoriów badawczych.

Był wyróżniany wieloma nagrodami Ministra Edukacji Narodowej, Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki, JM Rektora SGGW, a także odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej oraz Odznaką Honorową „Za Zasługi dla SGGW”.

Żonaty, ma dwoje dorosłych dzieci, absolwentów SGGW, a także wnuka Ignacego.

Wydział Leśny
prof. dr hab. Henryk ŻYBURA

Urodził się 16.10.1951 r. w Siedliszczach (woj. lubelskie). Po ukończeniu Technikum Leśnego rozpoczął studia na Wydziale Leśnym SGGW w Warszawie, które ukończył z wyróżnieniem, otrzymując dyplom magistra inżyniera leśnictwa. Bezpośrednio po studiach został zatrudniony na stanowisku asystenta stażysty w Zakładzie Hodowli Lasu. W 1980 r., decyzją Rady Wydziału Leśnego, uzyskał stopień doktora nauk

leśnych na podstawie pracy „Dynamika wzrostu wysokości podrostów świerkowych w drzewostanach świerkowo-sosnowych północno-wschodniej Polski”. W 1991 r. uzyskał stopień doktora habilitowanego nauk leśnych w zakresie hodowli lasu na podstawie rozprawy „Lasotwórcza rola świerka pospolitego (*Picea abies* L. Karst.) w Polsce ze szczególnym uwzględnieniem obszaru nizinnego”. Tytuł profesora nauk leśnych otrzymał w 1999 r., a stanowisko profesora zwyczajnego w 2004 r. W latach 1976–1980 pracował na stanowisku asystenta, następnie na stanowisku adiunkta naukowo-dydaktycznego, a w 1994 r. został mianowany na stanowisko profesora nadzwyczajnego. W celu doskonalenia kwalifikacji dydaktycznych i naukowych odbył krajowe i zagraniczne staże naukowe, m.in. w Katedrze

Hodowli Lasu Politechniki Federalnej w Zurychu (Szwajcaria), na Wydziale Leśnym w Tarancie (Niemcy) oraz w Nadleśnictwie Spała.

Pracując w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego pełnił funkcje: kierownika Zakładu Ekologicznych Podstaw Hodowli Lasu (1992–1996), kierownika Katedry Hodowli Lasu (od 1996 r. do chwili obecnej), prodziekana ds. nauki Wydziału Leśnego (1996–2002, 2005–2012). Jest członkiem Komitetu Nauk Leśnych PAN.

Jego dorobek naukowy obejmuje ponad 110 prac, w tym współautorstwo czterech monografii naukowych oraz prace opublikowane w czasopismach o zasięgu międzynarodowym. Tematyka prac dotyczyła techniki hodowli lasu oraz związanych z nią zagadnień z zakresu selekcji drzew leśnych. Ponadto, wykonał 27 recenzji, w tym do tytułu – 3, stopnia doktora habilitowanego – 1, doktora – 23. Recenzje opracował na wniosek rad wydziałów leśnych UR z Krakowa, UP z Poznania, SGGW oraz Rady Naukowej Instytutu Badawczego Leśnictwa w Warszawie.

Był promotorem w 3 zakończonych przewodach doktorskich, a 4 kolejne są w trakcie realizacji. Prowadzi wykłady i ćwiczenia ze studentami pierwszego i drugiego stopnia studiów stacjonarnych i niestacjonarnych oraz studiów doktoranckich. Za działalność naukową, dydaktyczną i organizacyjną odznaczony Brązowym i Srebrnym Krzyżem Zasługi, Odznaką Honorową „Za Zasługi dla SGGW” oraz wielokrotnie wyróżniany nagrodami JM Rektora SGGW.

Wydział Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu
prof. dr hab. Katarzyna NIEMIROWICZ-SZCZYTT

Urodziła się w Elblągu. Studiowała w latach 1967–1972 na Wydziale Ogrodniczym SGGW. Specjalizowała się w genetyce i hodowli roślin. Po ukończeniu studiów została zatrudniona w Zakładzie Genetyki Instytutu Genetyki Roślin SGGW.

Na Wydziale Ogrodniczym SGGW uzyskała w 1977 r. stopień doktora nauk rolniczych, w 1988 r. doktora habilitowanego, a w 1992 r. – tytuł profesora nauk rolniczych. Stanowisko profesora zwyczajnego w Katedrze Genetyki, Hodowli i Biotechnologii Roślin otrzymała w 1999 r.

Podczas pracy na Uczelni pełniła funkcje: prodziekana ds. nauki Wydziału Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu (1991–1993, 1999–2002), kierownika Katedry Genetyki, Hodowli i Biotechnologii Roślin (1995–1996, 2000–2002), prorektora ds. nauki (2002–2005, 2005–2008).

Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Nauk Ogrodniczych (członek Zarządu Głównego 1999–2003, przewodnicząca Sekcji Hodowli, Nasiennictwa i Biotechnologii Roślin PTNO 2011–2015), Polskiego Towarzystwa Genetycznego (członek Zarządu Okręgu Warszawskiego – 3 kadencje i Zarządu Głównego – 1 kadencja), Polskiego Towarzystwa Botanicznego, Towarzystwa Naukowego Warszawskiego – członek zwyczajny, Komitetu

Fizjologii, Genetyki i Hodowli Roślin PAN (członek prezydium 1999–2002, 2007–2010, 2011–2014), członkiem Rady Naukowej IHAR (2008–2012, 2012–2016), kolegów redakcyjnych kilku czasopism, należy do EUCARPIA (European Association for Research on Plant Breeding), International Association for Plant Biotechnology, Cucurbit Genetics Cooperative, Tomato Genetics Cooperative.

Odbyła krótko- i długoterminowe staże naukowe (1994 – Fulbright Foundation, Cornell University, USA – 10 miesięcy; 1989 – Matsumae International Foundation, Kyushu Tokai University, Japonia – 6 miesięcy; 1988 – INRA, Francja – 6 miesięcy; 1976 – IAC Wageningen, Holandia – kurs 3 miesiące).

Jest autorem lub współautorem około 170 publikacji naukowych (w tym 85 oryginalnych, recenzowanych i 85 doniesień naukowych), 11 rozdziałów do podręczników i skryptów. Była kierownikiem 5 własnych i 5 promotorskich projektów KBN, głównym wykonawcą 1 projektu KBN, kierownikiem 1 projektu nr MR/USDA-97-295, US-Poland Maria Skłodowska-Curie Fund II, 9 projektów z Funduszu Postępu Biologicznego AWRSP oraz ANR.

Jest współautorem 35 nowych odmian roślin, organizatorem licznych krajowych i zagranicznych naukowych konferencji i zjazdów (w tym 3 konferencji EUCARPIA), promotorem 16 zakończonych przewodów doktorskich (w tym 1 doktorant z zagranicy, 2 z innych instytucji) i promotorem 40 prac inżynierskich i magisterskich. Prowadzi wykłady i ćwiczenia na kierunkach ogrodnictwo i biotechnologia.

Została uhonorowana wieloma nagrodami JM Rektora SGGW, Odznaką Honorową „Za Zasługi dla SGGW” oraz Złotym Krzyżem Zasługi.

Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
prof. dr hab. inż. Jerzy JEZNACH

Urodził się w Sochaczewie. Studia na Wydziale Melioracji Wodnych SGGW ukończył w 1973 r.

Jako pracownik tego Wydziału w 1983 r. uzyskał stopień doktora nauk technicznych, w 1996 r. stopień doktora habilitowanego, a w 2006 r. tytuł profesora nauk rolniczych.

W trakcie pracy w SGGW odbył kilka staży zawodowych i naukowych w kraju i za granicą, m.in. w biurach projektów, przedsiębiorstwach wykonawczych, w instytutach naukowych: Instytucie Melioracji i Użytków Zielonych w Falentach i w Instytucie Warzywnictwa w Skierniewicach oraz w Instytucie Hydrauliki Rolniczej w Pizie, na Uniwersytecie Rolniczym w River Falls w stanie Wisconsin (USA).

Był uczestnikiem dwumiesięcznego zaawansowanego kursu nawodnień w Instytucie Gleby i Wody w Bet Dagan (Izrael). Po 2000 r. wielokrotnie przebywał w ramach misji naukowych i krótkoterminowych wyjazdów na uczelniach w Niemczech, Belgii, Austrii, Anglii, Holandii, Rosji, Szwecji i USA.

Jego problematyka badawcza obejmuje m.in. następujące zagadnienia:

- podstawy projektowania systemów odwodnień i nawodnień,
- inżynieria i ochrona środowiska na terenach rolniczych, zurbanizowanych i zdegradowanych,

- ochrona i rewitalizacja zbiorników i oczek wodnych,
- stan i kierunki rozwoju infrastruktury technicznej,
- niezawodność systemów nawadniających,
- inżynieria bezpieczeństwa środowiska – ochrona przed powodzią i suszą.

Dorobek naukowy prof. dr. hab. Jerzego Jeznacha składa się z ponad 300 pozycji: 171 publikacji, w tym 92 oryginalne i 123 nieopublikowane prace naukowe, ekspertyzy i projekty, udział w podręcznikach i monografiach naukowych (redakcja naukowa, współautor rozdziału), 3 patenty, ponad 50 opinii artykułów naukowych w różnych wydawnictwach.

Zakres prowadzonych zajęć obejmuje przedmioty dotyczące systemów odwodnień i nawodnień, problematykę ochrony i inżynierii środowiska, inżynierii ogrodniczej, infrastruktury technicznej, gospodarowania wodą w krajobrazie oraz semina. Promotor 121 prac magisterskich i 160 prac inżynierskich na kilku kierunkach studiów: budownictwie, inżynierii środowiska, ochronie środowiska i gospodarce przestrzennej. Był promotorem 4 zakończonych prac doktorskich, recenzentem 2 prac doktorskich, wykonawcą 5 ocen dorobku naukowego i zawodowego, w tym 1 pracy habilitacyjnej oraz 1 oceny osiągnięć w postępowaniu o nadanie tytułu profesora.

Poza Uczelnią pełni wiele funkcji. Aktualnie jest przewodniczącym Komitetu Melioracji i Inżynierii Środowiska Rolniczego PAN (w latach 2004–2011 był sekretarzem Komitetu), członkiem rad programowych czasopism: „Wiadomości Melioracyjne i Łąkarskie”, „Gospodarka Wodna”, „Acta Scientiarum Polonorum” – seria „Formatio Circumiectus” i „Electronic Journal of Polish Agricultural Universities” – seria „Environmental Development”.

Jest żonaty, ma dwie córki – Annę i Katarzynę.

Wydział Technologii Drewna
prof. dr hab.
Krzysztof Jan KRAJEWSKI

Urodził się 24.06.1958 r. w Warszawie. Jest absolwentem Wydziału Leśnego SGGW. Studia ukończył w 1982 r., uzyskując dyplom magistra inżyniera. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w 1992 r., stopień doktora habilitowanego nauk leśnych w zakresie drzewnictwa w 1999 r. Tytuł naukowej profesora nauk leśnych otrzymał w 2005 r.

Po ukończeniu studiów w 1982 r. rozpoczął pracę zawodową w Zakładzie Ochrony Drewna na Wydziale Technologii Drewna SGGW, gdzie pracuje do chwili obecnej. Kolejno przeszedł wszystkie szczeble zatrudnienia, początkowo na stanowiskach asystenckich (do 1991 r.), a następnie na stanowisku adiunkta (do 2001 r.) i profesora nadzwyczajnego SGGW.

Badania naukowe prowadzone przez prof. Krzysztofa J. Krajewskiego koncentrują się zasadniczo na trzech zagadnieniach: rozwoju metod i środków konserwacji drewna, ochronie budowli przed korozją biologiczną oraz badaniach biologicznych czynników degradacji drewna.

Pracując w SGGW pełnił kolejno funkcje: p.o. kierownika Katedry Ochrony Drewna (1997), p.o. kierownika Samodzielnego Zakładu Ochrony Drewna (1998), kierownika Zakładu Ochrony Drewna (1999–2005), dziekana Wydziału Technologii Drewna (2002–2005).

Łączny dorobek naukowy prof. dr. hab. Krzysztofa J. Krajewskiego obejmuje 219 pozycji, w tym 130 prac opublikowanych

i 89 prac zastrzeżonych – nieprzeznaczonych do druku, ponadto jest twórcą 4 patentów, w tym 3 wdrożonych do praktyki, współautorem 3 zrealizowanych projektów architektoniczno-budowlanych i autorem 29 ekspertyz mykologiczno-budowlanych.

Za swą działalność naukową został wyróżniony: nagrodą Ministra Edukacji Narodowej w 1993 r. – za przeprowadzenie kompleksowych badań z zakresu patologii i konserwacji drewna, nagrodą Ministra Pracy i Polityki Społecznej w 2001 r. – za opracowanie zasad postępowania przy wykonywaniu na budowach robót impregnacyjnych i odgrzybienionych z punktu widzenia bezpieczeństwa i higieny pracy, nagrodą Ministra Infrastruktury w 2002 r. – za współautorstwo książki „Ochrona budynków przed korozją biologiczną”. Jest laureatem międzynarodowej nagrody Fundacji im. Rona Cockcrofta (Szwecja), którą otrzymał w 1998 r. za badania dotyczące ochrony drewna, ponadto za swą aktywność naukową i zawodową został wyróżniony 8 nagrodami JM Rektora SGGW i Odznaką Honorową „Za Zasługi dla SGGW”.

Prof. dr hab. Krzysztof J. Krajewski współpracuje z praktyką inżynierską, o czym świadczą posiadane uprawnienia specjalisty i rzeczoznawcy Polskiego Stowarzyszenia Mykologów Budownictwa we Wrocławiu oraz powołanie w skład Zespołu Ekspertów Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych w Warszawie.

Był i nadal jest aktywny w pracach wielu organizacji naukowych i zawodowych, m.in. jest członkiem: Komitetu Technologii Drewna PAN (od 2003 r.), Europejskiego Komitetu Normalizacji CEN w Brukseli (od 2010 r.), Polskiego Towarzystwa Fitopatologicznego (od 1989 r.), kolegów redakcyjnych i rad programowych czasopism „Przemysł Drzewny” i „Drewno”, Rady Muzeum Rolnictwa w Ciechanowcu (od 2007 r.).

Wydział Nauk o Zwierzętach
dr hab. Wanda OLECH-PIASECKA,
prof. nadzw. SGGW

Urodziła się 29.06.1959 r. w Krakowie. W 1982 r. ukończyła studia na Wydziale Zootechnicznym SGGW i rozpoczęła pracę w Instytucie Biologicznych Podstaw Hodowli Zwierząt. Na tym Wydziale w grudniu 1987 r. obroniła pracę doktorską, a w 2003 r. uzyskała stopień naukowy doktora habilitowanego nauk rolniczych w zakresie genetyki zwierząt. Od 2004 r.

jest profesorem nadzwyczajnym SGGW.

W pracy badawczej specjalizuje się w problemach zachowania zmienności genetycznej w małych populacjach zwierząt. Opracowała wiele programów hodowlanych dla różnych gatunków zwierząt, w tym dla przepiórek, myszy, koni huculskich oraz najważniejszy dla żubrów. Zajmuje się m.in. badaniem wpływu inbrodu na różne cechy u zwierząt oraz wszechstronną analizą rodowodów.

Od początku kariery naukowej zajmowała się żubrem i jego czynną ochroną w Polsce i Europie. Początkowo prowadziła analizę rodowodów i ustalanie planów kojarzenia, następnie była odpowiedzialna za realizację krajowego programu hodowli restytucyjnej żubra. Od wielu lat pełni rolę koordynatora programu ochrony żubra w Europie w ramach projektu *European Bison Conservation Center*.

Jej dorobek naukowy to ponad 90 publikacji konferencyjnych i przeglądowych oraz kilka popularnonaukowych. Wśród prac naukowych wyróżniają się dwie prace zespołowe dotyczące

oceny stanu zagrożenia ssaków opublikowane w „Science”. Jest współautorem 3 skryptów i podręczników, głównie z zakresu statystyki i doświadczalnictwa zootechnicznego.

Do tej pory wypromowała 5 doktorantów oraz była recenzentem w 2 przewodach habilitacyjnych i 4 doktorskich. Była opiekunem ponad 35 prac magisterskich i inżynierskich, głównie na kierunku zootechnika, ale też na kierunkach biologia i ochrona środowiska.

W 1986 r. przebywała na kilkumiesięcznym stażu w Animal Breeding Department Uniwersytetu Stanowego w Lincoln, Nebraska. Ukończyła również kilkutygodniowy kurs Animal Genetic Resources Conservation na Uniwersytecie w Davis, California. Prowadziła lub była głównym wykonawcą 7 grantów naukowych, w tym 2 promotorskich. Obecnie jest koordynatorem merytorycznym 3 projektów realizowanych w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko, dotyczących głównie ochrony żubra, w których współpracuje z kilkoma nadleśnictwami i Białowieskim Parkiem Narodowym.

Jako młody naukowiec została wyróżniona przez European Association of Animal Production oraz była członkiem zespołu nagrodzonego przez Ministra Edukacji Narodowej. Jest laureatem kilku nagród JM Rektora SGGW oraz statuetki „Bieszczadzkiego żubra” – nagrody za wkład w ochronę przyrody w tym rejonie kraju.

Brała udział w pracach uczelnianych i wydziałowych komisji, jest członkiem rad naukowych Białowieskiego Parku Narodowego i Warszawskiego Ogrodu Zoologicznego oraz członkiem Państwowej Rady Ochrony Przyrody, w której przewodniczy pracy komisji ds. ochrony zwierząt. Bierze udział w pracach rad naukowo-społecznych leśnych kompleksów promocyjnych „Puszcza Niepołomska” i „Lasy Bieszczadzkie”. Od 2005 r. jest prezesem Stowarzyszenia Miłośników Żubrów.

Wydział Nauk Ekonomicznych dr hab. Jarosław GOŁĘBIEWSKI

Urodził się 08.10.1964 r. w Wysokiem Mazowieckiem (woj. podlaskie). W 1988 r. ukończył studia na Wydziale Ekonomiczno-Rolniczym SGGW uzyskując dyplom magistra inżyniera ekonomiki rolnictwa. Stopień naukowy doktora nauk ekonomicznych w zakresie ekonomii nadała mu Rada Wydziału Ekonomiczno-Rolniczego SGGW w 1999 r. Stopień naukowy doktora habilitowanego nauk ekonomicznych w zakresie

ekonomii uzyskał w 2011 r. na Wydziale Nauk Ekonomicznych. Pracę naukowo-dydaktyczną rozpoczął w 1990 r. na stanowisku asystenta stażysty w Instytucie Ekonomiki Rolnictwa i Polityki Agrarnej SGGW. Kontynuował ją na stanowisku asystenta (1991–1999), a następnie adiunkta w Katedrze Polityki Agrarnej i Marketingu (obecnie Katedra Polityki Europejskiej, Finansów Publicznych i Marketingu).

W latach 2005–2008 i 2008–2012 pełnił funkcję prodziekana Wydziału Nauk Ekonomicznych ds. studiów niestacjonarnych i rozwoju. W latach 2008–2012 był członkiem Senatu Akademickiego SGGW. Od 2004 r. kieruje studiami podyplomowymi „Opracowywanie i zarządzanie projektami UE”. Jest członkiem Stowarzyszenia Ekonomistów Rolnictwa i Agrobiznesu oraz Międzynarodowego Stowarzyszenia Makromarketingu.

W pracy naukowo-badawczej zajmuje się zagadnieniami organizacji rynku i konkurencji. Koncentruje się na rynku rolnym i rynku produktów żywnościowych w Polsce z uwzględnieniem zmian

zachodzących na rynkach zagranicznych, w tym szczególnie w krajach UE. Główne zainteresowania badawcze skupione są na zagadnieniach: zmiany struktur rynku rolnego i rynku artykułów żywnościowych, uwarunkowaniach rozwoju łańcucha żywnościowego, roli marketingu w rozwoju przedsiębiorstw sektora rolno-żywnościowego, efektywności działań marketingowych przedsiębiorstw produkcyjnych i handlowych. Na jego dorobek naukowy składa się ponad 80 publikacji, z czego około 70 to oryginalne prace twórcze. Prace publikowane były w recenzowanych czasopiśmie naukowych w kraju i za granicą, m.in. takich jak: „Handel Wewnętrzny”, „Zeszyty Naukowe SGGW”, „Roczniki Naukowe SERiA”, „Prace Komisji Nauk Rolniczych i Biologicznych” – Bydgoskie Towarzystwo Naukowe, „Delhi School of Professional Studies and Research – DSM Business Review”. Jest autorem i współautorem 6 publikacji książkowych.

Odbył staże naukowe i dydaktyczne w Scottish Agricultural College, Aberdeen (1993), University of Newcastle, Wielka Brytania (1995), Slovak Agricultural University, Nitra (1998), KVL w Kopenhadze (2002).

Kierownik projektów badawczych nt. *Doskonalenie metod kształcenia w dziedzinie problematyki europejskiej ze szczególnym uwzględnieniem pomocy dydaktycznych* – projekt dydaktyczny w Katedrze Polityki Agrarnej i Marketingu finansowany w ramach funduszu grantów wewnętrznych SGGW w 2003 r. i *Perspektywy rozwoju systemów marketingowych produktów roślinnych* – projekt badawczy MNiSW (Nr 2 P06R 039 28) w latach 2005–2007; wykonawca w 8 projektach realizowanych na Wydziale Nauk Ekonomicznych, a także w IERiGŻ.

Prowadzone zajęcia dydaktyczne: analiza rynku, badania rynkowe i marketingowe, rynek usług logistycznych, gra marketingowa.

Wydział Nauk o Żywności prof. dr hab. Dorota WITROWA-RAJCHERT

Studia ukończyła w 1984 r. na Wydziale Technologii Żywności SGGW. Stopień naukowy doktora nauk rolniczych nadała jej Rada Wydziału Technologii Żywności w 1990 r. na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Wpływ procesu suszenia konwekcyjnego na właściwości rekonstrukcyjne na przykładzie marchwi”, a stopień naukowy doktora habilitowanego w dyscyplinie

technologia żywności i żywienia w 2000 r. ta sama Rada na podstawie oceny ogólnego dorobku naukowego i rozprawy pt. „Rehydracja jako wskaźnik zmian zachodzących w tkance roślinnej w czasie suszenia”.

W dniu 17.05.2006 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nadał jej tytuł naukowy profesora nauk rolniczych.

Cały okres jej pracy zawodowej związany jest z SGGW. Bezpośrednio po studiach została zaangażowana na stanowisko asystenta stażysty, a następnie kolejno asystenta, starszego asystenta i adiunkta.

Z dniem 01.02.2002 r. została powołana na stanowisko profesora nadzwyczajnego SGGW w Katedrze Inżynierii i Maszynoznawstwa Przemysłu Spożywczego (obecnie Katedra Inżynierii Żywności i Organizacji Produkcji), a od 01.10.2009 r. pracuje na stanowisku profesora zwyczajnego.

Jest autorem ponad 200 publikacji naukowych, promotorem 4 zakończonych przewodów doktorskich (5 kolejnych jest w trakcie realizacji) oraz ponad 50 prac magisterskich.

Jej zainteresowania naukowo-badawcze koncentrują się głównie na zagadnieniach inżynierskich w technologii żywności, a szeroko rozumianą specjalizację można określić jako inżynieria i fizyka żywności oraz aparatura przemysłu spożywczego.

Tematyka jej prac naukowych dotyczy przede wszystkim procesów odwadniania (głównie suszenia) żywności i produktów biotechnologicznych oraz ponownego ich uwadniania, czyli rehydracji. Prowadzi również badania dotyczące właściwości fizycznych surowców i produktów spożywczych, głównie właściwości dyfuzyjnych, sorpcyjnych i mechanicznych, oraz procesów membranowych. Była kierownikiem lub głównym wykonawcą 9 grantów KBN i MNiSW. Uczestniczy w realizacji projektów międzynarodowych.

Jest zaangażowana w pracy organizacyjnej i społecznej na Wydziale i Uczelni, pełniła różne funkcje, m.in. dziekana, prodziekana ds. nauki, kierownika studiów doktoranckich i kierownika katedry. Poza Uczelnią jest m.in. sekretarzem Komitetu Nauk o Żywności PAN, zastępcą przewodniczącego Komitetu Agrofizyki PAN, przewodniczącą Rady Redakcyjnej czasopisma „Acta Agrophysica”, członkiem rad programowych czasopism: „Żywność. Nauka. Technologia. Jakość”, „Przemysł Spożywczy”, „Inżynieria Przetwórstwa Spożywczego”, prezesem Oddziału Warszawskiego Polskiego Towarzystwa Agrofizycznego. Jest organizatorem cyklicznych konferencji naukowych, m.in. sympozjów „Inżynieria żywności”, konferencji „Jakość i bezpieczeństwo żywności”.

Wyróżniona nagrodami JM Rektora SGGW, Medalem Srebrnym za Długoletnią Służbę, Odznaką Honorową „Za Zasługi dla SGGW”, Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Mężatka, ma dwoje dzieci – Marysię i Przemka.

Zainteresowania: narciarstwo, pływanie, literatura.

**Wydział Nauk o Żywieniu
Człowieka i Konsumpcji**
prof. dr hab. Krystyna GUTKOWSKA

Wykształcenie:

1979 – magister socjologii, Instytut Socjologii, Uniwersytet Warszawski; 1985 – doktor nauk rolniczych, Wydział Ekonomiczno-Rolniczy SGGW; 1998 – doktor habilitowany nauk ekonomicznych w zakresie ekonomii – ekonomiki konsumpcji, Wydział Ekonomiczno-Rolniczy SGGW; 2005 – profesor nauk ekonomicznych,

Wydział Ekonomiczno-Rolniczy SGGW.

Doświadczenie zawodowe:

2005–2012 – prorektor ds. dydaktyki; 1999–2005 – dziekan Wydziału Nauk o Żywieniu Człowieka i Konsumpcji; 2000–2005 – kierownik Zakładu Badań Konsumpcji, Wydział Nauk o Żywieniu Człowieka i Konsumpcji; 1997–1999 – kierownik Katedry Ekonomiki Konsumpcji i Gospodarstwa Domowego; 1993–1996 – prodziekan ds. dydaktyki, Wydział Żywności Człowieka i Gospodarstwa Domowego; 1990–1993 – prodziekan ds. rozwoju, Wydział Żywności Człowieka i Gospodarstwa Domowego; 1984–1987 – pełnomocnik dziekana ds. studiów zaocznych, Wydział Żywności Człowieka i Gospodarstwa Domowego. W SGGW zatrudniona od 1979 r.

Zagraniczne staże naukowe i dydaktyczne:

1994 – stypendium naukowe IREX, Iowa State University, USA (6 miesięcy); 1998 – stypendium dydaktyczne TEMPUS, Leeds Metropolitan University, Wielka Brytania (3 miesiące).

Działalność naukowa i dydaktyczna:

- autor lub współautor ponad 200 publikacji naukowych i popularnonaukowych;
- kierownik lub główny wykonawca 11 projektów naukowo-badawczych, w tym 1 grantu finansowanego przez National Science Foundation USA, 3 projektów finansowanych z programów badań i rozwoju technologicznego UE (Programy Ramowe);
- współwykonawca 2 tematów realizowanych w ramach funduszy strukturalnych – Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka;
- organizator 10 konferencji naukowych, w tym międzynarodowych i ogólnopolskich z udziałem gości z zagranicy;
- promotor 10 zakończonych przewodów doktorskich i opiekun naukowy 4 doktorantów.

Funkcje poza SGGW, nagrody i odznaczenia:

członek Rady Naukowej Instytutu Rozwoju Wsi i Rolnictwa PAN, Rady Programowej Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Spożywczego oraz Rady Naukowej Instytutu Żywności i Żywności; członek Kolegium Redakcyjnego kwartalnika „Więś i Rolnictwo”, członek Rady Programowej kwartalnika „Żywność Człowieka i Metabolizm”, członek Rady Programowej czasopisma „Przemysł Spożywczy”. Wielokrotne wyróżnienia nagrodą indywidualną lub zespołową JM Rektora SGGW za działalność dydaktyczną, naukową i organizacyjną.

Odznaczenia: Złota Odznaka Honorowa „Za Zasługi dla SGGW”, Złoty Krzyż Zasługi, Medal Komisji Edukacji Narodowej.

Wydział Inżynierii Produkcji
dr hab. inż.
Tomasz NUREK

Urodził się 30.11.1959 r. w Warszawie. W 1974 r. podjął studia na ówczesnym Wydziale Techniki Rolniczej i Leśnej SGGW. Bezpośrednio po zakończeniu studiów w 1983 r. zatrudnił się w Zakładzie Mechanizacji Leśnictwa na swoim macierzystym Wydziale.

W 1993 r. obronił pracę doktorską przed Radą Wydziału Techniki Rolniczej i Leśnej

i uzyskał stopień doktora nauk rolniczych w zakresie inżynierii rolniczej. W tym samym roku za zgodą Rady Wydziału wyjechał na roczne studia we Francji.

W sierpniu 1994 r. uzyskał dyplom Master of Business Administration prestiżowej francuskiej uczelni ekonomicznej ESSEC – PARIS BUSINESS SCHOOL.

Po powrocie do kraju uczestniczył w tworzeniu nowej jednostki organizacyjnej SGGW – Instytutu Zarządzania i Marketingu w Gospodarce Żywnościowej – IZMA, był współautorem programu nauczania na studiach MBA prowadzonych z francuskim partnerem. W ramach IZMA był organizatorem i kierownikiem dwóch edycji studiów podyplomowych organizowanych z partnerem francuskim oraz Wydziałem Inżynierii i Kształtowania Środowiska. Był organizatorem i kierownikiem kilku wyjazdów studyjnych do Francji.

Oprócz działalności dydaktycznej uczestniczył w kilkunastu pracach badawczych i doradczych, m.in. finansowanych z programów SAPARD i PHARE.

Po powrocie do macierzystej jednostki w 2001 r. podjął intensywne działania badawcze, które w 2008 r. zostały zakończone złożeniem rozprawy habilitacyjnej. Uzyskał stopień doktora habilitowanego nauk leśnych w zakresie leśnictwa w specjalności użytkowanie lasu.

Tomasz Nurek jest autorem kilkudziesięciu artykułów, monografii i rozdziałów w monografii oraz ekspertyz. Jest również współautorem patentu.

Jego działalność dydaktyczna nie ogranicza się do Wydziału Inżynierii Produkcji. Jest zapraszany do prowadzenia zajęć na studiach podyplomowych. Prowadził m.in. zajęcia na 2 studiach podyplomowych organizowanych przez Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa (SITLiD) dla kierownictw nadleśnictw. Od niedawna pełni funkcję redaktora tematycznego w czasopiśmie „Technika Rolnicza Ogrodnicza Leśna” w dziedzinie maszyn leśnych.

Zarówno w pierwszym okresie pracy na Wydziale, jak i po 2001 r. był i jest członkiem Rady Wydziału. Aktywnie uczestniczy w życiu Wydziału i Uczelni – był członkiem Rektorskiej Komisji Mieszkaniowej i pełnomocnikiem dziekana ds. organizacji Dni SGGW, przewodniczącym Komisji ds. Promocji Wydziału.

W latach 2005–2012 pełnił funkcję prodziekana ds. studenckich, oraz był członkiem komisji ds. oceny pracowników.

W poprzedniej kadencji Senatu SGGW był członkiem Senackiej Komisji ds. Dydaktyki i Wychowania oraz członkiem czteroosobowego zespołu opracowującego nowy Regulamin studiów. Aktywnie uczestniczył w pracach mających na celu wdrożenie KRR na Wydziale i na Uczelni.

Był wielokrotnie nagradzany nagrodami JM Rektora SGGW za osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i organizacyjne.

Wydział Nauk Humanistycznych
dr hab. Franciszek KAMPKA,
prof. nadzw. SGGW

Urodził się w 1955 r. w Raciborzu. Po studiach teologicznych i socjologicznych na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim obronił pracę doktorską na temat istoty i zadań związków zawodowych (1990), a po dwuletnich studiach na Uniwersytecie w Augsburgu przedstawił rozprawę habilitacyjną dotyczącą antropologicznych i społecznych podstaw ładu gospodarczego (1995).

W latach 1989–2003 pracownik Wydziału Nauk Społecznych Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego (w latach 1996–1998 dyrektor Instytutu Socjologii, w latach 1998–2001 prorektor do spraw nauki, współpracy z zagranicą i promocji KUL).

W SGGW pracuje od 2003 r. Od 2004 r. jest kierownikiem Zakładu Struktur i Działań Społecznych. Członek Zespołu ds. Organizacji Wydziału Nauk Humanistycznych, potem prodziekan ds. nauki, a w kadencji 2008–2012 dziekan tego Wydziału.

W latach 1998–2000 członek Uniwersyteckiej Komisji Akredytacyjnej, członek Rady ds. Reform Ustrojowych Państwa przy Prezesie Rady Ministrów w latach 1998–1999, członek Komisji Episkopatu

Polski „Iustitia et Pax” (1995–1996), konsultor Rady ds. Społecznych Episkopatu Polski (1996–2002), członek Zarządu Federacji Europejskich Uniwersytetów Katolickich (1997–2000), członek Europäische Forschungsgesellschaft für Ethik „Societas ethica”, Ludwig-Erhard-Stiftung E.V. Bonn. Eine Vereinigung für Freiheit und Verantwortung in Staat, Gesellschaft und Wirtschaft, Instytutu Technik – Theologie – Naturwissenschaften w Monachium, członek Göres-Gesellschaft, Polskiego Towarzystwa Socjologicznego, Stowarzyszenia Edukacji Administracji Publicznej (SEAP).

Nagrody Rektora SGGW za osiągnięcia dydaktyczne (2006) i organizacyjne (2007). Autor około 100 publikacji, w tym pięciu książek. Uczestnik 70 konferencji, w tym 32 międzynarodowych, na których wygłosił referaty.

Główne obszary badań: socjologia struktur, działań społecznych i zmiany społecznej, zagadnienia etyki społecznej, gospodarczej i politycznej. Podejmowane tematy dotyczą przede wszystkim: roli i znaczenia związków zawodowych we współczesnym świecie, fundamentów ładu gospodarczego, kwestii związanych z polityką społeczną, takich jak praca, bezrobocie, marginalizacja oraz problemy istnienia wartości w życiu publicznym: dialog, tolerancja, debata publiczna, a także zagadnienia socjologii władzy i socjologii ryzyka.

Żonaty, dwoje dzieci: Krzysztof i Katarzyna.

Zainteresowania: filozofia, muzyka poważna, jazz.

Wydział Zastosowań
Informatyki i Matematyki
dr hab. inż. Arkadiusz ORŁOWSKI,
prof. nadzw. SGGW

Urodził się 24.11.1962 r. w Krasnymstawie. W 1987 r. ukończył studia na Wydziale Fizyki Technicznej i Matematyki Stosowanej Politechniki Warszawskiej, otrzymując dyplom magistra inżyniera podstawowych problemów techniki. Rozprawę doktorską „O zastosowaniach uogólnionych stanów koherentnych i rozkładów quasi-prawdopodobieństw w optyce kwantowej” obronił w 1992 r. na Wydziale Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego, uzyskując stopień doktora nauk fizycznych. W 1999 r. Rada Naukowa Instytutu Fizyki Polskiej Akademii Nauk w Warszawie nadała mu stopień doktora habilitowanego nauk fizycznych na podstawie rozprawy habilitacyjnej „Metody przestrzeni fazowej i entropii Wehrla w badaniu nieklasycznych stanów pola elektromagnetycznego”.

W SGGW pracuje od 1987 r., najpierw w Katedrze Statystyki Matematycznej i Doświadczalnictwa (do 1991 r.), później w Katedrze Informatyki i Ekonometrii (od 1997 r. kierował Zakładem Informatyki), a obecnie w Katedrze Informatyki, którą kieruje od jej utworzenia w 2007 r. Od 2008 r. jest także dyrektorem Centrum Edukacji Multimedialnej SGGW.

W latach 1992–1994 prowadził badania naukowe w Niemczech jako stypendysta Max-Planck-Gesellschaft na Uniwersytecie Humboldta w Berlinie (27 miesięcy), a w 1996 r. kontynuował je w USA na Uniwersytecie Harvarda (6 miesięcy). Krótsze wizyty badawcze (od kilku dni do kilku tygodni) składał m.in. w uniwersytetach francuskich (Universite Joseph Fourier w Grenoble, Universite Pierre et Marie Curie w Paryżu), angielskich (Cambridge University, Oxford University, Imperial College w Londynie), niemieckich (Jena, Konstancja, Monachium, Ulm), włoskich (Universita degli Studi di Palermo) i amerykańskich (University of Oregon w Eugene).

Autor lub współautor ponad 200 artykułów naukowych w czasopiśmie i monografiach, w tym ponad 60 prac w języku angielskim w czasopiśmie z tzw. listy filadelfijskiej (ponad 400 cytowań, indeks Hirscha 14), oraz 7 podręczników akademickich i skryptów. Redaktor lub współredaktor naukowy ponad 20 monografii. Kierownik 2 grantów naukowo-badawczych finansowanych przez MNiSW oraz polsko-francuskiego projektu naukowego Polonium 2001. Główny wykonawca w 5 grantach MNiSW i w kilku projektach międzynarodowych. Promotor w 2 zakończonych przewodach doktorskich (2 kolejne są w trakcie realizacji). Wykonał 7 recenzji prac doktorskich i habilitacyjnych dla różnych instytucji naukowych: Wydział Elektroniki i Techniki Informatycznych Politechniki Warszawskiej, Wydział Fizyki Uniwersytetu Jagiellońskiego, Instytut Fizyki Jądrowej PAN w Krakowie, Wydział Informatyki Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, Universite Joseph Fourier w Grenoble. Przewodniczący lub członek komitetów naukowych i organizacyjnych kilkunastu dużych konferencji krajowych i międzynarodowych. Recenzent czasopism i wydawnictw naukowych o zasięgu światowym, w tym „Physical Review Letters”, „Physical Review”, „Physics Letters”, „Acta Physica Polonica”, „International Journal of Quantum Information” i „Lecture Notes in Computer Sciences”.

W latach 2003–2006 członek Rady Naukowej Instytutu Fizyki PAN w Warszawie. Członek zarządu sekcji „Fizyka w Ekonomii i Naukach Społecznych” Polskiego Towarzystwa Fizycznego (od 2004 r.), Polskiego Stowarzyszenia Zarządzania Wiedzą (od 2007 r.) oraz Polskiego Towarzystwa Naukowego Edukacji Internetowej (od 2010 r.).

Aktywny popularyzator nauki: współprowadzący około 50 odcinków programu popularnonaukowego „Symulator Faktu” w TVP (Program 1), uczestnik wielu audycji popularnonaukowych (Polskie Radio i radio TOK FM), autor około 30 artykułów popularnonaukowych w gazetach i czasopiśmie oraz pokazów i prezentacji na piknikach naukowych i festiwalach nauki.

Wyróżniony kilkoma nagrodami JM Rektora SGGW za osiągnięcia w pracy naukowej oraz Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Dni SGGW 2012

W maju br. odbyły się XII Dni SGGW. Podczas uroczystości inauguracyjnej to tradycyjne święto Uczelni 18 maja w Auli Kryształowej zasłużeńi pracownicy otrzymali odznaczenia państwowe i resortowe, 22 osoby wyróżniono Odznaką Honorową „Za Zasługi dla SGGW”, wręczono dyplomy doktorom habilitowanym i nowo promowanym doktorom. Wykład pt. „Produkty pszczele i ich zastosowanie w medycynie i profilaktyce” wygłosiła dr hab. Beata Madras-Majewska. W dniach 18–19 maja gościliśmy na kampusie mieszkańców Ursynowa i całej Warszawy oraz wielu gości z kraju i zagranicy, a 21 maja w Teatrze Roma odbył się koncert galowy Orkiestry Reprezentacyjnej SGGW i Ludowego Zespołu Artystycznego PROMNI im. Zofii Solarzowej. Poniżej oraz na II i III stronie okładki obszerna relacja z XII Dni SGGW.

Wystąpienie JM Rektora prof. dr. hab. Alojzego Szymańskiego

Wielce Szanowni Państwo! Droga Społeczności Akademicka!

Dzisiejszą uroczystością inaugurujemy Dni Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, którym wyjątkowy charakter nadają podniosłe akademickie wydarzenia: wręczenie odznaczeń państwowych, resortowych i Honorowej Odznaki „Za Zasługi dla SGGW” oraz wręczenie dyplomów doktorom habilitowanym i promocją doktorów.

Po raz kolejny jesteśmy świadkami spotkania tradycji ze współczesnością. Organizując Dni SGGW chcemy bowiem podkreślić i uświadomić młodemu pokoleniu, jak bardzo ważna jest wiedza o naszej wspólnej przeszłości, jak cenne jest czerpanie z wcześniejszych doświadczeń i zbiorowej pamięci naszej społeczności akademickiej.

Powracamy dzisiaj myślą do 15 maja 1945 roku i pierwszej inauguracji roku akademickiego w powojennej, barbarzyńsko zniszczonej przez hitlerowców Warszawie. Inauguracji, która odbyła się w naszej Uczelni w gmachu przy ulicy Rakowieckiej, podczas której ówczesny rektor profesor Franciszek Staff powiedział:

Wolność i swoboda akademickich szkół wyższych to wielka rzecz. Dla nas, profesorów, wolność akademicka to autonomia akademicka – to prawo urządzenia nauczania i badania naukowego niczym nie skrępowanego według najlepszej naszej wiedzy i woli, to prawo głoszenia i poszukiwania prawdy i tylko prawdy, bez względu na panujący stan wiedzy, byle w zgodzie z naszym sumieniem i najgłębszym przekonaniem, że tę prawdę głosimy i jej poszukujemy.

Wspominamy atmosferę tamtych lat, radość z powrotu na Uczelnię, zapał do zdobywania wiedzy pomimo bardzo trudnych warunków i nauki w zdewastowanych, nieogrzewanych salach. To jest nasze wspaniałe dziedzictwo, o którym nie wolno zapomnieć i z myślą o którym od 11 lat organizujemy Dni SGGW. Dzisiaj jest 18 maja – pamiętamy zatem również o rocznicy urodzin wielkiego Polaka Jana Pawła II, który

przed dziesięcioma laty przyjął doktorat honoris causa naszej Uczelni.

Wielce Szanowni Państwo!

Są dzisiaj z nami osoby, które budują dzieło i wizerunek SGGW w kraju i na świecie od wielu lat. Dla młodych pokoleń może być zadziwiający fakt, jak liczną grupę stanowią ci, którzy w jednym miejscu przepracowali kilkadziesiąt lat, dla których SGGW stała się drugim domem, a nauka i wyjątkowa akademicka atmosfera przewyciężyły współczesny pragmatyzm. Miło mi poinformować, że postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Bronisława Komorowskiego 104 pracownikom SGGW nadano odznaczenia państwowe,

z których 92 to medale za długoletnią służbę. Dziewięciu osobom Minister Edukacji Narodowej przyznał Medal Komisji Edukacji Narodowej. Dwudziestu dwu osobom, w tym 11 spoza Uczelni, Senat SGGW nadał Odznakę Honorową „Za Zasługi dla SGGW”.

W imieniu władz Uczelni, Senatu i społeczności akademickiej mam zaszczyt wyrazić wszystkim Państwu i każdemu z Państwa indywidualnie wielką wdzięczność i serdecznie podziękować za wszystkie lata pracy, za wielką dbałość o dobre imię i rozwój naszej Uczelni. To, jaka jest dzisiaj SGGW, jest w dużej mierze Państwa zasługą. Bardzo Państwu dziękuję i proszę o pomoc w podejmowaniu kolejnych akademickich wyzwań.

Szanowni Państwo!

Uczelnia i jej społeczność przebyły długą drogę. Dzisiaj warunki pracy i studiowania w SGGW są porównywalne do tych, jakie mają uniwersytety Europy i świata. Młodzi Polacy są świadomi znaczenia wykształcenia. Wiedzą, że ich przyszłość i kariera zawodowa bardziej niż kiedykolwiek zależą od posiadanej wiedzy i od umiejętności jej wykorzystania. Są ambitni i z powodzeniem konkurują ze swoimi europejskimi rówieśnikami. Wielu spośród 2 milionów studentów w Polsce podejmuje naukę na drugim kierunku studiów. Coraz liczniejsi podejmują studia doktoranckie. I choć padają niekiedy zarzuty, że doktorat stał się obecnie tylko modą, jestem przekonany, że większością doktorantów kieruje prawdziwy głód wiedzy i wola odkrywania prawdy, że nauka jest ich pasją i świadomym wyborem. Jaki byłby bowiem sens ponoszonych przez lata wyrzeczeń i ograniczeń niezbędnych do przygotowania doktoratu i habilitacji? Wyrzeczeń, które dotyczą nie tylko pasjonatów dociekań naukowych, ale też ich bliskich. Dzisiejsza uroczystość wieńczy przecież ciężką pracę i wysiłek wielu osób, całych rodzin.

Szanowni doktorzy i doktorzy habilitowani!

Być naukowcem to zaszczyt i szczególnie odpowiedzialność wobec wielkiego społecznego zaufania, jakim jesteście darzeni. To odpowiedzialność za stan wiedzy i rozwój cywilizacyjny przyszłych pokoleń. Pamiętajmy, że sztafeta pokoleń trwa. Od Państwa pracy, zaangażowania, dociekliwości i naukowej uczciwości będzie zależeć dalszy rozwój badań i nauczania w Polsce, stan rozwoju gospodarczego kraju.

Rozwój technologii, w tym narzędzi informatycznych, przyniósł światu przełom cywilizacyjny porównywalny z odkryciem druku przez Gutenberga. Aby w tym nowym świecie się odnaleźć, konieczne jest coraz powszechniejsze nabywanie wiedzy i wykształcenia na poziomie wyższym oraz samokształcenie przez całe życie. Jak przypomniał nam Pan Dyrektor Jan Truszczyński podczas wykładu inauguracyjnego, państwa Unii Europejskiej przyjęły ambitny cel, aby do 2020 roku 40% młodych ludzi miało wyższe wykształcenie.

Zadajemy sobie ciągle pytanie: w jakim kierunku ma iść SGGW, by sprostać wymogom czasów?

Naszymi priorytetami są: podnoszenie poziomu badań naukowych, nauczania, rozwój współpracy międzynarodowej oraz współpracy z gospodarką. Z satysfakcją odnotowujemy wzrost liczby składanych i przyznanych grantów oraz wzrost liczby projektów realizowanych w zespołach międzynarodowych.

Gożąco apeluję o podejmowanie działań, aby tę aktywność kontynuować i intensyfikować. Jesteśmy bogatsi od poprzednich pokoleń o lepszą znajomość języków obcych, o dostęp i panowanie nad nowoczesnymi narzędziami i technologiami informatycznymi. Świat jest w naszym zasięgu, a wymiana międzynarodowa, udział w międzynarodowych zespołach badawczych i zwiększenie mobilności podoktorskiej kadr są kluczowym elementem rozwoju Uczelni.

Licząc na to, że utworzony w roku ubiegłym własny fundusz stypendialny umożliwi doktorantom i habilitantom częściową realizację badań w wiodących ośrodkach naukowych za granicą, przyspieszając ich awans zawodowy, a także wesprze międzynarodową mobilność studentką.

W nowej kadencji zintensyfikujemy działania na rzecz tworzenia silnych powiązań SGGW z gospodarką i szeroko pojętym otoczeniem. Wyjście poza środowisko akademickie jest koniecznością i gwarancją realizacji badań, których potrzebuje współczesny świat, oraz dobrych, adekwatnych do potrzeb gospodarki programów kształcenia. Te zadania będą główną misją Centrum Współpracy z Gospodarką, które rozpocznie działalność w SGGW od nowego roku akademickiego.

Szanowni doktorzy habilitowani i doktorzy!

Hiszpański jezuita Baltazar Gracja pisał:

Wiedza i męstwo czynią człowieka wielkim. Te dwa walory dają ludziom nieśmiertelność, bo same są nieśmiertelne. Człowiek staje się wielkim, gdy ma poczucie swej wiedzy. Skoro to sobie uświadomi – może być wszechpotężny. Człowiek pozbawiony wiedzy jest podobny do świata pogrążonego w mroku. Rozwaga i siła – to oczy i ręce człowieka. Wiedza jest jałowa, gdy nie towarzyszy jej męstwo.

Serdecznie gratuluję sukcesu, który otwiera nowy etap Państwa życia zawodowego, i życzę wiele satysfakcji z podejmowania kolejnych naukowych wyzwań oraz wytrwałości i odwagi w podążaniu za prawdą. Życzę, aby twórczy zapał i ciekawość świata nigdy Państwa nie opuszczały, żebyście realizowali swoją pasję w zgodzie z własnym sumieniem, pamiętając, że we wszystkim, co robimy, najważniejszy jest zawsze człowiek, że nade wszystko nie wolno szkodzić.

Dziękuję Państwu za uwagę.

Odznaczenia państwowe i resortowe

Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski

Henryk RUNOWSKI
Władysław W. SKARŻYŃSKI
Wojciech ZIĘTARA

Złoty Krzyż Zasługi

Jerzy BULIŃSKI
Aleksander LISOWSKI
Jan NIEMIEC
Janusz WOJDALSKI

Srebrny Krzyż Zasługi

Jadwiga HAMUŁKA
Ewa LANGE

Medal Złoty za Długoletnią Służbę

Stanisław BAGIEŃSKI
Krzysztof BĘDKOWSKI

Renata BOGATEK-LESZCZYŃSKA
Elżbieta BORYSIUK
Jadwiga DROŹDŹ
Barbara GAJOWIAK
Grażyna GARBACZEWSKA
Jacek HAŁKOWSKI
Piotr HEWELKE
Elżbieta JABŁOŃSKA
Irena JĘDRZEJCZYK
Andrzej KĘDZIEŃSKI
Henryk KOBRYŃ
Adam KRAJEWSKI
Iwona KUC
Krystyna LIPKA-WIECZORKIEWICZ
Ewa ŁUKASIAK
Edward MAJEWSKI
Irena MIODUSZEWSKA
Jolanta MROCZEK
Barbara NOWAKOWSKA
Paweł ORŁOWSKI
Bożenna OWCZAREK
Hanna PACHELSKA
Stanisław PERLIŃSKI
Mieczysław RĄBKOWSKI
Teresa SAŁAGA
Małgorzata SCHOLLENBERGER
Bożenna SOKOŁOWSKA
Stanisław STAŃKO
Sylwester STĘPNIAK
Joanna SZWACKA-MOKRZYCKA
Kazimierz TABOR
Elżbieta WIECHOWSKA

Włodzimierz WÓJCICKI
Sylwester WRONOWSKI
Barbara ZAGDAŃSKA
Jacek ZAKRZEWSKI

Medal Brązowy za Długoletnią Służbę

Jarosław CHORMAŃSKI
Marek DOHOJDA
Marek GIEŁCZEWSKI
Marzena GNATOWSKA
Sławomir JARKA
Lidia KIEDRYŃSKA
Grzegorz KOSZELA
Monika KRAWIEC
Marzena LEMANOWICZ
Artur OBIDZIŃSKI
Beata RUTKOWSKA
Ewa STAWICKA
Felix Ngosa TOKA
Mirela TULIK

Medal Srebrny za Długoletnią Służbę

Grażyna CACAK-PIETRZAK
Hanna DUDEK
Jarosław GOŁĘBIEWSKI
Danuta JAWORSKA
Stanisław JAWORSKI
Grzegorz JEDNORALSKI
Franciszek KAMPKA
Andrzej KARPIO
Eugeniusz KODA
Ewa KOSEL
Jolanta KOTLARSKA
Anna KUREK
Katarzyna MARCISZEWSKA
Tomasz MOKRZYCKI
Anna OLEKSIEWICZ
Elżbieta PADUCH-CICHAL
Dariusz PIOTROWSKI
Aurelia RADZIK-RANT
Elżbieta SAGANOWSKA
Wojciech SAS
Jarosław SKŁODOWSKI
Wiesław SZULC
Krzysztof WIŚNIEWSKI
Alina WOLNY
Anna WYSOCKA
Anna ŻUCHOWSKA

Medal Komisji Edukacji Narodowej

Bolesław BORKOWSKI
Piotr BRZOZOWSKI
Zbigniew LECHOWICZ
Teresa OSTASZEWSKA
Irena OZIMEK
Henryk ROSZKOWSKI
Edward STĘPIEŃ
Agata WAWRZYŃIAK
Dorota WITROWA-RAJCHERT

Odznaka Honorowa „Za Zasługi dla SGGW”

Osoby spoza Uczelni

Witold PESTIS – Rektor Grodzieńskiego Państwowego Uniwersytetu Rolniczego
 Andrzej DRABIŃSKI – Prorektor Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu
 Jewgienij DOBRUK – Dziekan Wydziału Biotechnologii Grodzieńskiego Państwowego Uniwersytetu Rolniczego
 Véronique SANTÉ-LHOUELIER – Dyrektor Naukowy INRA we Francji
 Lubos JURIK – Słowacki Uniwersytet Rolniczy w Nitrze
 Siegfried LEWARK – Albert-Ludwigs-Universität we Freiburgu
 Andrzej CZYŻEWSKI – Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu

Pracownicy SGGW

Ewa CZARNIECKA-SKUBINA
 Dariusz CZEKAŁSKI
 Joanna GRUSZCZYŃSKA
 Maria HANKUS
 Piotr HEWELKE
 Beata JUST-BROCHOCKA
 Marek KELLER (pośmiertnie)
 Jan KIRYJOW
 Mieczysław RYGALSKI
 Teresa SAŁAGA
 Jan WOŁOSZYN

Doktorzy habilitowani

WYDZIAŁ ROLNICTWA I BIOLOGII

Ewa Beata GÓRSKA

WYDZIAŁ MEDYCYNY WETERYNARYJNEJ

Wojciech Marek BIELECKI
 Piotr Kazimierz JURKA
 Rafał Andrzej SAPIERZYŃSKI
 Felix Ngosa TOKA

WYDZIAŁ LEŚNY

Emilia Maria JANECZKO
 Tomasz MOKRZYCKI

WYDZIAŁ OGRODNICTWA I ARCHITEKTURY KRAJOBRAZU

Piotr Krzysztof LATOCHA
 Barbara ŁATA
 Anna MIKUŁA
 Anna RÓŻAŃSKA

WYDZIAŁ BUDOWNICTWA I INŻYNIERII ŚRODOWISKA

Ryszard Andrzej OLESZCZUK

WYDZIAŁ TECHNOLOGII DREWNA

Paweł Krzysztof KOZAKIEWICZ
 Piotr Jerzy WITOMSKI

WYDZIAŁ NAUK O ZWIERZĘTACH

Beata MADRAS-MAJEWSKA
Justyna WIĘCEK

WYDZIAŁ NAUK EKONOMICZNYCH

Justyna Agnieszka FRANC-DĄBROWSKA
Barbara Jolanta GOŁĘBIEWSKA
Jarosław Adam GOŁĘBIEWSKI
Renata Urszula MARKS-BIELSKA
Ludwik WICKI

WYDZIAŁ NAUK O ŻYWNOSCI

Grażyna CACAK-PIETRZAK

WYDZIAŁ NAUK O ŻYWIENIU CZŁOWIEKA I KONSUMPCJI

Anna Ewa KOŁŁAJTIS-DOŁOWY
Iwona KOWALCZUK
Krystyna REJMAN
Iwona Agnieszka TRACZYK

Nowo promowani doktorzy

WYDZIAŁ ROLNICTWA I BIOLOGII

Karolina Anna BOMZE
Karolina Ewelina DĘBSKA
Monika KISIEL
Justyna REZMERSKA-PIĘTKA
Elżbieta RÓŻAŃSKA
Dorota SOŁTYS
Marcin Jacek STUDNICKI
Michał Andrzej SZKOP

WYDZIAŁ MEDYCYNY WETERYNARYJNEJ

Karolina Bogumiła BARSZCZ
Piotr BAŚKA
Beata DOLKA
Iwona Barbara JESION
Katarzyna Maria KAZIMIERCZAK
Agnieszka KOWALSKA
Marcin KOZŁOWSKI
Anna LITWINIUK
Lech Andrzej MARTYNISZYN
Piotr Andrzej MATYBA
Piotr Stanisław PIETRZAK
Barbara Natalia PIJET
Maja Katarzyna PIJET
Agnieszka Anna SOBOLEWSKA
Lidia Agnieszka SZULC
Piotr Marcin TRĘBACZ
Miroslaw WELZ
Urszula Magda WITOSŁAW-BIŻNIA

WYDZIAŁ LEŚNY

Joanna Maria BUDNICKA-KOSIOR
Leszek Janusz DMITROCA
Tomasz GINSZT
Waldemar Roman HYLLA
Kazimierz KOPEĆ
Adam Jerzy KORNAT
Jarosław KOWALEWSKI
Bartosz KOZAK
Tomasz KUC

Marcin ŁUCZAK
Artur Grzegorz MALOWANIEC
Michał MAŁMYSZKO
Joanna PIETRZAK
Michał SAWONIEWICZ
Adam SIEŃKO
Janusz ZIELIŃSKI
Anna Maria ZMARZ

WYDZIAŁ OGRODNICTWA I ARCHITEKTURY KRAJOBRAZU

Krzysztof Jan HERMAN
Aneta Joanna HROMADA-JUDYCKA
Dawid OLEWNICKI
Joanna RENDA
Ewa Anna SZPADZIK
Karolina TOMICZAK

WYDZIAŁ BUDOWNICTWA I INŻYNIERII ŚRODOWISKA

Tomasz Artur JURCZAK
Piotr Sebastian OSTROWSKI
Małgorzata RAUBA
Mateusz Maciej STELMASZCZYK

WYDZIAŁ TECHNOLOGII DREWNA

Izabela BETLEJ
Michał DROŹDZEK
Katarzyna LASZEWICZ
Aleksandra Maria WÓJCIK

WYDZIAŁ NAUK O ZWIERZĘTACH

Piotr Paweł GROCHOWSKI
Agnieszka Małgorzata LEPIANKA
Monika Marzena ŁUKASIEWICZ
Kamila Sylwia PUPPEL
Agnieszka Justyna ROZBICKA-WIECZOREK
Paweł SZUMLEWICZ

WYDZIAŁ NAUK EKONOMICZNYCH

Iwona ANTOSZ
Katarzyna Daniela BAŃKOWSKA
Agnieszka BEZAT
Wioletta Agnieszka BIEŃKOWSKA
Marcin BUKOWSKI
Joanna Maria CHUDZIAN
Ryszard DZIEKAN
Joanna Maria FLOREK
Piotr Krzysztof GOŁASA
Aleksandra Katarzyna GÓRECKA

Magdalena IWAŃSKA
Paweł Rafał JANULEWICZ
Dorota KLEMBOWSKA
Michał Antoni KOCISZEWSKI
Paweł MALINOWSKI
Mariusz Tomasz MIELCAREK
Joanna Maria STANISŁAWSKA
Maciej Piotr STAWICKI
Zofia Janina SZEWCZYK
Joanna ŚREDZIŃSKA
Serhiy ZABOLOTNYY
Krzysztof Zbigniew ZMARZŁOWSKI
Marcin Mieczysław WYSOKIŃSKI

WYDZIAŁ NAUK O ŻYWNOŚCI

Beata Ewa CIEŚLAK
Monika GARBOWSKA
Joanna Agnieszka NIEWCZAS
Marek Łukasz ROSZKO

WYDZIAŁ NAUK O ŻYWIENIU CZŁOWIEKA I KONSUMPCJI

Aleksandra CZARNEWICZ-KAMIŃSKA
Izabela DOMAŃSKA
Katarzyna Janina GODLEWSKA
Monika Teresa KOŁODZIEJCZYK
Wojciech Paweł PODSIADŁY
Radosław Feliks RZEŹNIK
Anna Zofia ZIÓŁKOWSKA

WYDZIAŁ INŻYNIERII PRODUKCJI

Bronisław GOŁĘBIEWSKI

Magnificencjo Rektorze, Wysoki Senacie, Szanowni Państwo Rektorzy, Dziekani, Drodzy Profesorowie, Zacni Goście dzisiejszej uroczystości, Koleżanki i Koledzy!

Pszczoły miodne są zapylaczami 80% wszystkich roślin owadopylnych, dlatego mają wielkie znaczenie dla istnienia świata roślin. Stąd słuszne było stwierdzenie Einsteina, że gdyby wyginęły wszystkie pszczoły – nastąpiłaby również zagłada ludzkości.

Szacuje się, że korzyści, jakie przynoszą pszczoły przez zapylanie wielu gatunków roślin uprawnych i dziko żyjących przekraczają kilkudziesięciokrotnie wartość wszystkich produktów otrzymywanych od pszczół.

Pszczoły wytwarzają następujące produkty: miód, propolis, mleczko pszczele, jad, pyłek, pierzgę i wosk. Produkty te są zbierane i przetwarzane lub wytwarzane przez organizm pszczoły.

Produkty pszczele były stosowane od zarania cywilizacji człowieka. Najstarszy zachowany dokument pisemny mówiący o leczniczych właściwościach miodu pochodzi z okresu około 4,5 tysiąca lat przed naszą erą. Istnieją zapiski biblijne na ten temat oraz notatki Hipokratesa – ojca medycyny, który leczył miodem choroby wątroby, gorączkę, zakażenia, a także stosował go jako środek na długowieczność i widać z dobrym skutkiem, gdyż zmarł w wieku 111 lat.

Większość farmaceutyków stosowanych w leczeniu ludzi powoduje negatywne skutki uboczne dla organizmu człowieka. Zaobserwowano, że wiele organizmów chorobotwórczych uodporniło się na leki stosowane przez dłuższy czas. Dlatego ludzie wracają do stosowania produktów naturalnych,

w tym produktów pszczelich, które w większości przypadków nie powodują skutków ubocznych.

Leczenie produktami pszczelimi jest jedną z metod medycyny naturalnej, zwaną apiterapią. Jedną ze specyficznych form apiterapii jest aromaterapia. Polega ona na leczeniu człowieka przez wdychanie mikroklimatu ula pszczelego. Przebywanie w atmosferze ula daje możliwość wdychania powietrza wzbogaconego w aromaty, co ma pozytywny wpływ na układ oddechowy i układ nerwowy człowieka.

Miód

Głównym produktem jest miód, który pszczoły wytwarzają z nektaru kwiatów lub odchodów mszyc i czerwców, czyli spadzi. Miód w gnieździe magazynowany jest w plastrach.

Istotnym walorem miodu jest jego wartość odżywcza. Zbadano, że 1 kg miodu daje do 3300 kilokalorii organizmowi, który go spożywa. Dodatkowa wartość miodu to znajdujące się w nim hormony, enzymy, biopierwiastki, witaminy, olejki eteryczne oraz inhibiny, czyli substancje hamujące lub unicestwiające niektóre bakterie. Dzięki temu miód znajduje zastosowanie podczas leczenia niektórych schorzeń.

W przeszłości używano również miodu do mumifikacji zwłok, np. zwłoki Aleksandra Wielkiego po jego śmierci (a było to na pograniczu Indii) zostały umieszczone w wannie z miodem i przewiezione do jego rodzinnej Macedonii, gdzie został pochowany. Stwierdzono,

Produkty pszczele i ich zastosowanie w medycynie i profilaktyce

że nie doszło do zmian infekcyjnych charakterystycznych przy procesie rozkładu ciała. Pitagoras – twórca twierdzeń matematycznych – twierdził również, że swoje siły, zdrowie, dobrą kondycję fizyczną i umysłową zawdzięcza miodom.

Stwierdzono także, że spożywanie miodu ogranicza możliwość występowania infekcji. Szczególnie wskazane jest spożywanie go w okresach, kiedy jesteśmy na infekcje bardziej narażeni, a więc jesienią i wiosną. Stwierdzono, że walory lecznicze miodu przyczyniają się istotnie do podnoszenia odporności organizmu człowieka. Dlatego wskazane jest zastosowanie go w profilaktyce oraz w diecie ludzi pracujących w ciężkich warunkach.

Charakterystyka fizykochemiczna miodu

Dojrzały miód to gęsta i lepka substancja. Cechy fizyczne miodu wpływają na jego konsystencję. W języku pszczelarskim miody płynne to patoki, a stałe to krupce. Przejście z postaci płynnej w postać stałą nosi nazwę krystalizacji.

Miody wykazują odczyn kwaśny, ale kwasowość ta jest skutecznie maskowana przez dużą zawartość cukrów. Średnie pH miodu wynosi 4,1.

O smaku i zapachu miodu decydują związki wchodzące w jego skład. Substancje zapachowe odznaczają się dużą lotnością, dlatego też przechowywanie i podgrzewanie miodów przez dłuższy

czas wpływa na spadek ich aromatyczności.

Miód to substancja higroskopijna, która w łatwy sposób wiąże wodę. Według Polskiej Normy, średnia zawartość wody w dojrzałym miodzie nie powinna przekraczać 20%. Gdy ilość wody w miodzie wzrasta, następuje zmiana jego konsystencji i następuje psucie się miodu w procesie fermentacji.

Właściwości biologiczne miodu

Jedną z cenniejszych właściwości miodu dla człowieka jest jego działanie na bakterie chorobotwórcze.

Wysoką aktywnością antybiotyczną charakteryzują się miody spadziowe, a także niektóre miody odmianowe, jak gryczany i lipowy.

Aktywność antybiotyczna miodu zależy od czynników fizykochemicznych i chemicznych. Z czynników tych należy wymienić wysokie ciśnienie osmotyczne spowodowane dużym stężeniem cukrów (średnio 77%) oraz wspomniany wcześniej kwaśny odczyn.

Do substancji chemicznych odpowiedzialnych za antybiotyczne działanie miodu należy zaliczyć przede wszystkim oksydazę glukozy. Wymieniony enzym powoduje powstawanie z glukozy kwasu glukonowego oraz nadtlenu wodoru. Związek ten, zwany potocznie wodą utlenioną, odznacza się silnym działaniem antybiotycznym.

W naturalnym miodzie reakcja powstawania nadtlenu wodoru zachodzi bardzo wolno, dopiero po rozcieńczeniu miodu wodą nadtlenek wodoru powstaje z dużą szybkością. Aktywność antybiotyczna rozcieńczonego miodu jest od kilku do kilkudziesięciu razy wyższa w porównaniu z miodem nierozcieńczonym. W ten stosunkowo łatwy sposób, mieszając tyżeczkę miodu w szklance letniej wody, zwiększa się bardzo istotnie skuteczność leczenia.

Miody odmianowe

Jeśli pszczoły mają dostęp do większych arealów i skupisk roślin miododajnych jednego gatunku, wówczas wytwarzają miody odmianowe, takie jak np. miód rzepakowy, mniszkowy, akacjowy, lipowy, malinowy czy gryczany. Miody te, mimo że mają wiele cech wspólnych, różnią się między sobą właściwościami smakowo-zapachowymi, fizykochemicznymi oraz zakresem działania i zastosowaniem profilaktyczno-leczniczym.

Miód lipowy

Miód lipowy należy do trzech wcześniej już wspomnianych miodów o najwyższej aktywności antybiotycznej. Czysty miód lipowy ma barwę seledynową, ale domieszka nektarów z innych roślin zmienia jego barwę na żółtozłotą. Ze względu na bardzo dużą zawartość olejków eterycznych miód lipowy ma bardzo silny aromat.

Stosuje się go w stanach zapalnych górnych dróg oddechowych, przeziębieniach, kaszlu oraz w stanach niepokoju i bezsenności. Zalecane są wtedy krótkie 10–15-minutowe kąpiele z dodatkiem miodu lipowego w wodzie o temperaturze 38°C, które działają bardzo uspokajająco.

Miód gryczany

Miód gryczany ma silne właściwości bakterioobójcze i bakteriostatyczne. Należy do najbardziej aromatycznych miodów. Charakteryzuje się ciemnobrunatnym zabarwieniem. Po krystalizacji tworzy dość grube kryształy zawieszane w niewielkiej ilości miodu płynnego.

Miód gryczany jest zalecany w profilaktyce antynowotworowej, zawiera również duże ilości łatwo przyswajalnego magnezu. Często stosowany jest w leczeniu chorób układu krążenia oraz w przypadkach osłabienia wzroku, a także słuchu. Spożywanie miodu gry-

czanego przyczynia się do polepszenia zapamiętywania oraz koncentracji.

Miód spadziowy

Surowcem miodów spadziowych są odchody mszyc i czerwców żerujących na igłach i liściach roślin iglastych i liściastych.

Miody spadziowe mają ciemne zabarwienie: od zielonkawobrazowego do niemal czarnego. Niekiedy miód ze spadzi z jodły wygląda prawie jak smoła.

Miody ze spadzi dają dobre rezultaty przy leczeniu stanów zapalnych dróg oddechowych. Likwidują zaporcia, biegunki oraz zaburzenia przemiany materii, wpływają więc regulująco na pracę przewodu pokarmowego.

Zalecane są również do spożywania przez chorych cierpiących na choroby serca, naczyń wieńcowych, w przypadku stanów zapalnych dróg moczowych i nerek.

Miód ze spadzi jest najbardziej zasobny w biopierwiastki i dekstryny.

Miody pitne

Z niektórych miodów krajowych charakteryzujących się wyraźnym smakiem i zapachem wytwarzane są napoje alkoholowe, czyli miody pitne. Nie mają one wprawdzie bezpośredniego związku z tradycyjną medycyną, ale działają rozluźniająco, odświeżająco, łagodząco na układ nerwowy i przyspieszają krążenie krwi; sprzyjają bliskości i komunikacji, poprawiają relacje międzyludzkie.

Tradycja wyrobu miodu pitnego jest bardzo stara, zwłaszcza na ziemiach polskich warzenie miodu pitnego było bardzo popularne. Pił go pierwszy osadnik lechicki nad jeziorem Gopło, jak też Sienkiewiczowski bohater od gąsiorka Pan Zagłoba. Onufry Zagłoba to najlepszy w literaturze polskiej znawca miodu. Raczył się miodem bardzo często, gdyż – jak twierdził – po tym trunku w głowie

mu pojaśniało, nabierał fantazji, dowcip się wyostrzał, a na całe ciało rozchodziły się męstwo i odwaga.

Jeśli ktoś z Państwa chciałby skorzystać z porady Imć Pana Zagłoby, to mam dobrą informację: obecnie na rynku mamy do dyspozycji duży wybór miodów pitnych. W zależności od ilości dodanej do miodu wody uzyskuje się: półtorak, dwójniak, trójniak, czwórniak i piątak.

Miody pitne dzielimy na miody naturalne, w których brzezka składa się tylko z miodu i wody, a w zależności od dodatków na:

- miody chmielowe – do brzezki dodajemy chmiel,
- miody korzenno-ziolowe – do brzezki dodajemy korzenie i zioła,
- miody owocowe – dodajemy soki owocowe.

Już dzisiaj zapraszam Państwa do stoiska mojej Pracowni Hodowli Owadów Użytkowych, gdzie odbędzie się degustacja miodów.

Pyłek

Pyłek kwiatowy, który jest źródłem białka i aminokwasów egzogennych, pszczoła przynosi do ula w koszyczkach na goleni trzeciej pary nóg.

Wśród aminokwasów pyłku znajduje się arginina, która dostawszy się do organizmu ludzkiego rozkłada się, uwalniając podtlenek azotu powodujący udroźnianie naczyń włosowatych, co zapobiega tzw. anemizacji tkanek mięśnia sercowego.

Pyłek stosujemy lecząc schorzenia wątroby, a u mężczyzn schorzenia prostaty.

Pierzga

Pszczoły przygotowując pierzgę umieszczają grudki pyłku w komórkach plastra, gdzie ubijają je głową, aby stworzyć warunki beztlenowe. Dodają do tego pyłku trochę miodu, wywołując jego fermentację mlekową. Tak zakon-

serwowany pyłek nazywa się pierzgą i może przebywać w plastrach bez zepsucia nawet przez kilka lat. Pierzga stanowi pokarm dla starszych stadiów larw czerwiu pszczelego i trutowego.

Stwierdzono bardzo dobre rezultaty spożywania pierzgi przez osoby, które uległy urazom złamania kości. Pierzga spożywana przez chorych z bardzo skomplikowanymi złamaniami gwarantowała szybki i dobry wzrost kości.

Propolis

Propolis przynoszony jest przez pszczoły w formie obnóży propolisowych, które powstają z balsamicznych, lepkich, smolistych żywicznych substancji pokrywających pąki drzew, takich jak np. topola, brzoza i sosna.

Propolis nazwano antybiotykiem XXI wieku, ponieważ działa zarówno przeciwzapalnie, jak i przeciwbólowo, regenerująco i rozkurczowo. Propolis ma dużo szersze spektrum działania w porównaniu z lekami syntetycznymi, ponieważ działa nie tylko na bakterie, ale również na wirusy, pierwotniaki i – co najistotniejsze – na grzyby. Dlatego znajduje zastosowanie w leczeniu coraz częściej występujących przypadków infekcji typu mieszanego, głównie bakteryjno-wirusowo-grzybiczych. Jest doceniany w dermatologii do leczenia chorób skóry, poparzeń – nawet tych III stopnia, odmrożeń i odleżyn. Propolis można stosować do użytku wewnętrznego, do leczenia takich chorób jak owrzodzenia żołądka i dwunastnicy. Niszczy wirusa grypy, wirusy wywo-

lujące zapalenie mózgu, jak również pierwotniaki wywołujące rzęsistkowicę u ludzi i zwierząt, gronkowca złocistego, niektóre szczepy prątków gruźlicy. Propolis reguluje też równowagę kwasowo-zasadową organizmu i wspomaga układ immunologiczny.

Mleczko pszczele

Mleczko pszczele jest wydzieliną gruczołów głowowych pszczoł robotnic (wiek 5–10 dni), którą pszczoły karmią młode larwy pszczele, trutowe oraz larwy w matecznikach.

Mleczko pszczele jest dla człowieka źródłem witamin, biopierwiastków oraz hormonów żeńskich i męskich.

U kobiet w starszym wieku występuje gwałtowny niedobór własnych hormonów estrogenowych, co powoduje odwapnienie kości, a często osteoporozę. Stosowanie w takich przypadkach mleczka pszczelego w istotny sposób zapobiega temu procesowi.

Jad pszczeli

Jad pszczeli jest produkowany przez gruczoły jadowe pszczoł robotnic i matek usytuowane w końcu odwłoka. Jad pszczeli na ogół jest odbierany negatywnie, bo wiąże się z faktem żądlenia, którego ludzie nie lubią z powodu bólu i obrzęku, zaczerwienienia, swędzenia, a czasem groźnych uczuleń. Ma on jednak właściwości lecznicze. Leczenie jadem pszczelim nazywamy apitoksynoterapią. Apitoksynoterapia jest coraz bardziej uznawana i stosowana na całym świecie. Tym sposobem możemy leczyć reumatyzm, artretyzm, gościec stawowy i stwardnienie rozsiane. Tego rodzaju leczenie powinno być prowadzone pod kontrolą lekarza, ponieważ jad może wywołać wstrząs anafilaktyczny. Gdyby do niego doszło, niezwłocznie należy podać adrenalinę i środki nasercowe.

W ciągu ostatnich kilku lat jad pszczeli znalazł zastosowanie jako komponent leków psychotropowych do leczenia schorzeń psychicznych i przyczynił się do polepszenia rezultatów leczenia tych schorzeń.

Produkty pszczele stanowią istotny element diety człowieka, a także znajdują coraz szersze zastosowanie przy leczeniu różnych schorzeń ludzi i zwierząt.

Dziękuję Państwu za uwagę i zachęcam do stosowania produktów pszczelich.

dr hab. **Beata Madras-Majewska**
Samodzielna Pracownia Owadów
Użytkowych
Fotografie: **Alicja Jurczyk**

Koncert Orkiestry Reprezentacyjnej SGGW

Podczas uroczystego koncertu galowego z okazji Dni SGGW po raz pierwszy na scenie Teatru Roma wystąpiła Orkiestra Reprezentacyjna Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Orkiestra liczy obecnie 40 osób i jest pierwszą w Warszawie oraz trzecią w Polsce amatorską orkiestrą akademicką, w której w głównej mierze przeważają muzycy grający na instrumentach dętych. W jej skład wchodzi osoby grające na takich instrumentach, jak flety poprzeczne, klarnety, trąbki, saksofony, puzony, sakshorny, waltornie, tuby, ponadto instrumenty perkusyjne, gitara basowa, a także instrument klawiszowy. Warto

podkreślić, że jesienią tego roku Orkiestra Reprezentacyjna SGGW będzie obchodzić pięciolecie swej działalności artystycznej.

Występ Orkiestry w Teatrze Roma był muzyczną podróżą przez wszystkie gatunki muzyki, od klasycznych utworów Georges'a Bizeta „Les Torreadores” oraz L'Arlesienne – Farandole” po operetkowe szlagiery – Imre Kálmána „Księżniczka czardasza” oraz „Przełtańczyć całą noc” Fredericka Loewego. Podczas koncertu nie zabrakło również muzyki rozrywkowej. Warto wspomnieć chociażby o takich przebojach, jak „New York, New York” Leonarda Bernsteina oraz „In the Mood” Glena Millera.

Z całą pewnością dużą atrakcją było wykonanie trudnego, ale efektownego utworu Johna Williama pochodzącego ze ścieżki dźwiękowej filmu „Gwiezdne wojny”. Koncert uświetnili swoimi występami m.in. znana solistka operowa i operetkowa Urszula Piwnicka, pochodzący z Nowego Yorku czarnoskóry wokalista oraz choreograf Barry Solone, a także utalentowana skrzypaczka i wokalistka Agnieszka Wojakowska. Koncert poprowadził dyrygent Orkiestry Łukasz Wojakowski.

dr inż. **Dawid Olewnicki**
prezes Zarządu Orkiestry
Reprezentacyjnej SGGW

Koncert Ludowego Zespołu Artystycznego Promni

Owielu lat najważniejszym wydarzeniem w kalendarzu Ludowego Zespołu Artystycznego PROMNI są obchody Dni SGGW oraz związane z nimi koncert galowy, który w tym roku odbył się na deskach Teatru Roma. Po raz pierwszy podzieliliśmy się sceną teatralną z Orkiestrą Reprezentacyjną SGGW, która wystąpiła w pierwszej części koncertu. Po przerwie na deskach teatru zagościła noc świętojańska i związane z nią rytuały. Oprócz znanych już układów tańców lubelskich, biłgorajskich czy lubartowskich, publiczność zgromadzona w teatrze mogła również zobaczyć tańczącą kujawiaka we mgle zakochaną parę (w tej roli gościnnie wystąpili tancerze z zespołu „Kuchnia Artystyczna” z Centrum Kultury Wilanów), rytuał czarownic czy taniec z wiankami.

Prezentowana przez nasz Zespół forma „opowieści ludowych” jest zawsze gorąco przyjmowana przez zgromadzoną publiczność. Nie inaczej było i w tym roku. Wypada nam podziękować za entuzjastyczne przyjęcie i zaprosić na następne wydarzenia kulturalne z udziałem LZA PROMNI SGGW w Warszawie.

mgr **Radosław Puszyło**
kierownik LZA PROMNI
Fotografie: **Maciej Lubiejewski**

Patronat Wydziału Nauk o Żywieniu Człowieka i Konsumpcji nad Dniami SGGW 2012

W 2012 roku Wydział Nauk o Żywieniu Człowieka i Konsumpcji dostąpił zaszczytu objęcia swoim patronatem Dni SGGW. Wszyscy pracownicy i studenci Wydziału z entuzjazmem i ogromnym zapałem przystąpili do przygotowywania ciekawych instalacji i barwnych projektów zachęcających do odwiedzenia stoiska wydziałowego. Chcieliśmy, aby wszyscy zainteresowani mogli zobaczyć, jak pasjonująca i interdyscyplinarna jest nauka o żywieniu człowieka.

Z myślą o wygodzie zwiedzających prezentację Wydziału podzielono na kilka części. Nie wszystkie interesujące instalacje mogliśmy przenieść na otwartą przestrzeń, dlatego zaprosiliśmy zwiedzających do siedziby Wydziału w budynku 32. Na gości czekały atrakcje związane ze zwiedzaniem laboratoriów, do których na co dzień dostęp mają jedynie studenci i pracownicy. W piątek i sobotę sale laboratoryjne cieszyły się szczególnym zainteresowaniem uczniów szkół średnich i techników. Ogromnym powodzeniem wśród najmłodszych cieszyła się pracownia analizy sensorycznej,

gdzie dzieci bawiły się i uczyły rozpoznawania smaków i zapachów. W czasie testów było sporo zamieszania i śmiechu, bo niewielu z młodych oceniających spodziewało się, że napój o intensywnym pomarańczowym kolorze będzie miał smak maliny, a czerwony roztwór – zapach cytrynowy. Młodzież i dorośli mieli szansę spróbowania swoich sił w pracy laboratoryjnej, pod okiem specjalistów wykonywali proste analizy chemiczne i mieli możliwość wykonania posiewów mikrobiologicznych. Laboratoria Wydziału w czasie Dni SGGW odwiedziło ponad 400 osób.

Dużym zainteresowaniem cieszyły się pomiary spoczynkowej przemiany materii, wysiłku fizycznego i spirometrii. Pracownicy i doktoranci wykonali prawie 100 pomiarów, udzielając przy tym porad dietetycznych. Ponadto, cztery razy dziennie w auli 2 odbywały się wykłady. Prelekcje dotyczyły różnych zagadnień związanych z nauką o żywieniu człowieka.

W Auli Kryształowej przygotowano instalację dotyczącą działalności Wydziału. Na 10 posterach przedstawiono najważniejsze wydarzenia związane z powstaniem i rozwojem Wydziału oraz przedstawiono zarys aktualnej działalności i omówiono główne obszary badań naukowych.

Szczególne miejsce w historii Wydziału i sercach pracowników oraz studentów zajmuje nestor i twórca nauki o żywieniu człowieka w Polsce – założyciel naszego Wydziału prof. dr hab. Stanisław Berger. W sobotę, 19 maja, w Auli Kryształowej odbył się premierowy pokaz filmu „Stanisław Berger – trudna droga”. Film w reżyserii mgr. inż. Filipa Kowalczyka, studenta naszego Wydziału, został przygotowany przez studentów z Koła Naukowego Filmowców SGGW. Widzowie zgromadzeni na projekcji z przejęciem wsluchiwali się w historię życia opowiadaną przez profesora Bergera. Wiele barwnych historii z czasów szkolnych czy opowieści dotyczących pracy naukowej budziło podziw.

Stanowisko Wydziału obejmowało 17 namiotów umieszczonych w centralnym punkcie Starego Ursynowa. Zaprezentowało się w nich 5 katedr i 12 zakładów wchodzących w skład Wydziału oraz koła naukowe zrzeszające studentów. W każdym z namiotów dyżurowali pracownicy oraz studenci, którzy przygotowali wiele różnorodnych atrakcji dla dorosłych, dzieci i młodzieży.

Na placu przed Aulą Kryształową mieściły się namioty, w których prezentowano dorobek naukowy pracowników oraz prowadzono liczne pokazy i prezentacje. Pracownicy i doktoranci specjalnie na Dni SGGW przygotowali wiele posterów dotyczących prowadzonych projektów i prac badawczych.

Najmłodszy goście mieli szansę własnoręcznie przygotować wate cukrową, starsi chętnie uczestniczyli w pokazach kuchni molekularnej, gdzie pracownicy i doktoranci przygotowywali m.in. lody kawowe w ciekłym azocie.

Ogromnym powodzeniem cieszył się konkurs z nagrodami. Zwiedzający odwiedzali namioty poszczególnych katedr i zakładów, gdzie losowali pytania, a za prawidłową odpowiedź otrzymywali pieczętkę do karnetu. Zebranie 10 pieczętek było warunkiem otrzymania nagrody. W zmaganiach często brały udział całe rodziny. W czasie Dni SGGW w samym konkursie wzięło udział prawie 1000 osób! Nie wszyscy uczestnicy walczyli o nagrody, duża grupa pracowników naszej Uczelni i osób dorosłych brała udział w zmaganiach tylko dla przyjemności i z chęci sprawdzenia swojej wiedzy, na pamiątkę zachowując jedynie wypełniony karnet.

Na nasze stoisko przychodziło wiele osób z pytaniami, na które od dawna chciały uzyskać odpowiedź, np.: *Jak gotować, aby zachować wartość odżywczą? Jak uzyskać danie atrakcyjne sensorycznie? Jak odczytywać symbole E umieszczone na opakowaniach? Czy alkohol szkodzi? Ile jaj można zjeść w ciągu tygodnia? Z jakich produktów powinno się składać śniadanie? Jakiego tłuszczu używać do smażenia?*

Goście mogli także spróbować różnorodnych produktów rolnictwa ekologicznego czy liofilizowanych owoców. Studenci z Koła Naukowego od 6 rano przygotowywali zupę krem z cukiinii i ciasteczka owsiane, którymi częstowali zwiedzających.

Na placu centralnym znajdowały się namioty „pomiarowe”, w których wykwalifikowany personel medyczny przy współpracy z przeszkolonymi pracownikami Wydziału dokonywał pomiarów, m.in. stężenia glukozy i cholesterolu całkowitego we krwi (ponad 1200 pomiarów). Następnie zwiedzający mieli

możliwość wykonania pomiaru masy ciała i wzrostu – to proste badanie antropometryczne posłużyło każdemu z nich do określenia indeksu masy ciała (BMI). Wykwalifikowane osoby prezentowały, jak należy prawidłowo mierzyć ciśnienie krwi oraz dokonywały pomiarów. Z otrzymanymi wynikami pacjenci udawali się po poradę do specjalistów z zakresu żywienia. Wykonywano pomiary składu masy ciała metodą bioimpedancji (wykonano 600 pomiarów). Jest to metoda szybka, nieinwazyjna i może być zastosowana zarówno u osób dorosłych, jak i dzieci. Chętni mogli wykonać test oceniający stan wysycenia organizmu witaminą C za pomocą testu językowego i dokonać jakościowej oceny sposobu żywienia, gdzie przy użyciu specjalnie przygotowanych kwestionariuszy oceniano częstotliwość spożycia wybranych składników pokarmowych w racji pokarmowej.

Studenci dietetyki pod okiem doświadczonych ekspertów z naszego Wydziału udzielali porad dietetycznych. Oceniali dotychczasowy sposób żywienia i przekazywali niezbędne informacje dotyczące właściwego zestawienia posiłków. Dietetycy odpowiadali na wszelkie pytania dotyczące roli prawidłowego żywienia w zachowaniu zdrowia i doskonałej kondycji. Pierwsi chętni czekali na możliwość porozmawiania z dietetykami już o 8.30.

W sobotę studenci z Koła Naukowego przygotowali dla zwiedzających potrawy niskoenergetyczne. Dla gości gotował student Mateusz Kaczmarczyk, przygotowywał tradycyjne potrawy w sposób, który pozwolił na zachowanie ich wartości odżywczej. Ponadto studenci prezentowali na plakatach oraz ulotkach, jak prawidłowo zbilansować dietę redukcyjną, a także omawiali diety „alternatywne” i opisywali konsekwencje ich stosowania.

Powodzeniem cieszyły się pokazy pierwszej pomocy przedmedycznej. Instruktor pokazywał, jakie czynności powinniśmy podjąć w razie wypadku, urazu lub nagłego ataku choroby. Pokazywano, jak zminimalizować niekorzystne następstwa wypadków, zanim możliwe będzie udzielenie specjalistycznej pomocy medycznej.

Wyjątkowo bogatą ofertę przygotowaliśmy dla tegorocznych maturzystów. W czasie Dni SGGW uczniowie mogli się szczegółowo zapoznać z ofertą Wydziału Nauk o Żywieniu Człowieka i Konsumpcji. Dla uczniów szkół średnich przygotowano pakiet danych o procesie rekrutacji. Wszyscy zainteresowani otrzymywali przewodnik i ulotki zawierające najcenniejsze informacje. Prodziekani udzielali odpowiedzi na wszystkie pytania, z którymi zgłaszali się do nich przyszli studenci SGGW.

Szczególnie miłym wydarzeniem było wznowienie, po prawie 10 latach przerwy, gazetki studenckiej 3Ż, której numer powstał specjalnie z okazji Dni SGGW 2012. Gazetka była bezpłatnie rozprowadzana wśród zwiedzających.

Wszystkich gości, którzy odwiedzali Uczelnię, witali studenci naszego Wydziału, roznosząc plany stoisk i program Dni SGGW. Studenci służyli także pomocą i dyżurowali w namiocie informacji.

Dzięki sprzyjającej pogodzie i bardzo bogatemu programowi Uczelnię w czasie Dni SGGW odwiedziły tłumy zwiedzających, co wskazuje, że jest to wydarzenie na stałe wpisane w kalendarz znaczących imprez dla mieszkańców stolicy. Jest to także czas wytężonej pracy dla wszystkich, który przyczynili się do przygotowania wielkiej majówki w naszej Uczelni.

W imieniu dziekana Wydziału Nauk o Żywieniu Człowieka i Konsumpcji prof. dr hab. Joanny Gromadzkiej-Ostrowskiej oraz własnym składam serdeczne podziękowania wszystkim osobom, które swoim zaangażowaniem sprawiły, że Dni SGGW 2012 miały tak piękną oprawę i sprawny przebieg.

dr inż. **Joanna Rachtan-Janicka**
pełnomocnik dziekana ds. Dni SGGW

Gdy współczesność łączy się z historią

Dni Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie upamiętniają wielkie historyczne wydarzenie, jakim była pierwsza w powojennej Warszawie inauguracja roku akademickiego.

***Gaudemus igitur* zabrzmiał 15 maja 1945 roku w auli I przy ul. Rakowieckiej. Rektorem SGGW był wówczas Franciszek Staff, organizator naukowego i praktycznego rybactwa w Polsce, brat poety Leopolda Staffa. Na pamiątkę inauguracji, wskrzeszającej w powojennej stolicy polskie szkolnictwo wyższe, Uczelnia organizuje od 12 lat dwudniowe święto, aby zaświadczyć, że pamięta o swojej historii i swoich poprzednikach, i pokazać, jak pięknie się rozwija.**

Oficjalne otwarcie Dni SGGW odbyło się 18 maja w Auli Kryształowej, podczas uroczystości wręczenia odznaczeń państwowych, resortowych i Odznaki Honorowej „Za Zasługi dla SGGW” oraz wręczenia dyplomów doktorom habilitowanym i promocji doktorów. Odznaczenia państwowe wręczył w imieniu Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Bronisława Komorowskiego doradca w Kancelarii Prezydenta prof. dr hab. Tomasz Borecki. Okolicznościowy wykład nt. „Produkty pszczele i ich zastosowanie w medycynie i profilaktyce” wygłosiła dr hab. Beata Madras-Majewska z Wydziału Nauk o Zwierzętach.

W uroczystości wzięło udział wielu znamienitych gości z kraju i z zagranicy, w tym rektorzy – członkowie Konferencji Rektorów Uczelni Rolniczych i Przyrodniczych. Wyjątkowość chwili podkreśliły występy Chóru Akademickiego SGGW i LZA „Promni”.

Po zakończeniu uroczystości rozpoczęła się tradycyjna wielka majówka z występami uczelnianych zespołów studenckich, w tym Orkiestry Reprezentacyjnej SGGW, „Promnych”, Zespołu Sygnalistów Myśliwskich „Akteon”, Rewii Tańca SGGW.

Przebieg i kształt Dni SGGW był wynikiem zaangażowania, pomysłowości i osobistego wysiłku wielu osób z wydziałów, studiów międzywydziałowych i administracji. To jest przecież wielkie logistyczne przedsięwzięcie i odpowiedzialność. Na terenie starego kampusu zorganizowano bogate, barwne

stoiska, prezentujące dorobek każdego z wydziałów, kierunki studiów, agendy i organizacje studenckie, wszystko to, co jest istotą i specyfiką działalności Uczelni. Studencki charakter święta podkreślił przygotowany przez AZS program Dni SGGW na sportowo – z rektorską sztafetą pływacką, zawodami i turniejami oraz pokazem aerobiku sportowego.

Dużym zainteresowaniem cieszyły się jak zawsze pokazy przygotowane przez Wydział Nauk o Zwierzętach – m.in. jazda kawalerska w wykonaniu Ochotniczego Szwadronu Kawalerii im. I Pułku Szwoleżerów Józefa Piłsudskiego i pokazy „Pies na sportowo – agility”, prezentacje ptaków ozdobnych i innych zwierząt. Wystawy, konkursy i pokazy przyciągały każdego dnia tysiące mieszkańców Warszawy i Mazowsza.

W Dniach SGGW uczestniczyli ci, dla których ważna jest możliwość konsultacji i skorzystania z fachowych porad. Uczestniczyła w nich licznie młodzież szkół średnich i kandydaci na studia, którzy mogli zapoznać się szczegółowo z ofertą dydaktyczną i warunkami studiowania, zwiedzić uczelniane laboratoria i wziąć udział w konkursie „Start po indeks”. Do tegorocznej edycji konkursu zgłosiło się 412 osób. Konkurs przeprowadzony był z czterech przedmiotów: biologia, chemia, geografia, matematyka. Osoby, które uzyskały 3 kolejne najwyższe noty w kwalifikacjach z danego przedmiotu, otrzymały dyplomy laureatów uprawniające do przyjęcia na studia w SGGW bez postępowania kwalifikacyjnego. Wyniki konkursu uroczyście ogłosiła prorektor ds. dydaktyki prof. dr hab. Krystyna Gutkowska.

Głównym, najliczniejszym uczestnikiem Dni SGGW byli jak zwykle sympatycy Uczelni, miłośnicy przyrody, zwierząt, roślin, piękna starego kampusu, panującej tu atmosfery spokoju i rodzinnego święta.

Liderem wśród prezentujących się jednostek Uczelni był tegoroczny patron Dni SGGW – Wydział Nauk o Żywieniu Człowieka i Konsumpcji, który zaoferował przybyłym wyjątkową ofertę: szerokie spektrum badań medycznych, poradnictwo żywieniowe, ciekawe wykłady, oraz udostępnił przybyłym swoje laboratoria i pracownie. Był to kolejny krok Uczelni w kierunku wyraźnego jej otwarcia na otoczenie i prezentacji codziennej pracy jej kadr naukowych i dydaktycznych.

W święcie SGGW uczestniczyły instytucje i firmy od wielu lat ściśle z nią współpracujące. Nowym w tym roku akcentem

były prezentacje Stowarzyszenia „Regiment Piechoty Zaciężnej z Malborka”. Udział wszystkich instytucji, firm i stowarzyszeń wzbogacił uczelniane uroczystości i był dodatkową atrakcją Dni SGGW.

Impreza barwna, ale też o charakterze pikniku naukowego, trwała dwa dni. Pogoda sprawiła, że żal było Dni SGGW zakończyć. Pocieszeniem była myśl, że już za rok wszystko zacznie się od nowa. Mamy nadzieję, że zdjęcia i relacje zamieszczone w tym numerze *Agricola* zachęcą Państwa do udziału w święcie Uczelni w maju 2013 roku. Jego patronem będzie Wydział Inżynierii Produkcji. Serdecznie zapraszamy!

Anna Żuchowska
koordynator Dni SGGW 2012

Podziękowania JM Rektora Alojzego Szymańskiego

Szanowni Państwo!

Dziękuję wszystkim Państwu – mieszkańcom Warszawy, Przyjaciołom i Sympatykom SGGW – za udział w naszym święcie.

Dziękuję Pracownikom Uczelni, w szczególności koordynatorom uczelnianym i wydziałowym oraz pracownikom administracji, dzięki którym Dni SGGW 2012 były przygotowane profesjonalnie, bogate w swej treści, ale też barwne, bezpieczne i niezmiernie radosne.

W sposób szczególny dziękuję patronowi tegorocznego święta – Wydziałowi Nauk o Żywieniu Człowieka i Konsumpcji, jego dziekanowi prof. dr hab. Joannie Gromadzkiej-Ostrowskiej i koordynatorowi wydziałowemu dr Joannie Rachtan-Janickiej.

Serdecznie dziękuję organizatorom konkursu „Start po indeks”.

Bardzo dziękuję KURS-AR-owi, który koordynował wizyty młodzieży szkolnej w obiektach SGGW.

Dziękuję wszystkim Państwu za przygotowanie stoisk, wielkie zaangażowanie w prezentację działalności badawczej, dydaktycznej i upowszechnieniowej Uczelni, za udostępnienie laboratoriów i miłą atmosferę w trakcie zwiedzania.

Serdecznie dziękuję przedstawicielom instytucji i firm, które przyjęły zaproszenie do udziału w Dniach SGGW:

- **Komendzie Stołecznej Policji** – w szczególności Wydziałowi Prewencji, Wydziałowi Ruchu Drogowego, Wydziałowi Wywiadowczo-Patrolowemu oraz Laboratorium Kryminalistycznemu.
- **Ochotniczej Straży Pożarnej Warszawa-Ursynów** – za pomoc medyczną i konsultacje z zakresu pierwszej pomocy medycznej.
- **Szwadronowi Jazdy Rzeczypospolitej Polskiej** – za przygotowanie pokazu jazdy kawaleryjskiej.
- **Towarzystwu Promocji Ryb „Pan Karp”** oraz **Gospodarstwu Stawowemu „Rytwiany”** – za przygotowanie stoiska promującego tradycyjne rybactwo karpiove.
- **Fretkowej Akcji Adopcyjnej** – za przygotowanie „Dnia Fretki”.
- **Stowarzyszeniu „Regiment Piechoty Zaciężnej z Malborka”** – za zorganizowanie pokazów walk rycerskich.
- **Organizatorom akcji „Leśnicy dla Stolicy”**, w tym: Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Warszawie, Nadleśnictwu Płońsk, Leśnym Kompleksom Promocyjnym: „Lasy Warszawskie”, „Sudety Zachodnie” (Nadleśnictwo Świeradów), „Lasy Spalско-Rogowskie”, „Lasy Mazurskie” (Nadleśnictwo Strzałowo), Stowarzyszeniu Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa (Oddział w Warszawie), Lasom Miejskim Warszawy, Kampinoskiemu Parkowi Narodowemu, Zespołowi Mazowieckich Parków Krajobrazowych.

Firmom:

- Zakłady Mięsne „Jadów” s.c.
- Piekarnia „Bracia Kowalscy”
- OSM Garwolin
- Browar Konstancin
- Artplants Sp. z o.o.
- „Dary Natury” z Korycina na Podlasiu
- ABW Agrocentrum (przetwory warzywne)
- Zakład Mięsny „Wierzejki” J. M. ZDANOWSCY
- Apteka „Limba”

Patronom medialnym, którymi byli:**Organizacjom i stowarzyszeniom studenckim, a w szczególności:**

- studentom Wydziału Nauk o Żywieniu Człowieka i Konsumpcji – za prowadzenie punktu informacyjnego,
- studentom Wydziału Medycyny Weterynaryjnej – organizatorom akcji adopcji psów ze schronisk,
- Klubowi Uczelnianemu AZS SGGW – za przygotowanie „Dni SGGW na sportowo”, w tym pokazu aerobiku sportowego, sztafety pływackiej o puchar JM Rektora, turniejów piłki nożnej i siatkówki plażowej, Turnieju Trzech Rakiet.

Za przygotowanie barwnego programu artystycznego:

- Ludowemu Zespołowi Artystycznemu „Promni”,
- Chórowi Akademickiemu SGGW,
- Orkiestrze Reprezentacyjnej SGGW,
- Zespołowi Sygnalistów Myśliwskich SGGW „Akteon”,
- Rewii Tańca SGGW.

Organizatorom wystaw:

- Wydziałowi Nauk o Żywieniu Człowieka i Konsumpcji,
- Wydziałowi Nauk o Zwierzętach – za wystawę obrazów „Swojskie pejzaże”,
- Wydziałowi Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu – za wystawę prac dyplomowych studentów architektury krajobrazu i projektów rabat alleopatycznych.

Gorąco dziękuję wszystkim Państwu za ten rok i serdecznie zapraszam do udziału w Dniach SGGW w 2013 roku. Patronem święta będzie Wydział Inżynierii Produkcji.

Z prac Senatu Akademickiego

● 23 kwietnia 2012 r. odbyło się dziewiąte posiedzenie Senatu Akademickiego.

Informacje Rektora prof. A. Szymańskiego

- 22 marca – Międzynarodowa Konferencja Naukowa *Otoczenie marketingowe przedsiębiorstw agrobiznesu w warunkach niepewności* zorganizowana przez „Insight” – Studenckie Koło Naukowe Marketerów Wydziału Nauk Ekonomicznych SGGW.
- 26 marca – Przegląd dorobku studenckich kół naukowych SGGW;
- 28 marca – wernisaż wystawy „50 lat Muzeum Rolnictwa im. ks. Krzysztofa Kluka w Ciechanowcu” w Muzeum SGGW. Wystawę zorganizowano z okazji jubileuszu Muzeum w Ciechanowcu i 30 lat jego współpracy z SGGW;
- 16 kwietnia – międzynarodowa konferencja pt. *Transfer wiedzy do praktyki rolniczej – polskie i niemieckie doświadczenia* zorganizowana przez Katedrę Ekonomiki i Organizacji Przedsiębiorstw Wydziału Nauk Ekonomicznych SGGW oraz Instytut Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej – PIB w Warszawie.

Następnie Senat m.in.:

- przyjął sprawozdanie z działalności naukowo-badawczej w SGGW w 2011 roku;
- wysłuchał informacji o studiach doktoranckich i podyplomowych;
- podjął uchwałę w sprawie regulaminu studiów podyplomowych;
- podjął uchwałę w sprawie regulaminu stacjonarnych i nie-stacjonarnych studiów doktoranckich;
- przyjął sprawozdanie ze współpracy międzynarodowej SGGW w 2011 roku;
- zapoznał się z działalnością Centrum Edukacji Multimedialnej SGGW;
- poparł wniosek Dziekana Wydziału Nauk Ekonomicznych o mianowanie profesora Edwarda Majewskiego na stanowisko profesora zwyczajnego na czas nieokreślony.

● 28 maja 2012 r. odbyło się dziesiąte posiedzenie Senatu Akademickiego.

Senat minutą ciszy uczcił pamięć zmarłej 5 maja 2012 roku **prof. dr hab. Barbary Tryfan-Obidzińskiej**, w latach 1977–1981 prodziekan Wydziału Żywności Człowieka i Wiejskiego Gospodarstwa Domowego SGGW, długoletniego kierownika Zakładu Socjologii Wsi w Instytucie Rozwoju Wsi i Rolnictwa Polskiej Akademii Nauk, wybitnego

naukowca, wychowawcy kadr naukowych i wielu pokoleń młodzieży akademickiej.

Informacje Rektora prof. A. Szymańskiego

- 8 maja – uroczystości przy pomniku ks. Stanisława Staszica w dniu święta Patrona zorganizowane przez Stowarzyszenie Wychowanków SGGW;
- 9 maja – uroczysta gala wręczenia certyfikatów „Uczelnia walcząca z plagiatami” oraz „Wydział walczący z plagiatami”. Wśród laureatów znalazła się Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie;
- 10 maja – II Warszawskie Dni Logistyki pod hasłem „Logistyka w agrobiznesie” zorganizowane przez Wydział Nauk Ekonomicznych oraz Koło Naukowe Logistyki;
- 11 maja – z inicjatywy Stowarzyszenia Wychowanków SGGW w kościele św. Anny została odprawiona msza święta w intencji studentów SGGW poległych za Ojczyznę w latach 1918–1920;
- 17 maja – posiedzenie Konferencji Rektorów Uczelni Rolniczych i Przyrodniczych w SGGW z udziałem rektorów i rektorów-elektów tych uczelni – podsumowanie działalności i wybór przewodniczącego KRURiP. Funkcję tę w latach 2012–2016 będzie sprawował Rektor SGGW prof. dr hab. Alojzy Szymański;
- 18 maja – uroczystości jubileuszowe 50-lecia Muzeum Rolnictwa im. ks. Krzysztofa Kluka w Ciechanowcu;
- 18 maja – IV Ogólnopolski Konkurs Wiedzy o Ergonomii i Bezpieczeństwie Pracy w Rolnictwie zorganizowany przez Wydział Inżynierii Produkcji oraz redakcję miesięcznika „AGROmechanika – Technika w gospodarstwie”;
- 21 maja – koncert galowy z okazji Dni SGGW w wykonaniu Orkiestry Reprezentacyjnej SGGW i Ludowego Zespołu Artystycznego „Promni” im. Zofii Solarzowej.

Następnie Senat m.in.:

- dokonał oceny i zatwierdził sprawozdanie finansowe oraz wykonanie planu rzeczowo-finansowego w roku 2011;
- zatwierdził plan rzeczowo-finansowy na rok 2012;
- przyjął sprawozdanie z działalności prowadzonej w Leśnym i Rolniczych Zakładach Doświadczalnych SGGW w 2011 roku;
- podjął uchwałę w sprawie utworzenia na Wydziale Nauk o Żywności Człowieka i Konsumpcji studiów pierwszego i drugiego stopnia na kierunku żywność człowieka i ocena żywności;
- podjął uchwałę w sprawie ustalenia planowanej liczby miejsc na pierwszym roku studiów w roku akademickim 2012/2013;
- podjął uchwałę w sprawie liczby studentów studiów stacjonarnych w SGGW w roku akademickim 2012/2013 finansowanych z budżetu państwa;

- podjął uchwałę w sprawie zasad rekrutacji na studia pierwszego stopnia, jednolite studia magisterskie i studia drugiego stopnia w SGGW w roku akademickim 2013/2014;
- powołał Uczelnianą Komisję Rekrutacyjną;
- poparł wnioski dziekanów o mianowanie: profesora Henryka M. Manteuffla na stanowisko profesora zwyczajnego oraz zatrudnienie doktor habilitowanej Krystyny Najder-Stefaniak na stanowisku profesora nadzwyczajnego.

● 25 czerwca 2012 r.

odbyło się jedenaste posiedzenie Senatu Akademickiego.

Senat minutą ciszy uczcił pamięć zmarłej 15 czerwca 2012 roku inż. **Marzeny Kolańskiej**, długoletniego pracownika Dziekanatu Wydziału Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu SGGW.

Informacje Rektora prof. A. Szymańskiego

- 30 maja – uroczystość wręczenia nagród w konkursie *Dziewczyny przyszłości. Śladami Marii Skłodowskiej-Curie* zorganizowanym przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz magazyn „Elle”. Wśród laureatek znalazła się Dorota Komar – studentka Międzywydziałowego Studium Biotechnologii;
- 31 maja – *Automatyzacja technologii pozyskiwania mleka z uwzględnieniem aspektów socjologicznych* – seminarium zorganizowane przez Katedrę Maszyn Rolniczych i Leśnych Wydziału Inżynierii Produkcji oraz firmę DeLaval Sp. z o.o. Bezpośrednio po seminarium zostało uruchomione pierwsze w Polsce Centrum Szkoleniowe firmy DeLaval z nowoczesnym, skomputeryzowanym robotem udojowym;
- 1–3 czerwca – studenckie święto – Ursynalia 2012;
- 1 czerwca – benefis z okazji 80. urodzin prof. dr. hab. Zbigniewa Laurowa zorganizowany przez Katedrę Użytkowania Lasu Wydziału Leśnego SGGW;
- 11 czerwca – ogólnopolska konferencja naukowa nt. *Etyczne, społeczne i prawne aspekty funkcjonowania szkolnictwa wyższego w Polsce* zorganizowana przez Wydział Nauk Humanistycznych SGGW we współpracy z Wydziałem Nauk Społecznych Szkoły Wyższej im. Bogdana Jańskiego w Warszawie oraz Katedrę Nauk Społeczno-Ekonomicznych i Prawnych Wyższej Szkoły Turystyki i Języków Obcych w Warszawie;
- 11 czerwca – w Centrum Naukowo-Dydaktycznym Centrum Wodne zostały wręczone nagrody i wyróżnienia w konkursie „Miasto w Twoich Rękach” pod patronatem Prezydenta m.st. Warszawy. Organizatorem przedsięwzięcia było Studenckie Koło Naukowe Gospodarki Przestrzennej SGGW;
- 12 czerwca – uroczyste obchody Międzynarodowego Dnia Dziecka zorganizowane przez Katedrę Edukacji i Kultury Wydziału Nauk Humanistycznych pod hasłem „Katedra Edukacji i Kultury dzieciom”;
- 14 czerwca – udział Rektora w spotkaniu Forum Debaty Publicznej „Polska Wieś 2012” zorganizowanym w Pałacu Prezydenckim przez Sekretarza Stanu w Kancelarii Prezydenta

Rzeczypospolitej Polskiej Olgierda Dziekońskiego wraz z Fundacją na rzecz Rozwoju Polskiego Rolnictwa. W debacie uczestniczyło liczne grono pracowników naszej Uczelni.

Następnie Senat:

- przyjął sprawozdanie z działalności Uczelni w roku akademickim 2011/2012;
- podjął uchwałę w sprawie określenia od roku akademickiego 2012/2013 efektów kształcenia dla kierunków studiów prowadzonych w SGGW;
- podjął uchwałę w sprawie pensum dydaktycznego;
- podjął uchwałę w sprawie szczegółowych zasad pobierania opłat za usługi edukacyjne oraz trybu i warunków zwalniania z tych opłat w całości lub części;
- przyjął informację o działalności agend studenckich;
- podjął uchwałę o nadaniu tytułu doktora honoris causa SGGW prof. dr. hab. Markowi Kłodzińskiemu;
- poparł wnioski dziekanów o zatrudnienie na czas określony na stanowisku profesora zwyczajnego profesor Haliny Z. Wędrychowicz oraz na stanowisku profesora nadzwyczajnego profesorów: Bogusława Bajkowskiego i Ryszarda Kozery.

● 28 czerwca 2012 r.

odbyło się żałobne posiedzenie Senatu Akademickiego.

Posiedzenie zostało poświęcone pamięci zmarłej 23 czerwca 2012 roku prof. dr. hab. Marii Joannie Radomskiej – Rektorki Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w latach 1981–1987, doktorowi honoris causa SGGW i Akademii Rolniczej w Lublinie.

Pani Profesor Maria J. Radomska była specjalistą z zakresu genetyki i hodowli zwierząt, dziekanem Wydziału Zootechnicznego w latach 1969–1972, członkiem Rady Rektorów Warszawskich Uczelni, Prymasowskiej Rady Społecznej i Kościelnego Komitetu Rolniczego, autorką i współautorką wielu podręczników, prac badawczych i publikacji. Pani Profesor odznaczona była m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Armii Krajowej, Krzyżem Walecznych, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, wyróżniona Komandorią z Gwiazdą Orderu Świętego Sylwestra Papieża, Nagrodą im. bp. Romana Andrzejewskiego oraz Złotą Odznaką Honorową „Za Zasługi dla SGGW”. W stanie wojennym chroniła studentów i pracowników przed represjami. Była wybitnym naukowcem, wychowawcą wielu kadr naukowych i młodzieży akademickiej.

mgr **Irena Mioduszewska**
Sekretarz Uczelni

Maria Joanna Radomska (1925–2012)

23 czerwca 2012 roku zmarła prof. dr hab. Maria Joanna Radomska – Rektor SGGW w latach 1981–1987, doktor honoris causa SGGW i Akademii Rolniczej w Lublinie. Nabożeństwo żałobne zostało odprawione 29 czerwca br. w kościele św. Katarzyny. Mszy świętej pogrzebowej przewodniczył ksiądz kardynał Kazimierz

Nycz – metropolita warszawski. Homilię wygłosił ks. prałat Józef Maj, o swojej współpracy z Panią Rektor mówił były Rektor Politechniki Warszawskiej prof. dr hab. Władysław Findeisen, a sylwetkę Pani Profesor przedstawił i pożegnał Ją w imieniu społeczności Uczelni JM Rektor prof. dr hab. Alojzy Szymański.

HOMILIA KS. PRAŁATA JÓZEFA MAJA

Wasza Eminencjo! Najdostojniejszy Księżę Kardynale, Metropolito Warszawski.

Wasze Magnificencje na czele z prof. Alojzym Szymańskim, Rektorem Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego.

Czcigodny Senacie, Profesorowie i Studenci na czele z pocztami sztandarowymi tej Uczelni i wartą honorową.

Wszyscy uczestnicy tej żałobnej chwili.

Pismo Święte uczy nas: „Nikt z nas nie żyje dla siebie i nikt nie umiera dla siebie”. Słowa te pozornie ocierają się jakby o paradoks. Przecież w naturalny sposób dar życia przeżywamy jako coś najbardziej własnego. Są to jednak słowa jak najgłębiej prawdziwe.

Przeżycie osobowe satysfakcji z własnego istnienia jest czymś ze wszech miar godziwym i pożądanym, ale życie człowieka jest jedną wielką okolicznością dla wymiany interpersonalnej tego, co realnie tworzy jego wartość osobową, tego, co autentycznie konstytuuje jego osobowość. Wymiany zarówno w wymiarze metafizycznym, jak i doczesnym.

Śmierć człowieka zamyka ten proces w sposób ostateczny. Chociaż człowiek może bardzo różnie przeżywać okoliczności i fakt własnej śmierci, to nade wszystko jest ona okolicznością nieuniknionej prezentacji przed Bogiem i przed ludźmi tego świata wartości, które autentycznie były jego, które prawdziwie zaakceptował, dla których rzeczywiście poniósł trud istnienia. Przez śmierć człowiek staje w prawdzie osądu, na ile

osobowościowo wpisał się w zamysł stwórczy Boga i włączył się w proces współtworzenia dzieła ludzkiego na Ziemi.

Życie Pani Rektor Marii Radomskiej jest doskonałą ilustracją tej prawdy, którą ciągle nam przypomina Słowo Boże: „Nikt z nas nie żyje dla siebie i nikt nie umiera dla siebie”.

Osobiście poznałem Panią Rektor Marię Radomską na inauguracji roku akademickiego w kościele św. Anny w październiku 1981 roku i świadczę dziś, że od pierwszego dnia wiedziałem, iż jest to człowiek rozumiejący wartość Dzieła Bożego rozpoczętego przez Jezusa Chrystusa na Ziemi, wartość Kościoła katolickiego, wartość zarówno dla indywidualnego życia ludzkiego, jak i dla całej społeczności ludzkiej. To nie kto inny, ale Ona powiedziała do mnie dwa lata później: „Proszę księdza, miałam i mam, dzięki Bogu, możliwość wyjazdów do różnych krajów, zetknęłam się z różnymi kulturami, na starość dziękuję najpokorniej Bogu, że urodziłam się w kraju katolickim i w rodzinie katolickiej”. Bez wielkich słów tym swoim przeświadczeniem wewnętrznym dzieliła się przez swoją postawę z tymi, których spotkała w życiu.

Współpracowałam z Rektorem Marią Radomską bezpośrednio w okresie stanu wojennego i świadczę dziś, że na mojej drodze życia rzadko spotykałam ludzi tak wiernych jak Ona tym, których Opatrzność Boża oddała Jej w opiekę. W „Prymasowskim Komitecie Pomocy Osobom Pozbawionym Wolności i ich Rodzinom” żartowaliśmy sobie przed Jej przyjściem: „Pani wieczne zmartwienie”, oczywiście zmartwienie o SGGW i o „chłopców”. Jako Krajowy Kapelan Niezależnego Zrzeszenia Studentów widziałem różne osoby tej organizacji na Jej Uczelni, ale na upodobanie kobiecie nie ma rady. „Chłopcy” to oczywiście Jurek Boruc, Rysio Marszałek, Paweł Rościszewski i jak refren powtarzający się w co drugim Jej zdaniu do nas Andrzej Trzeciakowski. Żartowaliśmy z wielką sympatią do Niej, bo tak naprawdę to budowała nas wszystkich w Komitecie, a wielu wprost wzruszała ta Jej wierność wobec Uczelni i młodzieży. Swym przykładem wierności nie tylko bezwiednie dzieliła się z innymi, ale wręcz inspirowała innych do takiej postawy.

Pewnego razu widziałem Rektora Marię Radomską na modlitwie przed obrazem Matki Bożej Nieustającej Pomocy u św. Anny. Wiedziałem na podstawie wcześniejszych z Nią rozmów, że piętna członkostwa w „Sodalicii Mariańskiej” nikt nie zedrze z Jej duszy do śmierci, ale taki bezpośredni stosunek do Matki Bożej, jaki zaobserwowałam wówczas u Niej, to rzadka cecha. Była po jakimś przejściu z władzami, nie wiem, ale chyba z władzami bezpieczeństwa, podjechała do św. Anny, a ja zastałem Ją już klęczącą przed obrazem. Usiadłem z tyłu i modliłem się razem z Panią Rektorem blisko pół godziny. Widziałem z boku Jej twarz, która w tym momencie stała się posągową i płynęły po niej łzy. Modlitwa i skupienie sprawiły, że wyglądała wyjątkowo pięknie. Taki właśnie obraz Pani Rektor utrwalił się w mojej pamięci, ponieważ ani wcześniej, ani później w moich kontaktach z Nią, przecież bardzo licznych, nigdy czegoś takiego nie dostrzegłem. Komunię świętą przyjmowała na klęcząco, obojętnie, czy była w todzie czy „prywatnie”. Dwukrotnie byłem świadkiem, jak umiejętnie dzieliła się z innymi darem wiary.

Bez najmniejszej wątpliwości była szczerą polską patriotką. Poznałem dojrzej Jej postawę w tym względzie w 1982 roku podczas jednego ze spotkań zamkniętego konwersatorium „Treści szczegółowe polskiej racji stanu”, gdy dyskutowała z radykalnym pod tym względem Wojciechem Ziemińskim i niedookreślającym się Aleksandrem Hallem. Ale jej patriotyzm był typu kombatanckiego. Kiedy jesienią 1983 roku przyjechał do Polski w najściślejszej konspiracji prawdziwy as naszego wywiadu Gan-Ganowicz i uczestniczył w trzech, dzień po dniu organizowanych, spotkaniach tego konwersatorium, była tylko na pierwszym. Pamiętam, burzliwa dyskusja trwała wtedy do drugiej piętnaście w nocy, a spowodował ją postulat Gan-Ganowicza, by w ówczesnych strukturach opozycyjnych zorganizować grupę, która nie będzie brała udziału

w bieżących działaniach, lecz zajmie się przygotowaniem odporu na sytuację po przewidywanym przez niego zwycięstwie, gdy Polska wychodząc z obozu komunistycznego spotka się z rzeczywistością walki ekonomicznej i propagandowej nowego typu, typu na zachodzie Europy już rozpoznanego. Kiedy po niedługim czasie spotkałem Ją u św. Anny, zauważyłem: „Nie było Pani Rektor, później i dało się odczuć milczenie Pani Rektor na tym spotkaniu”. Odpowiedziała: „Proszę księdza, ja muszę dbać o SGGW tu i teraz, a poza tym, to, o czym ci Panowie dyskutowali, oznacza potrzebę rozpoczęcia w Polsce nowych starć. Nie wiadomo, jak długo będzie trwać to, co dziś mamy. Już za stara jestem, żeby myśleć, a coś dopiero, żeby uczestniczyć czynnie w tym, o czym ci Panowie rozmawiali”. Bez względu na typ prezentowanego przez siebie patriotyzmu dawała innym spokojne świadectwo przywiązania do tego co polskie i inspirowała do troski o nasze dziedzictwo.

Doceniała znaczenie zasad moralnych w życiu. Już jako profesor, w 1975 roku, była jednym z sygnatariuszy aktu założycielskiego prowadzonego przeze mnie konwersatorium „Etyka a Nauka” dla warszawskiego środowiska naukowego. Tego konwersatorium, które przygotowało początkową kadre dla „Solidarności” na uczelniach warszawskich, w instytutach, a pośród nich przede wszystkim w Polskiej Akademii Nauk. Później zaś to samo środowisko po stanie wojennym założyło istniejące do dziś Towarzystwo im. Stanisława ze Skalbmierza.

WYSTĄPIENIE PROF. DR. HAB. WŁADYSŁAWA FINDEISENA

Dzielność Marii Joanny Radomskiej zaczęła się wtedy, gdy mając lat 17 została żołnierzem Armii Krajowej, w jednym z oddziałów należących do Okręgu AK „Jodła”. W konspiracji była czynna, doświadczyła też więzienia i śledztwa gestapo. Dzielność okazała się potrzebna Marii nie raz jeszcze w życiu.

Dzielność i hart ducha.

Myślę tu szczególnie o latach, kiedy była rektorem swojej uczelni, rektorem na tak zwane trudne czasy.

Pełniłem wówczas podobną funkcję w Politechnice, blisko ze sobą współpracowaliśmy.

Było wiele sytuacji skomplikowanych, wymagających nie tylko zatroskania, ale i odważnych decyzji: poczynając od

Choć Profesor Radomska nie była obecna na spotkaniu założycielskim wyżej wymienionego konwersatorium, to w swoim i Jej imieniu dokument podpisała prof. Zofia Osuchowska z SGGW. Ta sama, o której studenci mówili „Krwawa Zośka”. Prof. Osuchowska w imieniu swoim i Profesor Radomskiej wypowiedziała słowa, które do dziś przyświecają działalności tego środowiska: „Przez konferencje, publikacje, a nade wszystko przez osobiste kontakty trzeba koniecznie tworzyć nurt myślenia, który po wyrzuceniu etyki z kształcenia studentów w okresie stalinowskim przywróci jej prawo obywatelstwa w polskim środowisku naukowym”. Obie Panie zajmowały się genetyką, stąd późniejsze ich wykłady na temat etyki w genetyce, gdy konwersatorium razem z mną przeniosło się do św. Katarzyny, należały do najżywiej przyjmowanych wykładów, obecnie bowiem w genetyce jak w soczewce skupiają się problemy etyki stosowanej w nauce. Nie zapomniano do dziś w Towarzystwie im. Stanisława ze Skalbmierza słów kończących sławny wykład Profesor Radomskiej z 1992 roku: „Nauka jest rzeczywistością dynamiczną, każdorazowe granice jej rozwoju może wytyczać jedynie etyka”. Także takie świadectwo złożyła w swoim życiu jako naukowiec Profesor Maria Radomska.

Życie i śmierć Rektor SGGW Profesor Marii Radomskiej naprawdę jest świadectwem prawdziwości słów Pisma Świętego – „Nikt z nas nie żyje dla siebie i nikt nie umiera dla siebie”.

strajków studenckich, które utknęły w martwym punkcie, poprzez stan wojenny i ratowanie studentów zatrzymywanych przez milicję, po wymagające rozważań, lecz i stanowczości zmagania z władzami w obronie autonomii uczelni.

Ważny był zwłaszcza kontakt ze studentami – z całego grona warszawskich rektorów miała Pani Rektor Radomska ten kontakt chyba najlepszy, nie waham się powiedzieć, że otwarcie oddawała im swoje serce. Wychodziła naprzeciw, ale też powstrzymywała i chroniła przed niebezpieczeństwami. Napisze potem we wspomnieniach, że była jak kwoka, która opiekuje się kaczkami...

Dzielność i hart ducha, a ponadto – wierność; wierność przyjętym zasadom, umiejętność rozpoznawania tego, co nienaruszalne.

Czerpaliśmy z tego na kolejnym polu spotkania i współpracy, w Prymasowskiej Radzie Społecznej. Tu nie było trudnych decyzji do podejmowania w krótkim czasie, lecz potrzeba głębokiej refleksji nad stanem życia społecznego w Polsce lat osiemdziesiątych ubiegłego wieku. Wniosła w to Pani Rektor bardzo wiele, bo wiele widziała, przeżyła i przemyślała.

Żegnam dzisiaj z wielkim żalem Profesor Marię Joannę Radomską w imieniu dawnych rektorów, a także w imieniu członków Prymasowskiej Rady Społecznej drugiej kadencji.

Pozostaje dla nas z pewnością osobą niezapomnianą.

WYSTĄPIENIE JM REKTORA PROF. DR. HAB. ALOJZEGO SZYMAŃSKIEGO

Eminencjo, Księżę Kardynale! Uczestnicy tej żałobnej uroczystości!

Spoleczność akademicka Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie żegna dzisiaj w wielkim żalu i bólu i składa ostatni ziemski hołd Pani Profesor Marii Joannie Radomskiej. Osobie niezwyklej, jednej z największych postaci na przestrzeni 200 lat historii naszej Uczelni.

Żegnamy osobę wybitną, niezwykle zasłużoną dla kraju, środowiska naukowego i dla naszej Uczelni.

Żegnamy wielkiego rektora, który w burzliwych i trudnych latach 80. – latach przelomu polityczno-społecznego, „Solidarności” i stanu wojennego – z wielką odwagą, mądrością, odpowiedzialnością i oddaniem kierował naszą Uczelnią, który był na miarę tamtych czasów. Był wielkim autorytetem moralnym dla pracowników i studentów wielu środowisk naukowych kraju.

Żegnamy wielkiego rektora, wybitnego naukowca, nieustrzonego wychowawcę i przyjaciela studentów. Składamy hołd człowiekowi, dla którego Bóg, honor i ojczyzna stanowiły sens i rację bytu.

Maria Joanna Radomska urodziła się 9 grudnia 1925 roku w Warszawie. W okresie okupacji kontynuowała naukę

na tajnych kompletach i w 1942 roku zdała egzamin dojrzałości. Była żołnierzem Armii Krajowej. Bardzo ciężko doświadczona przez wojnę doznała religijnej przemiany i nabrała przekonania, że skoro została uratowana, to znaczy, że musi w życiu coś pożytecznego zrobić. Temu przekonaniu była wierna przez całe swoje życie.

W 1950 roku ukończyła studia na Wydziale Rolniczym SGGW. W 1962 roku podjęła pracę w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego, osiągając kolejne stopnie kariery naukowej i sprawując odpowiedzialne, kierownicze funkcje na Wydziale Zootechnicznym. Była specjalistą w dziedzinie genetyki stosowanej i hodowli zwierząt. W 1980 roku przeszła na rok do Instytutu Genetyki i Hodowli Zwierząt PAN i jako osoba spoza Uczelni w 1981 roku została wybrana Rektorem SGGW. Funkcję tę pełniła przez dwie kadencje.

Była pierwszą kobietą-rektorem w historii polskiego szkolnictwa wyższego. Działała w Radzie Rektorów Uczelni Warszawskich oraz w Konferencji Rektorów Uczelni Rolniczych.

Panią Profesor Radomską cechowała wielka wrażliwość na sprawy ludzkie. W naszej pamięci pozostanie Jej wielka odwaga cywilna w walce o studentów represjonowanych w tamtych czasach i podejmowanie osobistego ryzyka dla ratowania z więzień internowanych pracowników i studentów.

Pani Profesor Radomska jako pracownik nauki miała niezwykle wyczucie i zdolność do podejmowania ważnych problemów badawczych. Wprowadziła na grunt Polski wiele nowych metod hodowlanych, szczególnie w owczarstwie. Była wielkim wsparciem dla młodych pracowników nauki, umacniając ich samodzielność. Spośród 11 Jej doktorantów 6 osób zrobiło karierę naukową jako samodzielni pracownicy nauki.

Działała na rzecz polskiej nauki, pełniąc wiele ważnych i odpowiedzialnych funkcji. Jej zaangażowanie w programy pomocy dla rolnictwa organizowane przez Prymasowską

Radę Społeczną i Kościelny Komitet Rolniczy budzą szczególne uznanie i szacunek.

W 1997 roku Profesor Radomska otrzymała Komandorię z Gwiazdą Orderu św. Sylwestra Papieża, nadaną przez Ojca Świętego Jana Pawła II. Order, który jest przyznawany osobom wyróżniającym się w służbie dla ludzi i idei.

W 2005 roku Profesor otrzymała Nagrodę im. Biskupa Romana Andrzejewskiego, przyznaną przez Radę Fundacji „Solidarna Wieś” za świadczenie „całym swoim aktywnym życiem, że sprawy rozwoju rolnictwa w Polsce i kształcenia młodzieży są jej szczególnie bliskie”.

W 1993 roku przyznano Jej tytuł doktora honoris causa Akademii Rolniczej w Lublinie, a w 1996 roku tytuł doktora honoris causa SGGW.

Za swoją działalność naukową i dydaktyczną Pani Profesor Maria Joanna Radomska była wielokrotnie nagradzana i wyróżniana, m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Armii Krajowej, Krzyżem Walecznych, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Złotą Odznaką Honorową „Za Zasługi dla SGGW”.

Droga i ukochana Pani Rektor!

Stoimy dzisiaj przy Twojej trumnie z żalem, by oddać hołd i wyrazić wdzięczność za to, co uczyniłaś dla swej Uczelni i co nam pozostawiłaś.

Dziękujemy Ci za pozostawiony wzór pracownika nauki – uczciwego i dążącego do prawdy.

Dziękujemy Ci za pozostawiony wzór nauczyciela akademickiego, wychowawcy i opiekuna młodzieży akademickiej, młodzieży kochającej Ciebie.

Dziękujemy Ci za pozostawiony wzór uczciwego i prawego człowieka, kochającego Boga i ludzi, człowieka, który w trudnej chwili stanu wojennego na polecenie zdjęcia krzyża powiedział: „zdejmijcie mnie, ja krzyża nie zdejmę”, i krzyż pozostał, i jest do dziś w SGGW.

Żegnamy Cię, drogą Pani Rektor!

Żegnają Cię pracownicy nauki Twojej ukochanej Uczelni – profesorowie i doktorzy realizujący Twoe przesłanie.

Żegna Cię młodzież akademicka naszej Szkoły.

Żegnają Cię pracownicy administracji i obsługi.

Żegnają Cię Ania i Irena z Rektoratu, którym ufałaś, a które tak bardzo Cię pokochały.

Żegnają Cię Twoi przyjaciele: Barbara Rutkowska, Józef Rzewuski, Jan Górecki, Tomasz Borecki, Elżbieta Martyniuk, którzy byli przy Tobie do końca.

A ja jako obecny Rektor Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie żegnam Cię w imieniu wszystkich pokoleń pracowników i studentów Twojej ukochanej, 200-letniej Uczelni i błagam Stwórcę o to, by przyjął Cię do siebie i dał Ci niekończącą się radość obcowania ze sobą.

Z Polską w sercu

W dniu 19 stycznia 2012 roku odbyło się XXX spotkanie z cyklu „Bliscy, znani i... nieznanymi” pod znamienym tytułem „Z Polską w sercu”. Jego gościem była Pani prof. dr hab. nauk medycznych Wanda Kocięcka, wieloletni kierownik Kliniki Chorób Pasożytniczych i Tropikalnych Akademii Medycznej w Poznaniu, członek Komitetu Parazytologii PAN, członek wielu towarzystw naukowych, autorka książek: „Oddajcie mi świętego Mikołaja”, „Podróż z Europą w sercu”, „Spacer z przeszłością”. Spotkanie było poświęcone między innymi promocji najnowszej książki Pani Profesor pt. „Pęknięte ogniwa. Rozmowy z przeszłością”, która ukazała się w 2011 roku nakładem Wydawnictwa Norbertinum w Lublinie „W hołdzie Wszystkim, którzy do Polski szli i... szli”.

„Pęknięte ogniwa. Rozmowy z przeszłością” to przejmująca opowieść o historii Kresów Wschodnich Rzeczypospolitej napisana przez wnuczkę tych, którzy nie z własnej woli musieli iść z Polski do Polski: przez Syberię i stepy Kazachstanu, przez Iran, Libię, Egipt i Palestynę, przez Włochy i Wielką Brytanię, przez sowieckie łagry i hitlerowskie kaźnie. Opowieść o losach ludzi pogranicza, ich wielokulturowości,

patriotycznych tradycjach i wierze, która pozwoliła przejść zwycięsko, z podniesionym czołem przez burzliwe dzieje Polski XIX, XX i początku XXI wieku, która nigdy nie wygasła.

Jest to jedna z tych książek, do których sięga się, by zrozumieć teraźniejszość. Dla jednych będzie ona wspomnieniem losów ich własnych rodzin, częścią ich własnej tożsamości, historią dziadków i ojców. Dla innych, którzy nie

znają Kresów, którzy nie znają serc i umysłów ludzi pogranicza, zwłaszcza zaś młodych pokoleń, jest cennym przewodnikiem po historii ilustrowanej przykładami heroizmu i patriotyzmu. Bogata bibliografia, osadzenie indywidualnych losów w historycznej rzeczywistości czyni z niej cenne, wszechstronne i sugestywnie przemawiające do czytelnika źródło informacji o losach kresowiaków, począwszy od zsyłek na Syberię, przez

powstania narodowe w XIX wieku, deportacje i katogę okresu II wojny światowej, po tworzenie i wojenne dzieje 2. Korpusu Wojska Polskiego oraz polską pojaltąńską rzeczywistość. Są na jej kartach zapisane historie wielkich bitew: obrony Tobruku, bitwy pod El-Alamein, bitwy pod Monte Cassino, i wielkich Polaków, takich jak: Benedykt Dybowski, Józef Kalinowski, Urszula Ledóchowska, Władysław Anders, Zdzisław Peszkowski, Marian Hemar. Jest w niej poruszająca żołnierska historia niedźwiadka Wojtka.

Jak napisał ksiądz profesor Stanisław Strzelecki: „Wandy Kocięckiej *Rozmowy z przeszłością* nie odnoszą się wyłącznie do przeszłości, ale zawierają przekaz, który pozwala prawidłowo zinterpretować współczesność, odnieść się do niej w sposób krytyczny i twórczy. Z kolei literacka, osobista retrospekcja tworzy perspektywę – zorientowanie na przyszłość. Przeszłość okazuje się źródłem, które bije mądrością serca, zdobywaną za cenę ofiary składanej na ołtarzu wolności”.

Prezentacja książki, a zwłaszcza czytane przez Autorkę ze wzruszeniem jej fragmenty, zachęciły uczestników spotkania do wymiany osobistych doświadczeń i świadectw obrazujących los człowieka w konfrontacji z historią, potęgę jego ducha i siłę trwania. Rozmawiano o tym, jak ważna jest świadomość

własnej tożsamości, jaką wartością mają dom i wychowanie, jaką tragedią jest rozerwanie więzi rodzinnych, szczególnie gdy decydują o tym inni.

Wśród uczestników spotkania było wiele osób, którym Kresy i historia II wojny światowej są bardzo bliskie, m.in. Włodzimierz Cieszkowski – Prezes Krajowego Związku Byłych Żołnierzy Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie. Pani Teresa Kobryner – Wiceprezes Towarzystwa Polsko-Szwajcarskiego, Stefan Mustafa Mucharski – Prezes Związku Tatarów Polskich, były Przewodniczący Najwyższego Kolegium Muzułmańskiego Związku Religijnego w RP, Ksiądz Kanonik Jan Grochowski, dr Włodzimierz Kłaczyński – autor licznych publikacji. Władze Uczelni reprezentowała prorektor ds. dydaktyki prof. dr hab. Krystyna Gutkowska.

Spotkanie uświetnił koncert pieśni patriotycznych w wykonaniu solisty Krzysztofa Kura z Warszawskiej Opery Kameralnej przy akompaniamencie pianistki Dagmary Dudzińskiej. O Wilnie, pięknym mieście pod gwiazdami, niezwykle barwnie i wzruszająco opowiedziała prof. dr hab. Teresa Zaniewska – organizator cyklu spotkań „Bliscy, znani i nieznan”.

Dla mnie osobiście wielkim zaszczytem było móc to spotkanie prowadzić.

Anna Żuchowska

50 lat działalności Muzeum Rolnictwa im. ks. Krzysztofa Kluka w Ciechanowcu

Burmistrz Mirosław Reczko i przewodnicząca Rady Miasta Zofia Januszkiewicz-Diakowska podczas wręczenia tytułu Honorowego Obywatela Miasta Ciechanowiec Czesławowi Waszkiewiczowi

Pod patronatem honorowym Prezydenta RP Bronisława Komorowskiego w dniach 17 i 18 maja 2012 r. odbyły się w Ciechanowcu uroczystości jubileuszowe 50-lecia Muzeum Rolnictwa im. ks. Krzysztofa Kluka. Rozpoczęto je mszą świętą w kościele pw. Trójcy Przenajświętszej odprawioną przez ks. prałata Kazimierza Siekierko w intencji żyjących i zmarłych pracowników tej instytucji.

Następnie na uroczystej sesji Rady Miejskiej nadano tytuł Honorowego Obywatela Ciechanowca wieloletniemu przewodniczącemu Rady Muzeum prof. Czesławowi Waszkiewiczowi. Profesor w latach 1999–2005 był dziekanem i wybitnym budowniczym i organizatorem Wydziału Inżynierii Produkcji SGGW. Od 30 lat współpracuje z Muzeum Rolnictwa, w którym Dział Techniki Rolniczej doprowadził do rozkwitu, tworząc unikalną w skali kraju kolekcję maszyn rolniczych. Na sesji tej podjęto również uchwałę o nadaniu jednej z ulic w Ciechanowcu imienia Kazimierza Uszyńskiego, pierwszego i wielce zasłużonego dyrektora Muzeum, którą następnie uroczystie otwarto.

W drugim dniu uroczystości jubileuszowych pani dyrektor Muzeum mgr Dorota Łapiak przedstawiła historię tej placówki. Został także wyświetlony film pt. „W skansenie i pałacu” dokumentujący piękno tych obiektów.

Po wystąpieniach gości honorowych odznaczenia państwowe, w imieniu Prezydenta RP, wręczył pracownikom Muzeum szef Kancelarii Prezydenta RP minister Jacek Michałowski. Za wybitne zasługi na rzecz rozwoju kultury i zachowania dziedzictwa narodowego zostali odznaczeni: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski – Dorota Łapiak, Złotym Krzyżem Zasługi – Antoni Mosiewicz i Norbert Tomaszewski, Srebrnym Krzyżem Zasługi – Anna Wiśniewska

i Marek Wiśniewski, Brązowym Krzyżem Zasługi – Grzegorz Jakubik i Robert Sikorski.

Zostały również wręczone inne odznaczenia państwowe i wyróżnienia resortowe.

W uroczystościach jubileuszowych wzięło udział wielu dostojnych gości: posłowie na Sejm RP – Jacek Bogucki, Lech Kołakowski, Dariusz Piontkowski, minister Piotr Żuchowski – sekretarz stanu w Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego, wicewojewoda podlaski – Wojciech Dzierżgowski, JE ks. biskup Antoni Dydycz – ordynariusz diecezji drohiczyńskiej, prorektor elekt SGGW prof. Marek Szyndel i były rektor SGGW prof. Tomasz Borecki, członek Zarządu Województwa Podlaskiego Jacek Piorunek, dyrektor Departamen-

Od lewej: szef Kancelarii Prezydenta RP Jacek Michałowski, sekretarz stanu w Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego Piotr Żuchowski, członek Zarządu Woj. Podlaskiego Jacek Piorunek, poseł Dariusz Piontkowski, dyrektor Muzeum Rolnictwa Dorota Łapiak

tu Kultury i Dziedzictwa Narodowego Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podlaskiego – Anatol Wap, oraz przedstawiciele świata nauki, kultury, duchowieństwa, działacze samorządu, organizacji społecznych i mieszkańcy Ciechanowca.

Uczestnicy spotkania zwiedzili ciekawą wystawę jubileuszową i obejrżeli defiladę zabytkowych ciągników. Każdy z uczestników otrzymał piękne dwutomowe dzieło jubileuszowe poświęcone Muzeum. Obchody ubarwił występ Big Bandu Opery i Filharmonii Podlaskiej.

Zobowiązku kronikarskiego przedstawiam zarys historii Muzeum w Ciechanowcu.

W 1962 r. grupa działaczy społecznych, z których swoją aktywnością wyróżnili się lekarz Paweł Olszewski, dyrektor Liceum Ogólnokształcącego Stanisław Rutkowski i nauczyciel, historyk sztuki Kazimierz Uszyński, powołała do życia Towarzystwo Miłośników Ciechanowca (TMC), które za swój priorytetowy cel przyjęło utworzenie lokalnego muzeum, dla którego zaczęto gromadzić eksponaty. W 1968 r. na wniosek Zarządu TMC Miejska Rada Narodowa podjęła uchwałę o przejściu Społecznego Muzeum im K. Kluka i nadaniu mu statusu placówki państwowej.

Na początku mieściło się ono w dawnej remizie strażackiej, a od 1971 r. w odrestaurowanym po zniszczeniach wojennych pałacu należącym przed wojną do hr. Starzeńskich. W tym też roku rozpoczęto rozbudowę skansenu.

Wydarzeniem znaczącym w rozwoju Muzeum było podpisanie w dniu 12 maja 1983 r. porozumienia między JM Rektorem SGGW prof. Marią Joanną Radomską a dyrektorem Muzeum mgr. Kazimierzem Uszyńskim „...w sprawie objęcia przez SGGW-AR patronatu merytorycznego nad działalnością Muzeum w zakresie problematyki rolniczej oraz współdziałania Stron w dziedzinach wzajemnego zainteresowania”. Współpraca ta do dnia dzisiejszego rozwija się, przynosząc owoce dla rozwoju naszej kultury i nauki związanej z historią polskiej wsi.

Działalność tej placówki opiera się od 2004 r. na regulaminie, który definiuje ją „jako wojewódzką instytucję kultury o charakterze naukowo-badawczym, oświatowym i kulturotwórczym”.

Pierwszym dyrektorem i równocześnie współzałożycielem Muzeum był do 2002 r. mgr Kazimierz Uszyński, a następnie do chwili obecnej dyrektoruje placówce mgr Dorota Łapiak.

Kierownictwo i pracownicy Muzeum stworzyli atmosferę szczególnej życzliwości, która w znaczący sposób wpłynęła na pozyskanie do współpracy

Szef Kancelarii Prezydenta RP Jacek Michałowski dekoruje Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski dyrektora Muzeum Dorotę Łapiak

wielu pracowników naukowych, działaczy społecznych, członków towarzystw naukowych i zawodowych, którzy wspierali tę placówkę swoją wiedzą, talentem i życzliwością.

Od 1980 r. jestem związany moją społeczną działalnością z Muzeum. W tym czasie spotkałem wiele wspólnych osób. Niektóre z nich chciałbym przypomnieć:

- **Stanisław Karolkiewicz** – żołnierz AK, kawaler Krzyża Wirtuti Militari, prezes Światowego Związku Żołnierzy AK. Pracując w ZGG „Inco”, owocnie pomagał przy tworzeniu skansenu.
- **Prof. Irena Stasiewicz-Jasiukowa** – pracownik naukowy PAN i jej mąż, dyrektor Muzeum Techniki w Warszawie **Jerzy Jasiuk** – twórcy unikalnego w skali Europy „Muzeum pisanek”.
- **Ks. prałat Wincenty Marczuk** – jeden z kapelanów Powstania Warszawskiego, proboszcz w Ciechanowcu, wspierał ze staropolską gościnnością nasze ciechanowieckie spotkania.
- **Prof. Marian Pokropek** – wybitny etnograf, wieloletni członek Rady Muzeum i opiekun merytoryczny działu etnografii.
- **Dr Franciszek Midura** – wieloletni przewodniczący Rady Muzeum. Znaczącą rolę w rozwoju Muzeum mają również pracownicy SGGW. Oprócz wymienionych wcześniej, na szczególną uwagę zasługują:
  - **Prof. Urszula Świetlikowska** – brała czynny udział w pracach Rady Muzeum, jest autorką scenariusza wystawy stałej w spichlerzu z Rudy Mazowieckiej.
  - **Prof. Felicjan Tłoczek** – kierownik Katedry Budownictwa Wiejskiego na Wydziale Ekonomiczno-Rolniczym, był przez wiele lat przewodniczącym Rady Muzeum, współtwórcą i konsultantem naukowym skansenu Mazowiecko-Podlaskiego.

Od lewej: ks. prałat Kazimierz Siekierko, Marek Szyndel, Czesław Waszkiewicz, biskup Antoni Dydycz

- **Prof. Wiesław Barej** – wybitny fizjolog, gorący zwolennik współpracy naszej Uczelni z Muzeum.
- **Prof. Jerzy Morstin** – w latach 1982–2002 konsultant i autor scenariusza Działu Historii Chowu i Hodowli Zwierząt.
- **Prof. Franciszek Kobryńczuk** – anatom i poeta, który swoimi rymami ubarwił ziemię ciechanowiecką.
- **Prof. Mirosław Kleczkowski** – wieloletni członek Rady Muzeum i pełnomocnik Zarządu Głównego PTNW do spraw Muzeum Weterynarii.
- **Prof. Krzysztof Krajewski** – dziekan Wydziału Technologii Drewna, konsultant w zakresie konserwacji zabytkowych obiektów drewnianych, od 2003 r. członek Rady Muzeum.
- **Prof. Tomasz Borecki** – członek Rady Muzeum.
- **Prof. Włodzimierz Kluciński** – członek Rady Muzeum.

W pracach Muzeum uczestniczą również z wielkim zaangażowaniem liczni absolwenci naszej *Alma Mater*.

Muzeum Rolnictwa im. ks. Krzysztofa Kluka wkracza w następną latą swojej działalności dysponując wspólnym zespołem pracowników i społecznych współpracowników. Życzę mu dalszych osiągnięć w propagowaniu historii polskiej wsi i utrwalania pamięci o ludziach, którzy tę historię tworzyli.

Miłośników przyrody i historii polskiej wsi zachęcam do odwiedzenia Muzeum, tego pięknego miejsca na naszej ziemi. Oprócz zespołu pałacowego, spotkacie Państwo 47 zabytkowych obiektów architektury drewnianej oraz zobaczycie tysiące, często unikalnych, eksponatów. Odetchniecie świeżym powietrzem w parku, gdzie rośnie 100 gatunków drzew i krzewów, a szczególnie wiosną, kiedy śpiew ptaków umili zwiedzającym dzień spotkania z Ciechanowcem.

prof. Jan Tropiło

Panel redaktorów wiodących czasopism zagranicznych

W dobie globalizacji prowadzenie badań naukowych na wysokim poziomie nie jest możliwe bez współpracy z zagranicznymi ośrodkami naukowymi. Podobnie rozpowszechnianie wyników badań powinno odbywać się przez publikowanie ich w czasopismach międzynarodowych. Również w ocenie osiągnięć pracowników i ośrodków naukowych coraz większą rolę odgrywają badania i publikacje międzynarodowe.

Widząc konieczność prowadzenia szerokiej dyskusji na ten temat, Wydział Nauk Ekonomicznych SGGW wspólnie z Komitetem Ekonomii Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich PAN zorganizował konferencję naukową „Editors’ Panel of Leading International Journals”. Panel redaktorów odbył się 21 maja 2012 roku w Centrum Wodnym SGGW. Celem obrad było m.in. zwrócenie uwagi środowiska naukowego na konieczność publikowania w renomowanych czasopismach międzynarodowych oraz umożliwienie spotkania z redaktorami tych czasopism i wymiany doświadczeń.

Otwarcia konferencji dokonał dziekan WNE SGGW i przewodniczący KERiROW PAN prof. dr hab. Bogdan Klepacki, który poprosił o zabranie głosu JM Rektora SGGW prof. dr hab. Alojzego Szymańskiego. Rektor podkreślił ważność tematyki podjętej w konferencji i przedstawił różnorodność badań prowadzonych w SGGW.

Merytoryczna część konferencji rozpoczęła się od referatu prof. dr hab. Bogdana Klepackiego pt. „Rola publikacji w pracy naukowej”. Profesor przedstawił różne definicje publikacji i ich rodzaje, a także rolę, jaką odgrywają czasopisma naukowe. Wskazał warunki, jakie musi spełnić artykuł, aby został uznany za publikację naukową, a także mówił o problemach związanych z publikowaniem.

Dalszą część konferencji poprowadził dr Binshan Lin – redaktor *Industrial Management & Data Systems*, który był moderatorem panelu redaktorów. Uczestnikami panelu byli:

- dr Stefan Bojnec – *Management* oraz *Managing Global Transitions: International Research Journal*;
- dr Valerij Dermol – *International Journal of Management, Knowledge and Learning*;
- dr Susan Lesjak – *International Journal of Management in Education*;

- dr Josu Takala – *International Journal of Management and Enterprise Development*;
- dr Daryl Nord – *Journal of Computer Information Systems*;
- dr Joanna Paliszkiewicz – *Management and Production Engineering Review*;
- dr Kongkiti Phusavat – *International Journal of Innovation and Learning*;
- dr Steve Kuang-Hsun Shih – *International Journal of Performance Measurement*;
- dr Nada Trunk Sirca – *The International Journal of Euro-Mediterranean Studies*;
- dr H. Jenny Su – *Indoor Air: International Journal of Indoor Environment and Health*;
- dr Egon Zizmond – *International Journal of Sustainable Economy*.

W pierwszej części dyskusji redaktorzy przedstawili prowadzone przez siebie czasopisma. Większość z nich to

czasopisma młode, są też jednak takie, które ukazują się już od kilkudziesięciu lat. Czasopisma te wydawane są od 4 do 8 razy na rok. W każdym wydaniu ukazuje się od kilku do kilkunastu artykułów. Wskaźnik akceptacji zawiera się w przedziale 12–25%. Oznacza to, że na każde 100 zgłoszonych artykułów publikowanych jest jedynie od 12 do 25.

Każdy z redaktorów przedstawił ogólnie profil prowadzonego przez siebie czasopisma i zachęcił do odwiedzenia strony internetowej wydawnictwa. Czasopisma ukazują się w języku angielskim.

Druga część dyskusji panelowej została poświęcona doświadczeniom z życia zawodowego redaktora. Paneliści przedstawili proces akceptacji artykułu, który w każdym czasopiśmie jest bardzo zbliżony. Zgłoszony do redakcji artykuł jest najpierw czytany przez redaktora. Ten już na samym początku często odrzuca nawet 50% artykułów z powodu niespełnienia wymogów formalnych. Pozostałe zgłoszone pozycje są wysyłane do recenzji (2 lub 3). Artykuły zarekomendowane do opublikowania przesyłane są do autorów w celu uwzględnienia uwag recenzentów. Redakcja po otrzymaniu poprawionej wersji pracy sprawdza, czy zostały uwzględnione wszystkie uwagi recenzenta, dokonuje poprawek redakcyjnych i przesyła artykuł do ostatecznej akceptacji przez autorów. Proces akceptacji artykułu trwa od 4 tygodni do 3 miesięcy, a od momentu zaakceptowania do opublikowania mija rok, a nawet 2 lata. Redaktorzy wskazali także, na jakie części pracy najczęściej zwracają uwagę oceniając wstępnie jakość artykułu oraz dali wskazówki, jak uniknąć najczęściej popełnianych przez autorów błędów.

Na koniec paneliści odnieśli się do kwestii polemiki z recenzentami i nie byli zgodni w swoich odpowiedziach. Część wskazała, że oczywiście jest ona dopuszczalna, ale jedynie jako polemika merytoryczna. Często zdarza się, że autorzy i recenzenci długo dyskutują i artykuł ostatecznie zostaje przyjęty do publikacji. Inni stwierdzili, że z zasady polegają na zdaniu recenzentów, ponieważ artykułów jest zbyt dużo, aby można było prowadzić długie dyskusje z autorami i recenzentami każdego z nich.

Zamknięcia konferencji dokonał prof. dr hab. Bogdan Klepacki. Po oficjalnej części panelu był czas na indywidualne spotkania gości z redaktorami.

Edyta Gajos

Ursynalia 2012

29. edycja Ursynaliów – Warsaw Student Festival, największego festiwalu studenckiego w Europie oraz jednego z największych festiwali muzycznych w Polsce, za nami. W tym roku Ursynalia odbyły się tuż przed EURO 2012, w dniach 1–3 czerwca, jak zwykle na terenie kampusu Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Przez trzy dni tego studenckiego i muzycznego święta wystąpiło kilkudziesięciu artystów zarówno z Polski, jak i zagranicy. Wiele różnych stylów muzycznych znalazło swoje miejsce na dwóch niezależnych scenach – głównej i otwartej.

Co zatem było wyjątkowe w tegorocznej edycji festiwalu Ursynalia? Przede wszystkim największe gwiazdy światowej muzyki, artyści z pierwszych stron gazet, duża porcja gitarowych brzmień oraz najlepsze zespoły z polskiej sceny muzycznej. Zagraniczną scenę muzyczną reprezentowali m.in. Limp Bizkit, SLAYER, Nightwish, Billy Talent, Modestem czy Awolnation. Nie zabrakło także czołowych polskich wykonawców, gdyż swoje utwory publiczności zgromadzonej na kampusie SGGW zaprezentowali tacy wykonawcy, jak: Illusion, Jelonek, Luxtorpeda, Poparzeni Kawą Trzy, Hunter, Tabako, Fisz Emade, My Riot, Armia i Lipali. W tym roku powstała także nowa scena, będąca alternatywą dla sceny głównej – Open Stage, która wyewoluowała ze Sceny Klubowej, tak chwalonego projektu podczas zeszłorocznej edycji imprezy.

Ursynalia to wydarzenie skierowane nie tylko do całego środowiska studenckiego stolicy, ale też do mieszkańców Ursynowa i Warszawy. Ursynalia to nie tylko muzyka na najwyższym poziomie, ale także różnorodne projekty towarzyszące.

W ramach festiwalu na terenie kampusu SGGW można było przeprowadzić bezpłatne badania poziomu cukru we krwi, ciśnienia, spirometryczne oraz pomiar tkanki

tuuszczowej i wagi. Dodatkowo na festiwal Ursynalia przyjechało jak co roku wesołe miasteczko, oczywiście do dyspozycji najmłodszych. Również fani mocnych wrażeń znaleźli coś dla siebie, gdyż na Ursynaliach można było skorzystać m.in. z dźwigu bungee. Nie zabrakło także zmagania sportowych organizowanych wspólnie z AZS SGGW. W tym roku odbyły się olimpiada akademików, gra balonowa, turniej tenisa ziemnego, siatkówki i streetballa. Po raz pierwszy odbyło się także tzw. Silent Party. Całość, jak sama nazwa wskazuje, polegała na „cichej zabawie”, niesłyszalnej dla osób trzecich. Cichej, lecz nie dla bawiących się, gdyż oni sami tańczą do muzyki, uwaga, w specjalnych słuchawkach.

Warto przypomnieć, że Ursynalia to jeden z najbezpieczniejszych festiwali w Polsce. Od wielu lat organizatorzy festiwalu ściśle współpracują z policją i strażą miejską, które patrolują okolice, jak i teren imprezy, ze strażą pożarną i biurem zarządzania kryzysowego. Warto także zaznaczyć, iż na terenie imprezy, przez cały czas jej trwania, w pogotowiu czekają karetki pogotowia wraz z pełną załogą medyczną. Imprezę obsługuje także profesjonalna firma ochroniarska, która jest doświadczona w pracach przy tego typu wydarzeniach.

W tym roku po raz pierwszy w historii festiwalu Ursynalia powstało także pole namiotowe dla gości spoza Warszawy. Dzięki temu prawie dwa tysiące osób mogło spokojnie i bezpiecznie bawić się także po zakończeniu koncertów na kampusie SGGW.

Ursynalia od kilku lat przybrała festiwalową, europejską formę, czego dobrym przykładem była tegoroczna edycja. Tak samo jak w latach poprzednich, nasz kampus zamienił się po raz kolejny w miejsce święta studentów i społeczności akademickiej SGGW. Można tylko narzekać, że festiwal odbywa się jedynie raz w roku. Zatem do zobaczenia na edycji z numerem 2013, która będzie jubileuszową, trzydziestą, edycją Ursynaliów – Warsaw Student Festival!

Dorota Szymanek
Fotografie: **Łukasz Nowakowski**

W służbie Chirona i Klio

Bliski sercu lekarzy weterynarii Chiron, najmądrzejszy z centaurów, syn boga Kronosa i Filyry, oraz muza historii Klio patronowali konferencji naukowej „Na spotkanie z Klio. Historia medycyny weterynaryjnej – zdarzenia i ludzie”, połączonej z uroczystościami jubileuszowymi 30-lecia Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych Oddziału Łomżyńsko-Ostrołęckiego oraz 40-lecia pracy naukowej i zawodowej prof. dr. hab.

Mirosława Kleczkowskiego, zorganizowanej przez Polskie Towarzystwo Nauk Weterynaryjnych Oddział Łomżyńsko-Ostrołęcki, Katedrę Patologii i Diagnostyki Weterynaryjnej Wydziału Medycyny Weterynaryjnej Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie oraz Zespół Szkół Weterynaryjnych i Ogólnokształcących nr 7 w Łomży.

Uroczystość odbyła się 28 czerwca 2012 r. w stylowej Auli im. Hanki Bielickiej II Liceum Ogólnokształcącego im. Marii Konopnickiej w Łomży – szkole, która zapisała piękną kartę w historii łomżyńskiego szkolnictwa. Dyrektor szkoły, Józef Przybyłowski, z dumą, piękną polszczyzną, przybliżył gościom dzieje tej placówki.

Chiron, wielki przyjaciel ludzi, był sławnym lekarzem, ale znany jest także jako nauczyciel Achilleasa, Jazona, Asklepiosa i samego Apolla. Uczył muzyki, sztuki wojennej, polowania i etyki. Dbał o znajomość umiejętności praktycznych, ale nie zapomniał o sztukach, które łagodzą obyczaje i pozwalają człowiekowi być lepszym, czyniąc go wrażliwym na piękno. Klio i podległa jej opiece historia wciąż przypominają o tym, iż nie sposób rozumieć i budować współczesności bez przeszłości, która pozwala także poznać człowieka i świat jego wartości.

Z dokonań prof. dr. hab. Mirosława Kleczkowskiego i Chiron, i Klio mogą być dumni, czego dowód stanowi – oprócz bogatego dorobku Profesora – inteligentnie i dowcipnie przygotowany na okoliczność jubileuszu, udokumentowany fotografiami, referat prof. dr. hab., dr h.c. SGGW Włodzimierza Klucińskiego, przyjaciela Jubilata ze studenckiej ławy. Zgodność faktów z czasów młodości jedomyślnie potwierdziły żony przyjaciół – Halina Kleczkowska i Jadwiga Klucińska, z wieku dojrzałego – koledzy i współpracownicy z Wydziału Medycyny Weterynaryjnej SGGW w Warszawie, którzy licznie przybyli na uroczystość. W ich gronie znaleźli się profesorowie: Marcin Bańbura (prodziekan ds. dydaktyki), prof. dr. hab., dr h.c. Jerzy Kita, Krzysztof Anusz (prezes Warszawskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej), Zdzisław Gajewski, Marek Niemiałowski, Antoni

Schollenberger (redaktor naczelny „Życia Weterynaryjnego”), Ewa Sitariska, Piotr Szeleszczuk, Anna Winnicka. Sprzeciwu nie zgłaszał także dr Tadeusz Jakubowski, b. prezes Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej.

Podczas sesji wygłoszono kilka interesujących referatów. O trzydziestoletniej działalności Oddziału Łomżyńsko-Ostrołęckiego PTNW mówił prof. dr. hab. Mirosław Kleczkowski. Sylwetkę niezującego już dr. Jana Stypuły, lekarza weterynarii, senatora Ziemi Łomżyńskiej, przypomniał

mgr Czesław Rybicki, o życiu i działalności Leszka Romana Deputuły, lekarza weterynarii, posła na Sejm RP, który zginął 10 kwietnia 2010 r. w katastrofie polskiego samolotu Tu-154M w Smoleńsku, pięknie mówił prof. dr hab. Krzysztof Lutnicki. Sylwetkę najwybitniejszego polskiego lekarza weterynarii XX wieku, pułkownika dr. Konrada Millaka, naszkicował w swym wystąpieniu prof. dr hab. Krzysztof Wojciechowski, wskazując na związki autora „Kwiatów dla Anny” z Ziemią Łomżyńską. Piotrowi Boczkowskiemu, polskiemu lekarzowi weterynarii, doktorowi honoris causa Akademii Weterynaryjnej we Lwowie, poświęcił swój referat dr Zbigniew Wróblewski. Tajniki poezji Franciszka Kobryńczuka zgłębiała dr Marta Cywińska. Jak zawsze, interesujące wystąpienie przygotował dr Grzegorz Jakubik. Mówił o oficerach weterynarii służących w formacjach wojskowych na terenie województwa białostockiego w okresie międzywojennym. Niżej podpisana uczyniła przedmiotem swej uwagi Wydział Weterynarii i jego polskich studentów-żołnierzy w Obozie Uniwersyteckim Winterthur (Szwajcaria) 1940–1946. Wszystkie referaty zostały opublikowane w księdze jubileuszowej ku czci prof. dr. hab. Mirosława Kleczkowskiego, zredagowanej przez dr Teresę Zawojską, które to dzieło dr Marian J. Czernski i dr Emilian A. Kudyba wręczyli Jubilatowi podczas uroczystości. Odczytano także wiele okolicznościowych adresów i życzeń, rozpoczynając od listu Jego Magnificencji prof. dr. hab. Alojzego Szymańskiego, Rektora SGGW w Warszawie. Marian J. Czernski uwiecznił dostojnego Jubilata na płótnie ku pamięci potomnych.

WAuli im. Hanki Bielickiej II Liceum Ogólnokształcącego im. Marii Konopnickiej w Łomży zebrało się ponad dwieście osób. Przybyli m.in. dr Maria Boratyn-Laudańska, radca w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, wicewojewoda podlaski Wojciech Dzierżowski, wiceprezydent Łomży Mirosław Kluczek, prof. dr hab. Henryk Lis, b. dyrektor Departamentu Weterynarii Ministerstwa Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej, ksiądz kanonik Jan Grochowski (obdarował Jubilata własnoręcznie upiękaszonym zegarem z odpowiednią do uroczystości symboliką), Teresa Stypuła, wdowa po senatorze RP, Janie Stypule. Nie zawiedli też koledzy z wydziałów medycyny weterynaryjnej innych ośrodków akademickich z kraju i zagranicy, m.in. prof. Krzysztof Lutnicki

i prof. Eligiusz Madej z Lublina. Obecni byli również: prezes Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej dr Jan Dorobek wraz z małżonką oraz dr Teresa Zawojka, redaktor naukowy książki jubileuszowej „Na spotkanie z Klio”. Nie zabrakło pracowników Oddziału Łomżyńskiego Stowarzyszenia „Wspólnota Polska” oraz Łomżyńskiego Towarzystwa Naukowego im. Wagów. W uroczystości wzięli udział również przedstawiciele Łotewskiego Stowarzyszenia Lekarzy Weterynarii (prezes dr Mara Viduza) oraz Litewskiego Stowarzyszenia Lekarzy Weterynarii (prezes dr Vidmantas Bizokas).

Czas jubileuszy to również czas odznaczeń. Medal Złoty za Długoletnią Służbę otrzymali: Salomea Chmielewska, Marian Czernski, Sławomir Kamiński, Mirosław Kleczkowski, Roman Parzych, Janusz Tyborowski, Elżbieta Urbanowicz i Jan Witkowski, Medalem Srebrnym za Długoletnią Służbę zostali uhonorowani: Anna Jabłonkowska, Alicja Kowalewska, Bogumiła Ptaszyńska, Leszek Wojewoda, Zenon Zaczek i Waldemar Zyskowski. Medal Brązowy otrzymała Małgorzata Dymek. Odznakę „Zasłużony dla Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych” wręczono: Albinie Teresie Galik-Chojak, dyrektorowi Zespołu Szkół Weterynaryjnych i Ogólnokształcących nr 7 w Łomży, Hance Gałazce, prezesowi Oddziału Łomżyńskiego Stowarzyszenia „Wspólnota Polska”, Marianowi Janowi Czernskiemu, wiceprzewodniczącemu Oddziału Łomżyńsko-Ostrołęckiego PTNW, Romanowi Parzychowi, lekarzowi weterynarii wolnej praktyki w miejscowości Parzychy, gmina Zbójna, Emilianowi Kudybie, członkowi Zarządu Oddziału Łomżyńsko-Ostrołęckiego PTNW.

Uroczystości jubileuszowe uświetnił Zespół Taneczny „OGLITE” z Rygi (Łotwa), w którego repertuarze znajdują się głównie łotewskie tańce narodowe. Zespół powstał w 1997 r. z inicjatywy Janisa Marcinkiewicza, obecnie choreografa

zespołu, który zebrał zasłużone brawa. Grupa taneczna „OGLITE” koncertowała m.in. w Estonii, Kanadzie, na Litwie i Słowacji. Od wielu lat w zespole tańczy dr Baiba Reinika, z zawodu lekarz weterynarii.

Wczesnym wieczorem zapłonęło ognisko, popłynęła muzyka. Nastąpił czas hulanki i swawoli. Najwytrwalsi biesiadnicy podziwiali nad Narwią przepiękny wschód słońca. Niech jego ciepło i energia towarzyszą Jubilatowi przez następnych czterdzieści lat!

Teresa Zaniewska
Katedra Edukacji i Kultury

Katedra Edukacji i Kultury dzieciom

„Kto nigdy nie był dzieckiem, nie może stać się dorosłym”. To trafne powiedzenie Charlesa Chaplina towarzyszyło drugiej już imprezie, zorganizowanej w ramach obchodów Międzynarodowego Dnia Dziecka przez Katedrę Edukacji i Kultury Wydziału Nauk Humanistycznych naszej Uczelni pod hasłem „Katedra Edukacji i Kultury dzieciom”, 12 czerwca br. w Auli Kryształowej SGGW przy ulicy Nowoursynowskiej 166 w Warszawie. Patronował temu spotkaniu i uczestniczył w nim JM Rektor SGGW

prof. dr hab. Alojzy Szymański. Do zabawy z dziećmi przyłączył się między innymi prof. dr hab. Aleksander Strasburger, kierownik

Katedry Zastosowań Matematyki, dzielający refleksję Charlesa Chaplina, ale również żywiący głębokie przekonanie o powinności aktywnego działania naszej Uczelni na rzecz środowiska lokalnego.

Spotkanie przygotowali studenci III roku pedagogiki (ze specjalności: pedagogika wczesnoszkolna i przedszkolna oraz terapia pedagogiczna) pod kierunkiem pracowników Katedry Edukacji i Kultury, dr Moniki Jurewicz i dr. Jurija Plyski, który zapewnił spotkaniu oprawę muzyczną, w czym wytrwale pomagał mu syn Nazar, uczeń szkoły muzycznej. Imprezę ze swadą poprowadziła Monika Psujek, studentka III roku pedagogiki.

Aula Kryształowa mieniła się wszystkimi kolorami tęczy ubrań dziecięcych, gdyż wdzięczna publiczność – jak zawsze – nie zawiodła. Miejsca na widowni zajęły dzieci, m.in. z Prywatnej Szkoły Podstawowej nr 83 w Warszawie, z Oddziału Przedszkolnego przy Szkole Podstawowej w Mystkowie, Prywatnego Przedszkola „Ram Tam Tam” w Warszawie oraz z warszawskiego Katolickiego Przedszkola Niepublicznego

pod wezwaniem Aniołów Stróżów. Zapadła cisza, emocje sięgnęły zenitu, gdy zła królowa postanowiła pozbyć się pięknej Królowy Śnieżki. Tę właśnie baśń braci Grimm, w reżyserii Eweliny Kowalik, przenieśli na scenę utalentowani studenci III roku pedagogiki (studia stacjonarne), by sprawić dzieciom radość. Świetnie swoje role zagrali: Renata Ancelewsk, Maciej Forysiak, Emilia Głuszc, Kamila Kopania, Małgorzata Kryszk, Paulina Łyczkowska, Aleksandra Malejczyk, Agnieszka Marczak, Katarzyna Matusiewicz, Aleksandra Milner, Joanna Ogonowska, Monika Osak, Joanna Pietrzak, Magdalena Przybyłowska, Monika Psujek, Paulina Pyzara, Ewa Roszkowska, Joanna Seget, Sylwia Skrocka, Agnieszka Sobieska, Paulina Stolarczyk i Dorota Zawada. Bawiły się świetnie nie tylko dzieci, bawili się także dorośli, bo w każdym z nas drzemie coś z dziecka, a przez całe życie podąża za nami „malowane farbami dzieciństwo”. Ucztowanie Królowy Śnieżki z krasnoludkami miało także swój wymiar realny – przy słodko zastawionym stole, gdzie wspólnie z aktorami biesiadowała dziecięca widownia. Do poczęstunku zachęcił przekonująco na początku spotkania Pan Rektor, barwnie opowiadając o różnych smakolych, do których produkcji przyczynia się nasza Uczelnia, skutecznie odwołując się do dziecięcej wyobraźni poprzez metaforę czterech pór roku. Był czas na pamiątkowe fotografie z gospodarzem naszej Uczelni i aktorami. Wszystkie oczy pięknych pań dużych i małych spoczęły na przystojnym gajowym (królewicz już oddał swe serce Śnieżce), panów na złej, ale pięknej królowej (Śnieżki, niestety, czujnie strzeż! królewicz).

Następnie rozpoczęły się gry i zabawy ruchowe. W świecie muzyki szybko stopniały wyniesione z biesiady kalorie. To była naprawdę – jak podkreślono w zaproszeniu – Dobra Zabawa! Organizatorzy już myślą o tej, która będzie za rok i składają podziękowanie władzom Uczelni za możliwość realizacji swoich twórczych marzeń, a dziecięcej publiczności za gorące i szczere wyrazy uznania.

Teresa Zaniewska
Katedra Edukacji i Kultury

Z bieżącej działalności

W dniu 19 czerwca br. omawiano następujące sprawy:

- przygotowania do uroczystości 10-lecia nadania Zespołowi Szkół w Lipniku imienia prof. J. Mikulowskiego-Pomorskiego;

- trudności z wydaniem zeszytu nr 10 z serii Zeszyty Historyczne, w którym mają być zamieszczone wspomnienia absolwentów Wydziału Melioracji pracujących na kontraktach w Afryce;
- wspomnienia z wyjazdów integracyjno-turystycznych do Kijowa oraz Szwajcarii Saksońskiej i Czech, a także do Kampinoskiego Parku Narodowego;
- projekt wycieczki do Torunia przygotowany przez kol. Michała Wojtaszka.

W poczet członków Stowarzyszenia przyjęto 5 osób.

Z ogromnym żalem pożegnaliśmy zmarłą 23 czerwca br. prof. dr hab. dr h.c. Marię Joannę Radomską – naszego Członka Honorowego, która do końca życia okazywała serdeczne zainteresowanie działalnością Stowarzyszenia. Pani Rektor spoczęła w dniu 29 czerwca w grobie rodzinnym na Starych Powązkach w Warszawie.

22 lipca br. zmarł kol. Zbigniew Szewczyk – absolwent Wydziału Leśnego z 1960 r., wieloletni członek naszego Stowarzyszenia (były członek Zarządu). Pogrzeb odbył się 25 lipca w Nowym Sączu.

Opracował: **Stanisław Olkuśnik**

Więzi koleżeńskie

Każdego roku podczas Dni SGGW grupa osób z Wydziału Rolnego, studiująca w latach 1953–1958, spotyka się spontanicznie na terenie kampusu w Ursynowie. W tym roku 19 maja zebrało się blisko 20 koleżanek i kolegów.

Spotkanie rozpoczęliśmy w sali udostępnionej przez kol. Wiesława Nowakowskiego, gdzie najpierw modlitwą i chwilą

ciszy uczciliśmy koleżanki i kolegów, którzy odeszli na wieczny spoczynek.

Prof. Wiesław Nowakowski odczytał napisane przez siebie wspomnienie o zmarłym Romanie Grzegorskim, który zginął w wypadku samochodowym w ubiegłym roku; wiadomość o tym dotarła do nas niedawno.

Wiele osób wspominało niektóre ciekawe i humorystyczne fakty ze studiów, praktyk i swojej pracy. Każdego roku pojawia się ktoś dawno niewidziany. W tym roku na spotkanie przybyła najstarsza z naszego roku koleżanka Lucyna Kamionowska-Biernaciak, pani 87-letnia, w doskonałej formie i pełna humoru.

Ustaliliśmy, że będziemy kontynuować te spotkania co roku w czasie Dni SGGW między 15 a 20 maja. Zawsze w sobotę o godz. 12.00 zbiórka przy stoisku Stowarzyszenia Wychowanków SGGW; myślę, że kto będzie mógł, to na pewno dołączy. A więc do zobaczenia za rok!

Opracowała: **Alicja Willman**

Absolwenci Wydziału Leśnego SGGW z 1961 roku spotkali się w dniach 26–28 maja 2012 roku w Iżabelinie w Kampinoskim Parku Narodowym.

Zjazd zorganizowali Stanisław Ścioch, Leszek Lubczyński i Marek Mądrykowski. W spotkaniu uczestniczyły 24 osoby. Chwilą ciszy uczciliśmy pamięć ostatnio zmarłych naszych kolegów. Miejsce na zjazd zostało wybrane nieprzypadkowo. Puszcza Kampinoska dla leśników jest zawsze interesująca, nie tylko jako obiekt przyrodniczy, ale także ze względu na historię naszego kraju, której była świadkiem. Drzewostan puszczy – Parku Narodowego – graniczy bezpośrednio ze stolicą. Sąsiedztwo to sprawia, że lasy kampinoskie stanowią zielone płuca dla Warszawy, a warszawiacy z tego dobrodziejstwa chętnie korzystają, wędrując po puszczańskich ostępach.

Po zwiedzeniu Centrum Edukacyjnego wieczorem spotkaliśmy się przy ognisku, jak zwykle wspominając dawne czasy i omawiając bieżące problemy, a także śpiewając jak za dawnych studenckich lat. Przy ognisku odwiedził nas dyrektor parku Jerzy Misiak z gościem z Francji. W następnym dniu zwiedziliśmy Żelazową Wolę, gdzie wysłuchaliśmy koncertu utworów Chopina. Po południu udaliśmy się do Palmir, aby na cmentarzu złożyć kwiaty. W Palmirach Jerzy Misiak przedstawił dzieje ludności Warszawy i jej okolic w latach niemieckiej okupacji, jak też rolę Puszczy w działaniach Armii Krajowej.

Zjazd jak zwykle zakończyliśmy uroczystą koleżeńską kolacją z tradycyjnymi tańcami i postanowieniem spotkania się za rok, na Mazurach lub na terenie lasów Dyrekcji Regionalnej w Łodzi.

Opracował: **Zygmunt Santorski**

W sobotę 4 czerwca 2011 roku odbyło się uroczyste spotkanie koleżeńskie z okazji pięćdziesięciolecia ukończenia studiów na ówczesnym Oddziale Technologii Rolno-Spożywczej działającym przy Wydziale Rolniczym SGGW przez studentów rocznika 1956–1961.

Spotkanie jubileuszowe zaszczylicili swoją obecnością dziekan Wydziału Nauk o Żywności prof. dr hab. Dorota Witrowa-Rajchert oraz nasi nauczyciele z czasów studiów: prof. dr hab. Stanisław Berger, prof. dr hab. Andrzej Jarczyk, prof. dr hab. Włodzimierz Kamiński, prof. dr hab. Stanisław Zmarlicki.

W miłej atmosferze i przy dobrym obiedzie był czas na rozmowy o naszych obecnych problemach, radościach i kłopotach, ale przede wszystkim był czas na wspomnienia. A było co wspominać!

Rocznik 1956–1961 był wyjątkowy pod wieloma względami. Mimo pracy zawodowej i licznych obowiązków rodzinnych, mieliśmy czas, a przede wszystkim chęci na spotkania koleżeńskie. Spotykaliśmy się w miarę regularnie, początkowo częściej, raz na rok, raz na dwa lata, później rzadziej, ale zawsze grono było stosunkowo liczne i nigdy nie byliśmy naszymi spotkaniami znudzeni. Jak podliczyliśmy, takich spotkań było łącznie ponad 20, czyli prawie jedno na dwa lata.

Właściwie w trakcie ostatniego jubileuszowego spotkania uświadomiliśmy sobie dokładnie, jak zgraną grupę tworzyliśmy. Ile przez te lata okazano sobie wzajemnie życzliwości, a także wzajemnej pomocy w bardzo, czasem drobnych, ale istotnych dla wielu z nas sprawach. Ta więc koleżeńska pozostała do dziś, mimo że upłynęło pół wieku od ukończenia studiów.

Rozstając się nie robiliśmy szczegółowych planów na przyszłość. Osobiście wierzę jednak, że znajdziemy jeszcze czas i siły nie na jedno, ale liczne dalsze spotkania.

Zatem do zobaczenia, Koleżanki i Koledzy!

Opracował: **Tadeusz Haber**

SPIS TREŚCI

KRONIKA WYDARZEŃ

To będzie kadencja naszej współpracy z praktyką. Rozmowa z wybranym przez społeczność akademicką na kadencję 2012–2016 rektorem SGGW prof. dr. hab. Alojzym Szymańskim	1
Władze Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego kadencji 2012/2013 – 2015/2016	6
Senat Akademicki	6
Dziekani i prodziekani	7
Władze rektorskie	9
Dziekani wydziałów	12
Dni SGGW 2012	19
Wystąpienie JM Rektora prof. dr. hab. Alojzego Szymańskiego	20
Odznaczenia państwowe i resortowe	22
Doktorzy habilitowani	24
Nowo promowani doktorzy	25
Produkty pszczele i ich zastosowanie w medycynie i profilaktyce	27
Koncert Orkiestry Reprezentacyjnej SGGW	30
Koncert Ludowego Zespołu Artystycznego Promni	31
Patronat Wydziału Nauk o Żywieniu Człowieka i Konsumpcji nad Dniami SGGW 2012	32
Gdy współczesność łączy się z historią	35
Podziękowania JM Rektora Alojzego Szymańskiego	38
Z prac Senatu Akademickiego	40
Maria Joanna Radomska (1925–2012)	42
Homilia ks. prałata Józefa Maja	42
Wystąpienie prof. dr. hab. Władysława Findeisena	44
Wystąpienie JM Rektora prof. dr. hab. Alojzego Szymańskiego	45
Z Polska w sercu	47
50 lat działalności Muzeum Rolnictwa im. ks. Krzysztofa Kluka w Ciechanowcu	49
Panel redaktorów wiodących czasopism zagranicznych	51
Ursynalia 2012	52
W służbie Chirona i Klio	54
Katedra Edukacji i Kultury dzieciom	56

STOWARZYSZENIE WYCHOWANKÓW SGGW

Z bieżącej działalności	58
Więzi koleżeńskie	58

Spotkanie absolwentów po 50 latach

Lata młodości to czas najmiłszych wspomnień. My, dawni studenci rocznika 1957–1962, całym sercem dziękujemy Pani prof. Grażynie Garbaczewskiej, dziekan Wydziału Rolnictwa i Biologii SGGW, za zainicjowanie naszego spotkania po 50 latach od ukończenia studiów. Wdzięczność trudno wyrazić słowami, ale w naszych sercach zachowamy ją do końca naszych dni. Wspominać będziemy ten dzień, uświetniony obecnością władz wydziałowych, serdecznym przyjęciem z lampką wina, ciepłymi napojami i wspaniałym tortem.

Ciekawi zmian, jakie na Uczelni nastąpiły, przybyliśmy na Ursynów 2 czerwca 2012 r. Zachwyciły nas piękne, nowe gmachy, ogromna biblioteka, muzeum. Pojawili się pytania – co z „Rakowiecką”?, bo to tam głównie studiowaliśmy, nasze wspomnienia dotyczą dawnych miejsc. Żałowaliśmy, że bardzo zimna i wietrzna w tym dniu pogoda częściowo ograniczyła możliwość poznania całego kampusu. Dobrze znają go ci absolwenci naszego rocznika, którzy pozostali w SGGW podejmując pracę naukową. Byli z nami profesorowie: Grażyna Morawska, Andrzej Radecki, Henryk Malinowski, Marek Klodziński, doktorzy: Anna Byszewska-Wzorek, Małgorzata Sieklucka, Jan Malec.

W pięknie przygotowanej sali zebrało się 45 osób, w tym 38 absolwentów z osobami towarzyszącymi. Powitani serdecznymi słowami Pani dziekan Grażyny Garbaczewskiej, wysłuchaliśmy informacji o obecnej sytuacji Wydziału i prowadzonych kierunkach kształcenia studentów.

W imieniu uczestników głos zabrał Janusz Sieklucki, dziękując władzom Uczelni za udział i pomoc w organizacji spotkania, a następnie wymienił absolwentów, którzy już odeszli z tego świata. Zebrani uczcili Ich pamięć minutą ciszy.

Następnie Pani dziekan wręczyła nam „Złote Dyplomy z okazji 50-lecia ukończenia studiów”.

W drodze do Muzeum Uczelni obejrzelśmy portrety rektorów SGGW. W czasie studiów poznaliśmy dwóch z nich. Byli nie tylko wykładowcami, ale i wychowawcami. Pamiętamy, jak piękną polszczyzną posługiwał się JM Rektor Antoni Kleszczycki prowadząc wykłady z chemii i jak przestrzegaliśmy się nawzajem, aby na egzaminie z anatomii zwierząt nie siadać, dopóki JM Rektor Kazimierz Krysiak nie powie „proszę siadać”. Zapewne zapamiętaliśmy to wszyscy na całe życie.

Ucieszyło nas, że w pięknie już zagospodarowanych salach Muzeum jest tyle bliskich nam pamiątek. Z ogromnym zaangażowaniem kieruje nim Pani kustosz mgr Karolina Grobelska. Z młodzieńczym zapałem opowiedziała nam o początkach jego powstania i odkrywaniu nowych, ciekawych eksponatów.

Przy posiłku przygotowanym w uczelnianej restauracji radosnym rozmowom nie było końca. Staraliśmy się opowiedzieć i dowiedzieć się jak najwięcej o naszych zawodowych losach, o naszych najbliższych, dzieciach i wnukach.

Żegnając się, życzyliśmy sobie nawzajem, abyśmy znów mogli się spotkać w 2016 roku przy okazji 110-lecia Wydziału w naszej ukochanej Uczelni.

Wydziałowi i Muzeum życzymy dalszego rozwoju, a pracownikom naukowym wielu sukcesów osobistych i zawodowych.

Koleżankom i Kolegom wielu lat życia w zdrowiu i pomyślności, a organizatorom spotkania: Annie Byszewskiej-Wzorek, Helenie Konarczuk, Małgorzacie Siekluckiej i Augustynowi Piaseckiemu, dziękujemy serdecznie, śpiewamy „Sto lat”, a ponieważ macie już wprawę, to pomyślcie o następnym zjeździe. A my postaramy się dożyć do tego czasu, jeśli będzie to wcześniej niż za 50 lat.

Opracowała: **Halina Zawadzka-Koźuch**

AGRICOLA

Pismo Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego
w Warszawie
Nr 83 – WRZESIEŃ 2012

Redaktor naczelny: Teresa Zaniewska

Zespół redakcyjny: Ewa Domańska-Ilkiewicz (grafik), Jan Kiryjiow, Monika Kuźmicka, Irena Mioduszewska, Tomasz Ruchniewicz, Elżbieta Wojnarowska, Anna Zuchowska

Fotografie: Małgorzata Trzak, Wojciech Rozenek, autorzy artykułów, archiwum Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie

Druk: Agencja Reklamowo-Wydawnicza A. Grzegorzcyk, www.grzeg.com.pl

Nakład: 2000 egz.

Redakcja nie zwraca materiałów niezamówionych oraz zastrzega sobie prawo skrótów i opracowania redakcyjnego tekstów przyjętych do druku.

XII Dni SGGW
18–19 maja 2012

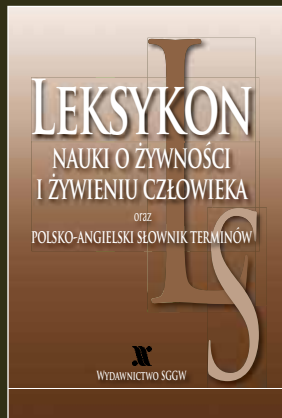

232 s. 35 zł

572 s. 60 zł

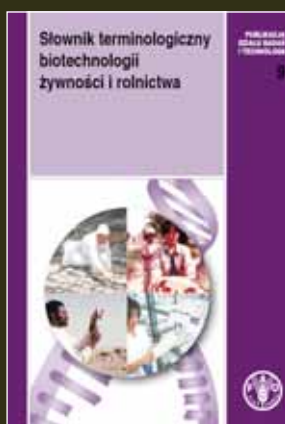
528 s. 60 zł

172 s. 22 zł

552 s. 60 zł

372 s. 40 zł

Wydawnictwo SGGW

ul. Nowoursynowska 166, 02-787 Warszawa
tel. 22 593 55 20, 22 593 55 22, -25 (sprzedaż)
fax 22 593 55 21

e-mail: wydawnictwo@sggw.pl
Internet: www.wydawnictwosggw.pl

Nasze publikacje oferujemy w sprzedaży bezpośredniej i wysyłkowej

268 s. 45 zł

296 s. 40 zł

W sprzedaży wysyłkowej do cen detalicznych doliczamy koszty wysyłki. Płatników podatku VAT prosimy o podanie w zamówieniu numeru NIP oraz o upoważnienie do wystawienia faktury bez podpisu nabywcy.

224 s. 40 zł

240 s. 35 zł

364 s. 40 zł

616 s. 60 zł

188 s. 25 zł

436 s. 50 zł

224 s. 30 zł

424 s. 45 zł